

POLİTİK GÜNDEM

3 - 4

Münferit Değil, Örgütlü Faşist Saldırı! ONLAR KATİL, BİZ DENİZ'İZ!

İzmir'deki faşist saldırı sonrasında katledilen Deniz Poyraz'ın annesi Fehime Poyraz'ın; "Deniz için ağlayın, Deniz için üzülmeyin, Deniz için mücadele edin" sözleri talimat olarak algılanmalıdır. "Çökme ve katli-

am" rejimine karşı birleşik devrimci mücadeleyi örgütlemek ve yükseltmek, her zamankinden daha fazla anın devrimci görevi olarak ortaya çıkmaktadır.

Faşist devlet, var olduğu günden bu yana toplu ya da tekil katliamlarla her an kendini göstermektedir. Bununla beraber tarih de göstermektedir ki, kitlelerin yaşamı, geri çekilerek değil faşizme direnerek korunabilmektedir.

özgür gelecek

pêşeroja azad

Gerçekler Devrimcidir 23 Haziran - 6 Temmuz 2021 15 Günlük Devrimci Gazete | Sayı 240 www.ozgurgelecek23.net Fiyatı: 2 TL

ONLAR KATİL BİZ DENİZ'İZ

DENGE AZADİ > 10

Kürdistan'a Sefer Olur Zafer Olmaz!

KDP/Barzani-TC işbirliği giderek daha derin bir hal almaktadır. '90'lı yıllarda başlayan işbirliği, zamanla 1.300'den fazla Türk şirketinin Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi denetimindeki topraklara girmesine ve sömürünün, kuşatmanın giderek derinleşmesine neden olmuştur. Bu tek taraflı ekonomik bağımlılık, KDP'nin ister istemez TC devleti ile daha fazla tahakkümcü tarzda ilişkilmesini sağlamaktadır.

ANALİZ > 14

Kanal İstanbul: Türk Sermayesinin Yeni Ekonomik Modelinin En Büyük Rant Projesi!

Deutsche Welle Türkçe ekibinin yaptığı bir araştırma, Kalyon'un 115 bin metrekare, Ege Kimya'nın 202 bin metrekare, Sabancı'nın 600 bin metrekare arazi kapattığını, Koç Grubu'nun ise bundan daha fazlasını aldığını ortaya çıkardı.

PARTİZAN: Deniz Poyraz Birleşik Mücadelemizde Yaşayacak!

HDP İzmir İl örgütüne yönelik baskın ve katliama ilişkin bir açıklama yapan Partizan; “Deniz Poyraz’ı katleden faşizme yanıtımız, ezilenlerin birleşik mücadelesini daha da geliştirmek olacaktır” dedi.

Açıklamada şunlar kaydedildi:

“Katil faşistin İzmir valiliğin resmi yazısıyla Suriye Minbiç’e gönderildiği ve burada cihatçı çetelerin safında savaşa sürülmüş olduğu gerçeği, katliamın R.T.Erdoğan/AKP’nin SADAT eliyle kurduğu kontr-gerilla örgütlenmesinin işi olduğunu gösteriyor. Faşizm, yurtsever harekete, devrimci-ilerici güçlere yönelik yürüttüğü “diz çöktürme stratejisi”nde, HDP şahsında istediği başarıyı elde edememiş, birleşik direniş tüm katliam, baskı ve tutuklamalara rağmen bitirilememiştir.”

YDG: Deniz Poyraz’ın Katledilmesi Halk Gençliğine Örgütlenme Çağrısıdır

17 Haziran günü İzmir’de HDP binasına yönelik faşist saldırıda katledilen Deniz Poyraz’a ilişkin bir açıklama yapan YDG, “Deniz Poyraz’ın ve nicesinin hayalleri ancak bu örgütlenme çağrısına yanıt verilerek gerçek kılınabilir.” dedi.

Açıklamada şu ifadeler yer verildi: “Bu silahlı saldırıyı örgütleyenler ve saldırının failleri ve tetikçileri şüphesiz orta yerde durmaktadır. ...Bu katliamlar Kürt halk gençliğine, Türkiye’de demokrasiden yana olan tüm gençliğe, faşist sistemden ve onun uygulamalarından bıkmış her gence bir örgütlenme çağrısıdır.”

Yeni Demokrat Gençlik Dergisinin 16. Sayısı Çıktı!

Yeni Demokrat Gençlik (YDG) dergisinin 16. sayısı “Geleceği Zenginlere Yedirmeyeceğiz” şiarıyla çıktı. Zengin bir içerikle yeni sayıyı çıkardıklarını ifade eden YDG, “bu sayıda Nisan ayında startını vermiş olduğumuz ‘Geleceği Zenginlere Yedirmeyeceğiz!’ kampanyası kapsamında hazırlamış olduğumuz dosyamız yer alıyor. İyi okumalar dileriz.” dedi.

YDG’nin 16’ncı sayısına Nisan Yayıncılık bürolarından, Mephisto kitabevi’nden veya YDG ile sosyal medya aracılığı ile iletişime geçerek edinebilirsiniz.

Cümlelere İşlenmiş Patriyarkayı Görmek...

Patriyarkanın tahakkümü yaşamın her alanında. Günlük en basit uğraşlarımızda bile erillğe rastlamamak mümkün değil. Sosyal medya ağlarında güldüğümüz videolardan, yapılan paylaşım ve yorumlara kadar eril dilin varlığı ve yoğunluğuna tanık oluyoruz sürekli. Diziler ve kimi tartışma programlarında da durum aynı. Burjuva politikacıların bu yönlü konuşmaları ilgi bile toplayabilmekte. İşin içine bir de ülkemizde olduğu gibi mafya liderleri karışınca, kadını aşağılayan söylemlerin ardı arka kesilmiyor. Bu trende katılanlardan biri de Sedat Peker oldu.

Ekranlarda tanık olduğumuz cinsiyetçi dil elbette yeni değil. Ve kadınlar bu konudaki eleştiri ve rahatsızlıklarını her platformda dile getirmekten geri durmuyorlar. Bu anlamda da büyüyen bir kadın mücadelesi söz konusu. Ancak tüm bunlara rağmen kadın ve LG-BTİ+ları küçümseyen söylemleri ifade etmekten geri durmayan bir grup var. Son örnek olarak Sedat Peker’in itiraflarının ardından iktidar klikleri arasında yürüten tartışma verilebilir... Son kullanma tarihi geçen ve artık “işin dışına atılan” Sedat Peker, Süleyman Soylu ile ilgili konuşmasına başlamadan önce her seferinde sözlerine “Süslü Sülo” hitabı ile başlamaktadır. Burada dert nedir? Dert, Soylu’ya “süslü” diyerek onu kadın gibi olmakla itham etmek, kadına benzetmek yani “adam olmadığının” altını çizmektir.

Benzer şekilde Süleyman Soylu da Sedat Peker’in eşine ve çocuklarına silah doğrultulduğu iddialarını yalanlamak için Peker’i “karısının iç çamaşırına sığınan edepsiz” şeklinde yanıtlamıştı. Çünkü karşılıklı süren laf dalaşında birbirilerini “rezil etmek”, “küçümsemek”, “gözden düşürmek”,

“korkak göstermek” için danıştıkları dil cinsiyetçi olmalıydı... Çünkü erkeği aşağılamak için onu kadına benzetmek yeterliydi...

İktidar ve Kadın Düşmanlığı

Egemenler arasındaki klik savaşları artıkça, çelişkiler derinleştikçe ve gerginlikler büyüdükçe saflarındaki kadın düşmanlığı da daha açık bir şekilde kendini gösteriyor. Karşısındaki küçük düşürmek, gözden düşürmek, provoke etmek, hedef göstermek vb. için kadını aşağılayan cümleler sıralayan egemen sınıf temsilcileri arasındaki çürüme ve yozluk o noktadadır ki, diplomatik dili koruma kaygısı dahi taşıyorlar. Bunda aynı zamanda bu kanıksanmış eril dilin toplum üzerinde etkili olacağını bilmeleri de etkili. Erkeğe feminen yakıştırmalar yaparak dinleyiciyi güldüreceğini, “sempatik” görüneceğini düşünen ve de bilen siyasetçiler, bir yandan hasmını rencide ederken diğer yandan toplumu etki altında tutmayı ve onu, kadın düşmanlığı üzerinden şekillendirmeyi sürdürüyor. En tutarlı kadın düşmanı olan R.T.Erdoğan’ın, Kemal Kılıçtaoğlu’na “Bayan Kemal” şeklinde hitap etmesi ağzından kaçmış bir cümle ya da bir dil sürçmesi değildi. “Basit” bir eril espri de değildi. Kadın düşmanı, cinsiyetçi ideolojinin dile yansımaları ve empoze edilme yöntemidir.

Ki bu politika, salt yaşadığımız topraklarda değil dünya çapında iktidar temsilcileri tarafından hayata geçirilmektedir. Donald Trump’ın “kadını vajinasından tutmak gerektiği” cümlesi de kadın düşmanlığının en bariz örneği değil miydi? Ya da Filipinler devlet başkanı Duterte’nin komünist gerillalardan bahsederken “Kadın gerillaları

vajinalarından vurun” emrini vermesi kadın düşmanlığının dolaysız söylemi değil mi? Brezilya Başkanı Bolsonaro’nun bir kadına “Tecavüzü hak etmiyorsunuz!” demesi ise açıktan tecavüzü meşrulaştıran, azmettiren bir ifade olarak tarihe geçti. Buna benzer daha nice örnek verilebilir. Egemenlerin ortaklaştığı kadın düşmanlığı dönem dönem daha belirgin biçimlerde karşımıza çıkmaktadır. Erk çatışmalar derinleştikçe kadına karşı saldırılar da artmaktadır. Bugün Süleyman Soylu, Sedat Peker, R.T.Erdoğan gibilerinin ortak bir dilde buluşması aslında hepsinin aynı olduğuna, ortak bir zihniyette, patriyarkada buluşmalarından geçmektedir.

“Ermeni Dölleri...”

İzmir’de HDP binasına girip Kürt kadın Deniz Poyraz’ı katleden faşist erkek Onur Gencer’in sosyal medya hesaplarından paylaştığı sözler de yabancı değildi. Kürt ve kadın düşmanlığı ile beslenenlerin ortak diliyle kusuyordu kinini. Bunlardan biri de Kürt halkını aşağılamak için kullanılan “Ermeni dölleri” sözüdür. İki ulusu da aşağılamak hatta hiçleştirmek için kullanılan bu sözün içinde yine kadın da hiçleştiriliyor. Zaten katil Gencer’e sarılarak onu korumaya alan polislerle giriştiği ilk diyalogdaki “Kimseye zarar vermedim, bir kişiye ateş ettim” cümlesi de buna işaret etmiyor mu? Kimseye zarar vermemiş, sadece bir Kürt’e, bir kadına, örgütlü bir insana!

İstanbul Sözleşmesi’nden geri çekilmesinin ardından kadın düşmanlığını diline pelesenk eden iktidarın ve bizzat onun temsilcilerinin kadın katliamlarının sorumlusu olduğu-olacağı sıkça vurgulanmaktadır. Bu gerçeği anlatmak, yaymak can alıcı yerde durmaktadır. Bu nedenle mücadeleye daha kapsamlı yaklaşmak büyük önemdedir. Kullanılan dilin ideolojik olduğunu vurgularken, bu dilin inceltilmiş şekillerinin de günlük konuşmalarda sıkça karşımıza çıktığını görmek ve göstermek zorundayız. İktidarın iç dalaşı, kadın düşmanlığını boyutlandırıyorsa bunun sosyolojik etkileri de yadsınamaz büyüklüktedir. Kadın düşmanlığının en ufak izine karşı bile amansız bir duruş sergilemek, mücadele yürütmek önceliklerimiz arasındadır.

Münferit Değil, Örgütlü Faşist Saldırı! ONLAR KATİL, BİZ DENİZ'İZ!

TC faşizminin tarihine biraz aşina olanlar, Türk hakim sınıflarının ve onların devlet örgütlenmesinin işleyişinden bir nebze haberi olanlar, HDP İzmir İl Başkanlığı'na yönelik faşist saldırının sorumlularını ve nedenini görür. Elbette tarih tekerrür etmemektedir. Ancak TC'nin üzerinde yükseldiği zeminin farkında olanlar, “çökme ve katletme rejimi”nin işleyişini bilenler gerçekleştirilen bu faşist saldırının arkasındaki örgütlü devlet gerçeğini rahatlıkla görür.

AKP-MHP faşist iktidarının içinde bulunduğu kriz, kontrgerilla klikleri arasında yaşanan dalaş beraberinde halka karşı saldırıya dönüşür ve dönüşmektedir. Son olarak bir kontrgerilla aparatı olan ve tasfiye edilen Sedat Peker'in ifşa ve itiraflarıyla ortaya saçılan yolsuzluklar, doğrudan devlet gücüyle başta uyuşturucu ticareti olmak üzere gerçekleştirildiği açığa çıkan kriminal suçlar AKP-MHP faşist iktidarını zorlamaktadır. Pandeminin daha da derinleştirdiği ekonomik kriz, halkın alım gücünü düşürmüştü; açlık, yoksulluk ve işsizlik daha da artmış durumdadır. Faşist iktidarın kitle desteği çözülme eğilimi içindedir. Sokakta mikrofon uzatılan insanlar iktidara öfke duymakta ve tepki göstermektedir.

Bu durumda sistem krizini aşmak için en iyi bildiği şeyi yapmakta, faşist katillerini devreye sokmaktadır. İzmir'de yaşanan örgütlü faşist saldırı, bunun sonucudur. Ortada bir provokasyon yoktur. Faşizmin normalidir. Yüzyıla yaklaşan faşizm tarihinin bize döne döne öğrettiği gerçeklik buna işaret etmektedir. Bu devlet daha kurulmadan örneğin Mustafa Suphi ve yoldaşlarını bir komployle katletmiştir. Maria Suphi'ye aşağılık işkenceler yapmıştır. Ermeni, Rum ve Süryani Soykırımı üzerinden yükselen; mal, mülk ve servetlerine “çökme” pratiği üzerinden örgütlenen bir devlet örgütü ve kurulu düzen gerçeğiyle karşı karşıyız.

Süreç içinde faşizm “çökme ve katletme” pratiğinde ustalaşmış, başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalistlerden aldığı destekle kontrgerillayı örgütlemiştir. Kontrgerilla esas olarak halka, ilerici, devrimci ve komünist harekete, Kürt ulusal özgürlük mücadelesine karşı örgütlenmiş olsa da, hakim sınıfların kendi aralarındaki dalaşa da kullanılmıştır. Kısacası TC, “yasal” ve

Bu devlet daha kurulmadan Mustafa Suphi ve yoldaşlarını komployle katletmiştir. Maria Suphi'ye aşağılık işkenceler yapmıştır. Ermeni, Rum ve Süryani Soykırımı üzerinden yükselen; mal, mülk ve servetlerine “çökme” pratiği üzerinden örgütlenen bir devlet örgütü ve kurulu düzen gerçeğiyle karşı karşıyız.

yasadışı her türlü örgütlenmesiyle halka ve muhaliflere karşı örgütlenmiş bir suç örgütüdür.

AKP'nin Kontrgerilla Örgütlenmesi: SADAT

Gelinen aşamada AKP'nin Suriye savaşıyla birlikte, kendine bağlı bir kontrgerilla örgütü kurduğu biliniyor. SADAT aracılığıyla yönlendirilen bu karşı devrimci örgütlenme, Suriye savaşında kendi militanlarını eğitmiş ve donatmıştır. Faşizm son yıllarda kendisiyle ilişkili cihatçı ve faşist paramiliter grupları dış siyasetinin bir aparatı olarak çatışma bölgelerine ihraç etmiştir. Bu faşist güçlere silah kullanma tecrübesi kazandırılmıştır. Bu kontrgerilla örgütlenmesi Saray'a bağlıdır ve AKP'nin siyasal İslamcı çizgisiyle uyumludur. Doğrudan R.T.Erdoğan'a bağlı, MİT ve Süleyman Soylu aracılığıyla İçişleri Bakanlığı'nda örgütlenen ve yönlendirilen bu yapılanma, IŞİD ve milliyetçi-mafya grupları, Sivil Toplum Hareketi (STH), İnsan Hak ve Hürriyetleri (İHH) gibi örgütlenmeler üzerinden içeride JÖH-PÖH, dışarıda “Osmanen Germania” gibi çete gruplarıyla desteklenmektedir. Bütün bu kontrgerilla faaliyeti başta uyuşturucu ticareti olmak üzere kriminal ticaretle fi-nanse edilmektedir.

HDP İzmir il binasına silahlı baskın düzenleyen faşist katil, bu kontrgerilla örgütlenmesinin tetikçisidir. 24 saat polis gözetimi altında olan bir il binasına önce keşif sonra da saldırı düzenlemek ancak polisin “yol vermesiyle” gerçekleşebilir.

Nitekim polis saldırıya müdahale etmemiş, faşist saldırganı pamuklara sarak, “abi” şefkatiyle gözaltına almıştır. Bir twit atan muhalifi dahi günlerce gözaltında tutan devlet, bir gün içerisinde katili tutuklamıştır. Deniz Poyraz'ı katleden Onur Gencer adlı unsur, Suriye Minbiç'te IŞİD ve uzantıları cihatçıları safında, devletin bilgisi ve denetiminde savaşmış faşist bir katildir. Saldırı ve katliamın sorumlusu doğrudan R.T.E. ve Süleyman Soylu'dur. Bu saldırı, kana susamış bir faşistin saldırısı değil iktidarın yeni kontrgerilla aygıtının bir eylemidir.

Bu kontrgerilla örgütünün 7 Haziran 2015 genel seçimleri sonrasında aktif olarak rol oynadığı bilinmektedir. Bu seçimler, HDP'nin barajı aşması ve AKP'nin tek başına hükümet kurma olanağını kaybetmesine neden olmuştur. R.T.Erdoğan seçim sonuçlarını kabul etmemiş, kontrgerilla örgütlenmesi devreye sokulmuştur. Yeni seçimlerin gerçekleştirildiği 1 Kasım 2015 tarihine kadar 146 gün içinde yüzlerce insan katledilmiştir. Sadece Suroç ve

Ankara'da faillerinin IŞİD olduğu iddia edilen, ancak gerçekte faşizmin kontrgerilla örgütünün eylemi olduğu açık olan Suroç ve Ankara Gar Katliamında 136 kişi katledilmiştir.

Dolayısıyla R.T.Erdoğan'ın 9 Haziran Çarşamba günü partisinin grup toplantısında ifade ettiği şu sözler son derece anlamlıdır: “Türkiye 2013'teki Gezi olaylarıyla başlayan karanlık senaryonun ikinci veçhilesiyle 7 Haziran'da karşılaşmıştır. Eski Türkiye özelemlerinin tekrar canlandırılmaya çalışıldığı 7 Haziran 2015 seçimlerinin asla unutulmaması gerekiyor.”

R.T.Erdoğan'ın bu ifadeleriyle kendi kitlesine “7 Haziran'ı unutmayın” diyerek itiraf ettiği gerçeklik, iktidarlarını ve rant kaynaklarını kaybetme korkusunun ifadesi olarak görülmelidir. Bu korku, sistem sahiplerine her türlü yol ve yöntemi kullanarak iktidarda kalmayı dayatmaktadır. Bu korku nedeniyle kontrgerilla örgütlenmeleri sahaya salınmakta, katliamlar gerçekleştirilmekte, halkta “korku ve panik havası” yaratılmak istenmektedir.

Nitekim R.T.Erdoğan, HDP'ye yönelik faşist saldırıya ilişkin günler sonra yaptığı açıklamada: “İzmir'deki provokatif saldırıyı en şiddetli şekilde kınadık, kınıyoruz, benzerlerini de kınayacağız.” demektedir. (19 Haziran) Bu saldırının provokatif bir

saldırı değil bilinçli, planlı, örgütlü bir faşist saldırı olduğunu ifade etmiştik. Açıklamadaki “benzerlerini de kınayacağız” ifadesi ise son derece önemlidir. Önümüzdeki süreçte yeni faşist saldırıların örgütlendiğinin işaretidir.

Öte yandan sistem içinde belli çelişkilerin olduğunu da kaydetmek gerekir. İzmir’deki faşist saldırı sonrası iktidar ortağı MHP’nin Genel Başkanı Devlet Bahçeli faşist katilin bozkurt işareti yapması nedeniyle MHP’li olarak yansıtılmasına tepki göstermiştir. Yine bir başka faşist Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Mansur Yavaş, saldırı sonrası 17 Haziran’daki twitter mesajında “Hukuk devletine ve devlet geleneğimize aykırı, hoşgörü kültürümüze uzak olan bu şiddet iklimine ve yapılan provokasyonlara asla geçit vermeyelim” ifadelerini kullanmaktadır. Bu “deneyimli” faşistin yaşanan saldırı sonrasında “devlete” ve “hukuk(suzluğ)a” vurgu yapması son derece ilginçtir.

Bu durum iktidar içinde klikler arasında dalaş ve kapışmanın son hızıyla sürdüğü, diğer kliklerin Sedat Peker’in ifşa ve itiraflarıyla iyice deşifre olan S. Soylu ve R.T.E kliğine karşı özellikle İzmir saldırısı sonrasında belli bir mesafe koymaya çalıştıklarına da işaret etmektedir.

Ancak her ne olursa olsun rejimin sahipleri birbirleriyle çıkar dalaşı içinde olsalar da halka karşı saldırıda

ortaklaşmaktadırlar. Bugün HDP’nin “şeytanlaştırılması”ndan ve “siyasi şiddet”den bahseden düzen partileri daha dün HDP ile aralarına mesafe koymaya çalışmaktaydılar. HDP ile yanyana gelmekten özellikle kaçınıyorlardı. Bu anlamıyla İzmir’deki faşist saldırı sadece AKP-MHP kliğinin örgütlediği “siyasi linç” nedeniyle gerçekleşmemiştir. Aynı zamanda düzen içi burjuva muhalefet partilerinin de katkısı ve desteği vardır. R.T.Erdoğan’ın ve ciz sözleriyle ifade edecek olursak; “Ulan hepiniz oradaydınız be!”

Emperyalist Çıkarlara Asker Yazılma

R.T.Erdoğan büyük umutlar bağladığı NATO Zirvesi’nden eli boş dönmüştür. J. Biden’le görüşme, iktidarın içerde yaşadığı sıkışmaya çare olmamış, aksine bizzat R.T.Erdoğan’ın gafları nedeniyle (fotoğraf ve Ermeni Soykırımı’na görüşmede gündeme getireceğini ifade edip, sonrasında ise “Hamd olsun hiç gündeme gelmedi” demesi gibi) faşizmin krizi kaldığı yerden devam etmiştir. TC’nin NATO Zirvesi’nden payına düşen, AB-ABD Zirvesi sonrasında yapılan ortak açıklamada vurgulanmaktadır: “Farklılıkların iyi niyetli diyalog ve uluslararası hukuk uyarınca çözülmesi gereken Doğu Akdeniz’de gerginliğin sürdürülebilir şekilde düşürülmesi için el ele çalışmaya kararlıyız. Demokratik bir Türkiye ile işbirliği ve karşılıklı çıkarlara dayalı bir ilişki hedefliyoruz.”

Faşizmin krizi sürdükçe başta Kürt hareketi olmak üzere, sistemi zorlayan her türden muhalif hareket ve odağa yönelik kontrgerilla aracılığıyla faşist saldırılar gerçekleştirilecektir.

(15 Haziran)

ABD ve AB emperyalistleri, TC’nin ne kadar “demokratik” bir ülke olduğunu bilmiyor değiller. Onlar açısından önemli olan “karşılıklı çıkara dayalı bir ilişki”dir ve istediklerini almışlardır. R.T.Erdoğan özellikle Doğu Akdeniz’de geri adım atacaktır. Bunun karşılığında ise içerde deyim yerindeyse “eli serbest bırakılmıştır”.

TC, NATO Zirvesi’nde kendini emperyalistlere pazarlamaktan da geri durmamıştır. ABD emperyalizmi Afganistan’dan kademeli olarak çekilirken geride sahada istihbarat ve diplomasi unsurlarına bekçi olarak göreve TC talip olmuştur. TC bir kez daha ABD emperyalizminin çıkarlarına asker olmaya tabi olmuştur. Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı Jake Sullivan’ın “Başkan Biden ve Cumhurbaşkanı Erdoğan, Kararlı Destek Misyonu sona erdikten sonra havalimanının güvenliğini sağlamak için olası bir Türk misyonu hakkında ayrıntılı biçimde konuştu. Bunun hayata geçirilmesi için birlikte çalışma kararı aldılar” ..Cumhurbaşkanı Erdoğan da bundan memnuniyetini ifade etti ve iki lider, ekiplerine nihai ayrıntılar üzerinde çalışmalarını talimatını verdi” açıklamaları buna işaret etmektedir. (17 Haziran)

HDP Sahiplenilmeli, Birleşik Mücadele Yükseltilmelidir!

Diğer yandan da faşizmin yöneteme krizinin derinleştiği koşullarda Türk hakim sınıf sözcüleri rahatsızlıklarını dile getirmektedir. TÜSAİD YİK Başkanı Tuncay Özilhan, “Hepimizi son zamanlarda en çok düşündüren ve kaygılandıran konu ise hukuk devleti anlayışı ile hiçbir şekilde bağdaşmayacak, karmaşık, karanlık ilişkiler ağının mevcudiyetine ilişkin iddialar” demektedir. (17 Haziran)

Yanlış anlaşılmasın! Türk hakim sınıf sözcülerini “düşündüren ve kaygılandıran konu” 310 madencinin katledildiği Soma Katliamı Davası’ndan ya da yıllar sonra açıklanan Berkin Elvan cinayetine ilişkin

cezasızlık değildir. Bu kararlar TC’nin hukuk anlayışına uygundur! Sorun olan S. Peker’in ifşa ve itirafları sonucunda kurulu düzenin nasıl işlediğine dair gerçeğin çok az bir kısmının açığa çıkması ve sorgulanır olmasıdır.

Yoksa Türk hakim sınıfları, kurulu düzenden son derece memnundurlar. Onların itirazı “çökme ve katletme” rejiminin ortaya saçılan kirli ilişkilerinin -ki açığa çıkanlar gerçeğin çok azıdır- tartışılır olmasıdır. Rahatsızlıkları bunadır. Yoksa Türk hakim sınıflarının başta Kürt halkı olmak üzere, Türkiye halkına, işçi sınıfına, kadınlara, LGBTİ+’lara, Alevilere, doğaya ve çevreye yönelik saldırılara bir itirazı yoktur.

Dolayısıyla HDP başta olmak üzere ilerici ve devrimci harekete yönelik bu türden faşist saldırılar ne ilk ne de sonudur. Ancak İzmir saldırısı, “çökme rejimi”nin içinde bulunduğu durum açısından değerlendirildiğinde kritik bir önem taşımaktadır. Faşist saldırı, Kürde ve onun ulusal özgürlük mücadelesine ve HDP’ye yönelik olarak görülse de gerçekte Türkiye halkının geleceğine yöneliktir. Ancak bunu ifade etmek, faşizmin doğrudan HDP’yi hedeflediği gerçeğini karartmamalıdır. HDP, doğrudan faşizmin hedefindedir. Kapatma davası yürürlüktedir. Yine Kobanê Davası adı altında HDP’li siyasetçiler yargılanmaktadır. İzmir saldırısından bir gün önce Ankara’da Kobanê Davasında örgütlenen faşist provokasyona ortadadır. Kontrgerilla tarafından örgütlendiği açık olan bu eylemden hemen sonra İzmir’deki faşist saldırı gerçekleşmiştir.

Bu türden faşist saldırıların sürmesi ihtimal dahilindedir. Faşizmin krizi sürdükçe başta Kürt hareketi olmak üzere, sistemi zorlayan her türden muhalif hareket ve odağa yönelik kontrgerilla aracılığıyla faşist saldırılar gerçekleştirilecektir. Faşizm krizini halka karşı faşist saldırılarla aşmak isteyecektir. Bu gerçeklik tarihsel tecrübeyle sabittir.

İzmir’deki faşist saldırı sonrasında katledilen Deniz Poyraz’ın annesi Fehime Poyraz’ın; “Deniz için ağlamayın, Deniz için üzülmeyin, Deniz için mücadele edin” sözleri talimat olarak algılanmalıdır. “Çökme ve katliam” rejimine karşı birleşik devrimci mücadeleyi örgütlemek ve yükseltmek, içinde bulunduğumuz bu koşullarda her zamankinden daha fazla anın devrimci görevi olarak ortaya çıkmaktadır.

Faşist saldırılara karşı örgütlenmek ve birleşik devrimci mücadeleyi yükseltmekten başka çıkış yolu bulunmamaktadır.

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi İçin Eylem ve Etkinlikler Gerçekleştirildi

15 - 16 Haziran büyük işçi direnişinin 51'inci yıl dönümünde emek örgütleri ve siyasi kurumlar birçok noktada açıklama yaptı. Yapılan eylemlerde 15-16 Haziran'ın hala yol gösteren bir niteliğinin olduğuna vurgular yapıldı.

İstanbul: 15-16 Haziran Direnişi'nin 51. Yılı: İşçi Sınıfının Cevabı Direniştir

15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 51. yıldönümünde Kadıköy'de açıklama yapan 15-16 Haziran Bileşenleri, tarihi direnişin işçi sınıfına hala yol gösterdiğini vurguladı.

15-16 Haziran Bileşenleri, büyük işçi direnişinin 51. yılında Kadıköy İskele Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya bileşen üyelerinin yanı sıra direnişteki Sinbo ve SML Etiket işçileri ve çok sayıda kişi katıldı.

"Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır. 51. yılında yaşasın 15-16 Haziran direnişimiz" pankartının açıldığı eylemde sık sık "Yaşasın 15-16 Haziran Direnişimiz" ve "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" sloganları atıldı. Açıklamada ise ilk olarak HDP Milletvekili Musa Piroğlu söz aldı. Piroğlu, 15-16 Haziran direnişinin tarihini hatırlatarak sözlerine başladı. Konuşmasının devamında devam eden saldırılara karşı işçi sınıfının tek cevabının direniş olduğunu ifade etti..

Piroğlu'nun konuşmasının ardından ortak basın metni okundu. Basın metnini okuyan Mürtüvvet Küçük, direniş sırasında katledilen işçiler Mutlu Akü işçisi Yaşar Yıldırım, Vinyex işçisi Mustafa Baylan, Maltepe Tekel işçisi Mehmet Gıdak olmak üzere, yaşamını işçi sınıfı davasına adanları andı.

Bağcılar- "15-16 Haziran Ruhuyla Kölelik Zincirlerini Kıracağız!" pankartı açan Emek Meclisi Üyeleri adına açıklamayı Ercan Tilmaş okudu. Tilmaş, açıklamada "Demirel hükümeti, işçilerin sendikal örgütlenmelerinin önüne engel koymak, grev ve direnişlere öncülük eden DİSK'i fiilen kapatmak için 274 ve 275 sayılı Sendikalar Kanunu'nu değiştirmeye kalktı. Böylece işçilerin kendi tercih ettikleri sendikalara ve federasyonlara üye olmalarını engellemek ve mücadeleci sendikaların önünü kesmek için işkollarındaki işçilerin üçte birini üye yapma zorunluluğu getirilecekti" dedi. Eylem, "Yaşasın işçi sınıfının 15-16 Haziran şanlı direnişi!", "Yaşasın işçilerin birliği!" sloganlarının ardından sonlandırıldı.

Ankara'da 15-16 Haziran Eylemine Saldırı ve Gözaltı

Ankara'da 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 51'inci yılında Birleşik Mücadele Güçleri (BMG) ve Birleşik Gençlik Meclisleri'nin (BGM) örgütlediği eyleme çok sayıda kurum ile HDP milletvekili Murat Çepni de katıldı.

"Hak Verilmez Alınır, Zafer Sokakta Kazanılır" şiarıyla Madenci Anıtı önünde gerçekleştirilecek eylem öncesi alan polis ablukasına alındı. Eylem için alana gelen kitleye ise direk saldırı oldu. Yaşanan polis saldırısında en az 5 kişi işkenceyle gözaltına alınırken, eylemi haberleştirmek isteyen gazeteciler de darp edildi. Yaşanan saldırılara tepki gösteren halkı da tehdit eden polis, görüntü alanla-

rın görüntülerini sildirdi.

Eylem, "Yaşasın işçi sınıfının 15-16 Haziran şanlı direnişi!", "Yaşasın işçilerin birliği!" sloganlarının ardından bitirildi.

İzmir: 15-16 Haziran'ın Devrimci Ruhuyla Birleşik Mücadeleye

İzmir'de Birleşik Mücadele Güçleri; "15-16 Haziran'ın devrimci ruhuyla birleşik mücadeleye!" şiarıyla 16 Haziran günü eylem yaptı.

İzmir'de BMG, 51. yıldönümünde işçi sınıfı ve ezilenlere mücadelenin yolunu gösteren büyük işçi direnişini, yeni direnişlerle buluşturmaya söz verdiğini vurguladı.

İzmir BMG Yamanlar'da ise bildiri ve

sesli ajitasyon çalışması ile sermaye düzenine karşı yeni 15-16 Haziranlara çağrı yaptı.

Adana

BMG, Adana'da "15-16 Haziran işçi sınıfının burjuvaziye karşı savaşımında hanesine yazılan kazanımdır" diyerek bildiri dağıtımını yaptı.

HBDH: Yaşasın 15-16 Haziran Ayaklanması

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH), 15-16 Haziran direnişinin 51'inci yılına ilişkin açıklama yayınladı. Açıklamada güncel duruma ilişkin "İşçi ve emekçiler bir yıkım sürecinin içinde adeta nefes alamaz hale gelmiş durumda" denilerek şunlar ifade edildi:

"Her geçen gün daha fazla yoksulluk, her geçen gün daha fazla baskı ve yaşamdan kovulma tehdidi. Adeta bir mengene gibi sıkıştırıyor, eziyor ve nefesini kesen duruma doğru götürüyor işçi ve emekçileri. Zamlar, işten atmalar, esnek çalışma, iş güvencesinden yoksunluk, açlık sınırı altındaki ücretler ve karşılığında dayatılan kölece çalışma koşulları, her sesini çıkarmaya çalışan üstünde hissettiği polis copu, asker dipçisi... İşte bu düzenin işçi ve emekçilere verebileceği her şey bunlar. Bunlardan başka hiçbir şey yok!"

Durdu: “Tüm Emek Dostlarını Bel Karper Grevine Destek Olmaya Çağırıyorum”

SÖYLEŞİ YUNUS DURDU

Tekirdağ Çorlu’da bulunan ve gıda sektöründe faaliyet yürüten Fransız sermayeli Bel Karper fabrikasında Tekgıda-İş Sendikası’nın örgütlenme mücadelesi yıllardır sürdür ve 2021 1 Ocak’ında Toplu İş Sözleşmesi (TİS) süreci başladı. Ancak Bel Karper patronları TİS sürecinde masaya oturmadığı gibi sendikal düşmanlık sonucu Tekgıda-İş Sendikası’nın işyeri temsilcisini işten attı, örgütlü işçileri 40 günün üstüne ücretsiz izne zorladı. Patronların tüm bu yıldırma politikalarına karşı Bel Karper işçileri 17 Mayıs günü fabrika önünde greve başladılar.

Özgür Gelecek gazetesi olarak 40 günü aşan grev sürecini Tekgıda-İş Örgütlenme uzmanı Yunus Durdu ile konuştuk. Bel Karper fabrikasında üretimi durduran işçilerin ilk günlük kararlılıkla grevi sürdürdüğünü vurgulayan Durdu, tüm emek dostlarını direnişi sahiplenmeye çağırdı.

İlk olarak Bel Karper’deki örgütlenme sürecini anlatarak başladı Durdu. 2014 yılından beri örgütlenme çalışmalarının olduğunu vurgulayan Durdu şunları söyledi:

Bu işletmede 2014 yılında örgütlenerek yeterli çoğunluğu aldık. Ancak işverenin itiraz etmesi sonucu yargılama süreci altı yıl sürdü. Altı yıl sonunda Yargıtay tek gıda iş Sendikasının yetkili olduğuna dair karar verdi. Yetki kararının ardından 2021 yılının başında çalışma bakanlığı toplu iş sözleşmesi yetkisi verdi burada bize. Bu Bel Karper firması Fransız bir

firma. Firma dünya genelinde yaklaşık 27 ülkede faaliyet gösteriyor. Dünya genelinde 17.000 çalışandan söz ediyoruz. Firma bu çalışanlar için ILO sözleşme kurallarını ve etik ilkelerini kabul eden bir şirket. Dünyanın her tarafında bu şirkette çalışan işçiler sendikalı ve örgütlü. Ama maalesef Türkiye’de altı yıldır işçilerin anayasal ve sendikal haklarına saygı duymadığı gibi, şimdi de toplu iş sözleşmesinde masaya oturmayarak işçileri toplu iş sözleşmesi sürecine sokmuyorlar. Ve yasal olarak bizim TİS sürecimiz bitti ve biz 17 Mayıs’ta greve çıktık. 40 günden fazla süredir işçi arkadaşlarımızın %70’i ile greve çıktık ve fabrika önünde grevimiz sürüyor.

Durdu’ya Bel Karper’in ILO ilkelerini uyarken Türkiye’de neden bu kadar rahat sendikal düşmanlık sergileyebildiğini sorduk. Sebebini iki ana başlığa ayıran durdu şunları söyledi:

Çünkü Türkiye’de ilk olarak ucuz işçilik fazla. İkinci olarak da Türkiye’deki yasaların caydırıcılığının bulunmaması. Yani ülkeyi yönetenlerin yabancı sermayeye karşı daha ‘sevicilik’ yapmasından kaynaklanıyor bu durum.

Durdu, Bel Karper’de sendika düşmanlığına ilişkin ise şunları söyledi:

Şimdi burada çeşitli zamanlarda, daha grev sürecine gelmeden oradaki iş yeri temsilcisinin iş hakkını feshettiler, 12 arkadaşımızı ücretsiz izne mahkum ettiler. O arkadaşlarımız 40-45 gün boyunca ücretsiz izin yaptılar ve mağdur oldular. Bunlarla birlikte insanları mağdur edip

Firma bu çalışanlar için ILO sözleşme kurallarını ve etik ilkelerini kabul eden bir şirket. Dünyanın her tarafında bu şirkette çalışan işçiler sendikalı ve örgütlü, Türkiye hariç.

greve çıktıktan sonra da bu yıldırma politikaları devam etti. Şimdi iş arkadaşlarımızın hepsi grevde olduğu için Üretim durmuş durumdaydı. Üretim olmadığı için bu sefer patron dışardan taşeron alarak üretim yaptırma çabasına girdi. İçeride fabrikanın müdürleri ile, fabrikanın üretim amirleri üretim yapmaya çalışıyorlar. Yani iki tane makinayla üretim yapmaya çalışıyorlar ancak sağlıksız bir şekilde oluyor bu. Şu an taşeron çalışan işçilerle burada bir iş deniyorlar ama bu firma şu anda insan sağlığıyla oynuyor. Artık çok kalitesiz peynir ve krem peynir üretmeye başladılar. Ve bu da bildiğiniz gibi Türkiye’de çok fazla tüketilen bir gıda, şu anda sağlıksız koşullarda üretiliyor ve bu da insan sağlığını çok ciddi anlamda etkiliyor.

Durdu’ya devam eden grevi sorduk. İşçilerin greve bakışının ve iradesinin ilk günkü kadar yüksek olduğunu vurgulayan Durdu şunları söyledi:

Arkadaşlarımız ilk günden daha kararlı bir şekilde grevi başarıya ulaşıncaya kadar sürdüreceklerini söylüyor. Hiçbir kırılma, geri adım atma gibi bir durum yok. Tam tersine daha fazla birbirine kenetlenme var ve bu grevin başarıyla sonuçlanacağına inanıyorlar. Sendika olarak biz de grevdeki işçi arkadaşlarımızın hiçbir şekilde maddi ve manevi olarak mağduriyet yaşatmamak için arkadaşlarımızın maaşlarını ödüyoruz. Ve grev ne kadar sürerse sürsün başarıya ulaşıncaya dek grevi devam ettireceğiz.

**Greve giden süreçte öncelikle Bel Karper yönetimi TİS görüşmelerini tka-
dı. Yönetimin tkadığı noktaları sorduk Durdu’ya. Yönetimin altı yıldır TİS’ten kaçtığını söyleyen Durdu şunları vurguladı:**

Burada altı yıldır beklediğimiz bir Toplu İş Sözleşmesi var. İşveren altı yıldır masaya gelmeyerek kaçak oynadı açıkçası. Sonuçta işçilerin burada altı yıllık bir maliyeti var, işverene karşı da bir maliyeti var. İşçiler altı yıldır zam almadığı gibi bu işçilerin altı yıllık bir telafi zammı doğdu ve işverenin bu zammı vermesi gerekiyor. Şimdi işveren bu zammı fazla buluyor ve bunu fazla bulduğu için de sendikanın bu

taslağını revize etmesini istiyor, biz de kesinlikle burada revize falan yapmıyoruz. İşveren masaya gelecek, masaya gelmeden Toplu İş Sözleşmesi görüşülmesi - konuşulması doğru değil.

Durdu Bel Karper Direnişine dair tüm emek dostlarını direniş çadırını beklediğini de sözlerine ekledi:

Direnişimiz sürüyor ve süren bu direnişe tüm emek dostlarını, işçi sınıfından kardeşlerimizi direnişimize bekliyoruz. Özellikle bu bölgede yani işçi havzasının çok atıl olduğu, aslında işçinin çok olduğu ancak işçi örgütlenmesinin az olduğu Çorlu’da bu direnişe sahip çıkmaya ve bu direnişin başarıyla sonuçlanması için tüm emek dostlarını destek olmaya, çadırımıza çay içmeye bekliyoruz.

Durdu’ya son olarak genel anlamda sendikal örgütlenmenin az olduğu gerçeğini söyledik. Örgütlenme uzmanı olarak bu konu hakkında ne düşündüğünü sorduk. Durdu ise şunları söyledi:

Türkiye’deki sendikal hareketin özellikle pandemi ile birlikte işçilerin yoğun şekilde sıkıntılarının arttığı bir dönemde sendikaları asli görevlerini yapmaya çağırıyorum. Ayrım yapmadan Türkiye’deki işçi konfederasyonlarını işçilerin sorunlarına doğru bir şekilde eğilmeye çağırıyorum. Çünkü örgütlenmenin önünde çok ciddi sorunlarımız var. Yani yasalar kanunlar büyük problem, bunun içinde örgütlenme işin en basiti. Bir yargılama dört yıl beş yıl sürüyor ve bu kadar süre içerisinde üye kalmıyor ve bu yüzden TİS sürecine geçemiyoruz. Bu yüzden tüm konfederasyonların özellikle işverenlerin yapmış oldukları bu kanunsuzluklara, hukuksuzluklara, işten çıkartmalara karşı durması gerekiyor. Bugün sözde işten çıkartmanın yasak olduğu dönemde işçileri Kod-29 ile ahlaksızlıkla suçlayarak işten çıkartanlara karşı konfederasyonların birleşip cezaların caydırıcı olma noktasında birlikte hareket etmeleri gerekiyor. Bu yüzden ilk söylediğimi tekrar söylemek istiyorum; sendikaların asli görevlerini yani işçi sınıfının sorunlarını dikkate alıp sorunların üzerine ona göre eğilmeleri gerekiyor.

Öztemel: “Çıkış Yolu Sadece Örgütlenmekten Geçiyor”

Bundan çıkış yolu ise korku dağlarını yıkıp örgütlenmekten geçiyor.

AKP hükümetinin işçi sınıfına dönük saldırıları hız kesmezken pandemi döneminin yakıcılığı da tüm hızıyla sürüyor. Sermayenin pandemi dönemini ‘Allahın bir lütfu’ olarak görmesi ve sömürü sistemini katmerleştirmesinin üzerine AKP hükümetinin sermaye ortaklarıyla bu çarkı işçiler için daha da ‘ölümcül’ hale getirmesi işçi sınıfı için süreç daha da kötüleşiyor. Hemen hemen her sektörde sigortasız, güvencesiz, esnek çalışma şartları pandemi dönemiyle birlikte daha da yaygınlaşıyor.

Yine bu dönemin büyüttüğü sektörlerde ise bu daha da bariz bir şekilde karşımıza çıkıyor. Depo, market, lojistik başta olmak üzere bu süreçte motokurye işçileri de daha fazla can yakıcı sorunla baş başa kalıyor.

Yollarda iş cinayetleriyle hayatını kaybeden, çoğu güvencesiz işçilerin yaşadıklarına dair bu sayımızda Devrimci Parti’li İşçiler üyesi ve motokurye işçisi olan Serhat Öztemel’le konuştuk.

Pandemi dönemi ile birlikte moto-kurye emekçileri üzerindeki iş yükünün daha da arttığı aşikar. Bu süreçte moto-kurye çalışanları olarak neler yaşıyorsunuz?

Öncelikle merhaba ismim Serhat Öztemel. Kocaeli’nin Gebze ilçesinde motokurye olarak çalışıyorum.

Evet kuryeler olarak iş yükümüzün arttığı ancak ücretlerin aynı kaldığı bir dönem geçirdik. Gerek patronların hız baskısı, gerek bazı müşterilerin acele gelin notları biz motokuryeleri yaralanmalara, ağır yaralanmalara ve hatta ölüme götürdü. Son süreçte patronların kâr hırsı gelen pandemi dönemiyle birlikte son bir yılda daha da katlanırken, kuryelerin ücreti olduğu gibi kaldı. Mart 2020 ile başlayan bu süreçte 190’a yakın motokurye hayatını kaybetti. Bir de bu sayı sadece resmi olarak bildiğimiz sayılardır. Sigortasız çalışan, yaşı küçük olan yabancı uyruklu olan ve motokurye olarak çalışırken hayatını kaybedenlerin sayısı da bilinmiyor.

Moto-kuryeler bugün birçok yerde iş kazası ve iş cinayeti geçiriyor. Siz de son zamanlarda iş kazası yaşayan işçilerden birisiniz. Süreçte moto-kuryelere patronların yaklaşımı nasıl?

Evet 7 Mart 2021 akşamı motor aya-

ğımın üzerine düşmesi sonucu çatlak oluştu ve yaklaşık 20 gün evde yatmak zorunda kaldım. Çalışmadığım o süre zarfında, kaza yaptığım günde dahil olmak üzere hiçbir patron ne bir ihtiyacın var mı dedi ne de arayıp sordular. Patronların bu tutumu sadece motokuryelere değil tabii ki. Bütün patronların işçilere yaklaşımları bu şekildedir ve işçi sınıfı için bunun bir çok örneği var. Ayrıca bir noktanın altını çizerek şunu belirtmek isterim ki; birçok motokuryenin yaşadığı sorunlardan biri de, sigortaları yapılıyor ama ya garson olarak, ya da tezgahtar olarak yapılıyor. Çalışma Bakanlığı kaza yaptığım süreçte bunu görüyor ve tabiki de bildiğimiz gibi hiçbir şey yapmıyor. Motokurye kazalarında patronların ihmali olduğu kadar bahsettiğim nedenden dolayı Çalışma Bakanlığı’nın da ihmali bulunmaktadır.

Motokurye olarak önümüzdeki en büyük örgütlenme engeli, öncelikli bir sorun olarak patronların işçilerin işkollarını değiştirmesi gibi görünüyor. Az önce belirttiğim gibi ya tezgahtar olarak ya garson olarak gösteriyor bizi. Buna karşı neler yapılmalı diye düşünürsek, öncelikle tüm motokuryeler Çalışma Bakanlığı’na motokurye olduğunu bildirmeli. Zaten bunu Çalışma Bakanlığı görüyor ama hiçbir denetim uygulamıyor. Yani Bakanlık yine işçi sınıfının değil patronların yanında duruyor. Bunun kazanımı için güçlü bir şekilde her ilde örgütlenip her ilde eylem yapılmalıdır. Özellikle kurumsal firmalarda çalışan motokurye arkadaşlar hemen hemen her ilde bulunmaktadır.

Genel olarak işçi sınıfı üzerindeki saldırılar pandemi dönemi ile birlikte daha da arttı. İşçiler ücretsiz izinlere gönderiliyor, Kod 29’larla işten atılıyor. Bu saldırılara karşı örgütlenmenin az olduğu gibi bir gerçeklikte söz konusu. İşçi sınıfının örgütsüzlükten çıkış yolu sizce nedir?

Son dönemde artan işten çıkarmalar, ücretsiz izinler ve Kod-29 uygulamaları yani her yönüyle işçiye saldırıya geçen devlet-patron ikilisinin pratikleridir. Bu-

rada asıl hedef patronların örgütlenmeyi kırmaya çalışmasıdır. Şubat ayında Kocaeli Gebze ilçesinde denk geldiğim FZK mühendislik işçileri sendikaya üye oldukları için işten atılmışlardı.

AKP’ye yakınlığıyla bilinen HAK-İŞ’e üye olmuşlardı. Bahsettiğim FZK mühendislik de Ziraat Katılım Bankası’ndandır, yani devletindir. Söylediğim devlet-patron ikilisi burdan geliyor.

Örgütsüzlükten çıkış yolu ise bütün işçi sınıfının tek bir yerde birleşip patronlara karşı durmasıyla gelecek bir şeydir. Çeçmişte yaşanan 15-16 Haziran büyük işçi direnişi gibi bütün fabrikalardan gelen işçi sınıfının tek ses olarak işçilerin birliği sermayeyi yenecek demesidir. Ama bugün bunu göremiyoruz çünkü insanları korku salmış durumda. Bugün direnen işçilerin yanında içerde çalışan işçiler durmuyor bugün işten atılan arkadaşını diğer çalışan savunamıyor çünkü tehdit ediliyor açıklıkla korkutuluyor. Bundan çıkış yolu ise korku dağlarını yıkıp örgütlenmekten geçiyor. Son olarak başta motokurye emekçileri olmak üzere ezilen bütün işçi sınıfını birleşmeye çağırıyor direnen direnişte olan işçi sınıfını selamlıyorum.

DİSK-AR’ın hazırladığı rapora göre, en zengin yüzde 10’luk grubun ortalama geliri en yoksul yüzde 10’luk grubun gelirinin 15 katı olan Türkiye, gelir adaletsizliğinde Avrupa lideri

DİSK AR; “Türkiye gelir Eşitsizliğinde Avrupa Birincisi!”

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu’na (DİSK) bağlı DİSK-AR, Türkiye İstatistik Kurumu’nun 2019 yılının gelir ve yaşam koşullarını ortaya koyduğu araştırmasına dayanarak bir rapor hazırladı.

Raporda, Türkiye’nin Kovid-19 salgını koşullarına tam bir gelir uçurumuyla girildiği ve pandeminin etkisinin görüldüğü sonuçların ise çok daha çarpıcı olacağı belirtildi. Raporda Türkiye’de hem sınıflar arasında hem de cinsiyete göre eşitsizlik artıyor.

En zengin yüzde 10’luk grup ile en yoksul yüzde 10’luk grup arasındaki uçurum açılmaya devam ediyor. Gelir eşitsizliği ölçüm yöntemlerinden biri olan Gini katsayısı artış gösterirken son bir yılda 0.395’ten 0.410’a ulaşarak 2010 yılından beri en yüksek düzeyi gördü.

Avrupa Birliği (AB) İstatistik Ofisi (Eurostat) tarafından yayımlanan verilere göre AB ülkeleri ile karşılaştırıldığında Türkiye en yüksek Gini katsayısına sahip ülke. AB-27 üye ülke ortalamasında Gini katsayısı 0.302 düzeyinde. Slovakya (0.228), Slovenya (0.239) ve Çekya (0.240) AB ülkeleri içerisinde gelir dağılımının en iyi olduğu üç ülkeyi oluşturuyor. Türkiye (0.410), Bulgaristan (0.408) ve Litvanya (0.354) ise gelir eşitsizliğinin en fazla olduğu üç ülke. Gelir dağılımı eşitsizliği konusunda Türkiye’den sonra en yüksek düzey Bulgaristan’da. Türkiye’de hane halkı fertlerinin esas işteki durumlarına göre gelirlerine bakıldığında ise işveren gelirlerinin çok daha hızlı arttığı görülüyor. İşverenlerin ortalama hane halkı fert geliri 2010 ve 2019 yılları arasında yüzde 375 artışla 33 bin 465 TL’den 125.698 TL’ye yükseldi.

KADINLARIN BİRLİĞİ

Katil Gencer: “İçimi Soğuttum...” Yemin Olsun ki, Bizim İçimiz Soğumayacak. YENİLECEKSİNİZ!

*Yemin olsun ki, bizim
içimiz soğumayacak.
Bu katil sürüsüne
tarihin karanlık
sayfalarında dahi
rahat vermeyeceğiz.*

Bir cümle, sadece bir cümle, sizin sadece ezilen halklar nezdinde nerede durduğunuzu değil, bir bütün insanlık karşısındaki pozisyonunuzu, hatta bin yıl sonra nerede olacağınızı dahi göstermeye yeter.

17 Haziran sabahı Halkların Demokratik Partisi (HDP) İzmir il binasına gelen Onur Gencer isimli katil, içeride bulunan HDP çalışanı Deniz Poyraz'ı katletti. Polisin saatler sonra gözaltına aldığı, kelepçe takmaya dahi gerek duymadığı katile söylediği “Adın ne abicim?” sorusu her şeyi nasıl da açıklıyor. Bu sorudaki tını dahi o polisi de katil yapmaz mı?

Katilin kendisinin gözaltında verdiği ifadede söylediği “İçimi soğuttum, beni serbest bırakın” cümlesi, bir HDP'liyi, bir Kürt'ü katletmenin nasıl da hakkı olduğunu düşündüğünü göstermez mi? Görevini yapmanın rahatlığı içinde serbest bırakılmasını istemek, bir katil için bile fazla mı “saflık”, yoksa devletine olan inancının ve güveninin mi ifadesi?

Deniz'in katledilmesinden birkaç hafta önce, “bunlar hiçbir şey değil, daha büyük şeyler olacak” diye katillerine start veren cumhurbaşkanı

Recep Tayyip Erdoğan, bizzat bu cinayetin planlayıcısı ve sorumlusudur. Meclis kürsüsünden HDP'ye tehditler savuran, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemine “saygı duymayan” herkesi tehdit edip “bugünün bile mumla aranacağını” söyleyen MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, bu cinayetin planlayıcısı ve sorumlusudur.

Dibine kadar çamura batmış, içinde bulunduğu çukurdan bağırdığı sesini artık iktidar çevrelerinin bile duymazlıktan geldiği, Suç İşleri Bakanı Süleyman Soylu, HDP'ye yönelik tehditleri, küfürleri vs. nedeniyle bu cinayetin planlayıcısı ve sorumlusudur.

Sadece onlar mı, sosyal medya trolleri, mafyadan maaş alan sahte “gazetecileri”, HDP'ye yönelik saldırılarda ölü taklidi yapan, en iyi ihtimalle de dilinin ucuyla kınamış gibi yapan muhalefeti, HDP'ye yönelik her saldırı, tehdit vb. konusunda kör-sağır kesilen savcılar, yargıçlar Deniz'in katledilmesinde üzerlerine düşen görevi yapan devletin yeminli memurlarıdır ve bu cinayetin sorumlusudur.

Deniz'in katilleri, ettikleri tek kelimeyle bile kendilerini/suçlarını ifşa etmemektedirler.

Bir de Deniz'in annesi ve babası var ki, onlar kızlarıyla onur duyarken, ezilen, sömürülen, baskı altına alınan, her fırsatta katliama maruz kalan ama başını aşağı eğmeyen başta Kürtler olmak üzere çeşitli milliyetlerden halk da onlarla gurur duymaktadır.

“Evladımı katlettiler. Ben güçlü bir anneyim, ayaktaayım, her zaman ayakta olacağım. Yakamızdan düşün. Yeter, ne kadar kan dökülecek, yeter artık kan dökülmesin. Yeter, daha ne kadar gençler ölecek? Bunların karşı-

sında başımı eğmem. Evladım öldürülmüş benim başım dik, alnım açık... Ben bir anneyim kimse susturmaya çalışmasın. Kürt halkı hep ayaktadır. Deniz gitti, bin Deniz gelecek!” diyen Deniz'in annesi Fehime bunları söylememiş bile olsa duruşuyla dahi hangi saflarda olduğunu, boyun eğmezliğini gösterirdi.

Baba Abdülillah Poyraz sesi dahi titremeden, “Zulme karşı binlerce Deniz var. Biz dağlarda direnen aslanlara borçluyuz. Şu anda düşmanın tank ve toplarının önünde direniyorlar. Biz ne kadar bedel de versek halen onlara borçluyuz. Kızım kimyasalla öldürülenlerden farklı değil. Kızım Sêvêlerden, Pakizelerden farklı değil. Lokman Birlik panzer arkasında sürüklendi. Kızım onlardan farklı değil. Mehmet Tunç şehit oldu. Deniz ondan farklı değil. Biz ne kadar yapsak da azdır. Biz bu halka hala borçluyuz. Ne kadar bedel ödesek de halka borcumuz bitmez. Şehit hepimizin şehididir. Herkesten tek istediğim; birlik olalım. Kürt halkının, HDP'nin başı sağ olsun. Tayyip ve ekibi elinden gelse tüm Kürdistan'a, Suriye'den Irak'a saldıracak. Kürt halkının mücadelesiyle bunu başaramayacaklar” derken Kürt halkının mücadelesinde konumlandığı yeri göstermekte.

Komünist kadınlar da, Deniz'in katili olan bu ceberut devlet yıkılınca kadar mücadeleyi sürdüreceklerini, kadınların birleşik mücadelesiyle onlar yenilmeden, özgür bir dünya kurulmadan başlarını yastığa gönül rahatlığıyla koymayacaklarını söylüyorlar.

Yemin olsun ki, bizim içimiz soğumayacak. Bu katil sürüsüne tarihin karanlık sayfalarında dahi rahat vermeyeceğiz.

YDK, Gülsuyu ve Esenyurt'ta Kadınlarla Bir Araya Geldi

Yeni Demokrat Kadın (YDK) “Pandemiye Bir De Bana Sor” isimli kitabın tanıtım etkinliği için İstanbul'da çalışmalarını sürdürüyor.

YDK, “Pandemiye kadınlar konuşuyor, patriarkanın maskesi düşüyor: PANDEMİYİ BİR DE BANA SOR!” kampanyasının ürünü olan “Pandemiye Bir De Bana Sor” isimli kitaplarının tanıtım ve dağıtımını için çalışmalara başladı.

YDK, 5 Haziran günü Maltepe Gülsuyu'nda, 12 Haziran'da ise Esenyurt'ta kadınlarla yürüttükleri kampanyanın sonucunda açığa çıkan kitabın tanıtımı için bir araya geldi.

Gülsuyu'nda kampanyanın kısa bir özeti ile sohbetin başladığını söyleyen YDK “Kampanya fikrinin nasıl açığa çıktığını, nasıl bir çalışma yürüttüğümüzü kısaca hatırladıktan sonra kampanyanın ortaya çıkan ürünü üzerinde tartışmalarımıza devam ettik” dedi.

YDK Esenyurt'ta Kadınlarla Piknikte Buluştu

YDK Esenyurt'ta kitap tanıtım etkinliği öncesinde kadınlarla bir araya geldi.

YDK kampanyanın ardından tanıtım etkinliği için çalışmalarını sürdürdüğünü dile getirerek, “Şimdi kitabı hikayeleri, deneyimleri ve anlatımları ile kitabın yaratıcısı, yazarı olan kadınlarla buluşturuyoruz. Kitap tanıtımı için çeşitli küçük buluşmalar yapıyoruz. Bu buluşmalardan birini de Esenyurt'ta piknikte yaptık.

Sabah kahvaltıda çayımızı demleyip, uzun bir sofraya kurduk. Yağmur vesilesi ile sohbete erken başladık. Çardakta sohbetimiz kitap tanıtım etkinliği üzerinden şekillendi. Bir kez daha pandemiye, kadınlar üzerinde yarattığı etkiyi, bizi kampanyaya götüren süreci, kitap çalışmasını nasıl yaptığımızı hatırladık.” dedi.

Pandemide artan emek sömürüsü, erkek şiddetinin daha fazla açığa çıktığı bir dönemde İstanbul Sözleşmesi'ne sahip çıkmak için kadın ve LGBTİ+'ların sokaklarda yükselttiği mücadelenin önemi sohbetimizin bir parçası oldu. Erkek şiddeti karşısında, yaşamlarımıza ve kazanımlarımıza sahip çıkmak için birlikte mücadele etmenin güçlendirdiği her bir kadının sözünde vurgulandı.

Yağmur vesilesi ile uzun uzun sohbet etme fırsatı bulduğumuz piknikte, ‘Erkekleri değiştirmek için verdiğimiz mücadeleyi, kendimizi ve birbirimizi güçlendirmek için verelim.’ vurgusu öne çıktı.” denildi.

Haklarımızdan Vazgeçmiyoruz: 1 Temmuz'da Taksim'deyiz

İstanbul Sözleşmesi için eylemlerimiz devam ederken İzmir'de HDP çalışanı Deniz Poyraz'ın devlet destekli bir saldırgan aracılığı ile bina içinde güpegündüz katledilmesiyle sarsıldık. Devlet, yargı, medya destekli saldırıyla katledilen Deniz Poyraz tam da İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmediğimizi dört bir yanda haykırdığımız zamanda katledildi. Kadınlar olarak nereden gelirse gelsin, bir kadının katledilmesine, bir kişi daha eksilmeye tahammülümüz kalmadı.

Bugün şiddeti daha fazla meşrulaştıracak olan İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme girişimi erkeklere daha fazla cesaret verirken, Deniz Poyraz'ın katledilmesi direk devletin gözetiminde yapılan bir erkek katliamıdır.

İstanbul'dan İzmir'e, Ankara'dan Mer-sin'e, Muğla'dan İskenderun'a değin kadınların dört bir yanda İstanbul Sözleşmesi için ortaya koyduğu eylemler, kadın mücadelesinin dinamiğinin sokağa yansıyan biçimini göstermektedir. İşte Deniz'in katledilmesi bu dinamiğin sus-turulması, aktif siyaset yapan kadınların dört bir yandan eve kapatılması çabası-nın ve daha çok yönlü baskı ve saldırı furçasının bir parçası olarak yaşandı.

Kadın mücadelesini dinamik kılan bu isyan hali İstanbul Sözleşmesi etrafında birleşmektedir. Ancak bu bir araya geliş aslında dünyanın çeşitli yerlerinde patriarkanın kadınlara dönük saldırılarına karşı verilen tepkinin coğrafyamız açısındandır. AKP-MHP faşist bloğu tarafından başlatılan saldırıların pandemi fırsatçılığıyla son 1 yıldır üst boyuta evrilmesine rağmen, mücadeleden bir an bile vazgeçmeden, sokakta olmaktan geri durmadan kadınlar toplumsal mücadelenin bütününe soluk aldırarak pratik açığa çıkardı.

LGBTİ+ hareketi de ağır saldırılara rağmen güç biriktirmeye devam etmektedir. Bu güç kadın hareketinin gücü ile birleşmek zorunda. İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme girişimindeki en yaygın gerekçe olan "eşcinselliği meşrulaştırıyor" söylemi etrafında hedef gösterilme durumu ortadayken buna daha fazla ihtiyaç olduğu açık.

Bugün bu iki gücün İstanbul Sözleşmesi etrafında kenetlenerek, bu gücü

kendimizi daha ileri bir düzeyde örgütlemek için kadın hareketi içinde aktif tutumumuzu kolektifleştirmeye, çevremizde biriken gücü gerek güncel ve gerekse İstanbul Sözleşmesi etrafında bir araya getirme ihtiyacımızdır.

ayırarak isteyen iktidarın tersine mücadelesini daha fazla ortaklaştırması önemli. Bu birlikteliğin önüne geçecek her türlü transfobik -kadın hareketi içinde de olsa- saldırıya karşı verdiğimiz ortak mücadeleye, bu gücü dahası LGBTİ+'ların kadın hareketiyle bir araya gelişini önemli ölçüde etkileyecektir. Diğer taraftan kadınların soluksuz bir şekilde orataya koyduğu mücadele için 1 Temmuz sadece bir duraktır. Ancak Türkiye'de kadın ve LGBTİ+ hareketi açısından kendini bir sonraki saldırıya karşı savunma değil, karşı koyma hamlesi için oldukça kritik bir duraktır.

Devlet, medya, yargı işbirliğinde erkeklerin her türlü şiddetini besleyen patriarkaya karşı bu durağı, bugüne kadar yaptığımız çalışmalarımızı daha sistematik hale getirmek için iyi kullanmak durumundayız. Son zamanlarda artarak devam eden saldırılara karşı mücadelede ısrar eden bizler, sokak başta olmak üzere bugüne kadar güç biriktirerek geldik. Bu durak, bu gücü bir parça açığa çıkaracak bir durak olacaktır. O nedenle tüm gücümüzü birleştirerek, planlamalarımızı titizlikle ele almak ve dayanışma içinde her türlü aracı kullanmak durumdayız.

Kadın hareketinin bir eşiğe kadar geldiği ve sokakta kitleselliğin, ısrarın yakalandığı noktanın bir üst aşamaya geçme tartışması daha detaylı ele alınması gereken bir tartışmanın ve yazının konusu olmakla beraber; kitlesel, güçlü ve militan bir 1 Temmuz esasımızdır. Militanlığı ele alış önemli. Kadınlar güçlü bir şekilde bu aşamayı geçiyorsa bir kadın örgütü veya kadın hareketi militanlaşmıştır. Aksi durum kaba bir militanlık

ğa denk düşer ve bu kadın kitlelerinden uzaklaşmayı beraberinde getirir.

Erdoğan'ın sözleşmeden çıkma girişimi 1 Temmuz'da nihai olarak netleşmiş olsa da, yürüttüğümüz çalışma aslında Türkiye kadın hareketinin kendini daha üst düzeyde örgütleme, gelecek saldırılara daha güçlü karşı koyuş çalışması olduğunun altını defalarca çizmek gerekecek. Hedefimizlerimiz arasında siyasi iktidarın kendini ve gerici kimi çevreleri var etmek için haklarımıza ve hayatlarımıza dönük saldırıyı durdurmak ve kazanımlarımızı geri almak için örgütlenmek var. Kadın hareketi biriktirdiği güç ve çok farklı araçla isyanını ilmek ilmek örmesiyle bunu yapabilecek duruşu ortaya koymuştur.

İçlerinde onlarca kadın örgütünün olduğu ve Türkiye kadın hareketinin esas bileşenlerinin olduğu İstanbul Sözleşmesi'ni Uygula Kampanya Grubu'nun çalışması her ne kadar kimi zaman ivmesi düşmüş gibi görünse de kadınların pandemi ile birlikte daha fazla şiddete, emek sömürüsüne, katledilmeye, evlere daha fazla kapatılmaya karşı koymuş olması kadın kitlelerinin öfkesi hakkında önemli bir veridir. Bu öfke, gücünü önemli oranda kadın hareketinden almakta, öfkesini oraya katmaktadır. Dolayısıyla bu öfkeyi örgütlemek ve kadın hareketini ileriye ta-

şıyacak hali getirmek oldukça önemlidir.

Kendimizi Yeniden ve Yeniden Örgütleyeceğiz

Diğer bir önemli bir mesele daha var ki; o da bizlerin kendimizi daha ileri bir düzeyde örgütlemek için kadın hareketi içinde aktif tutumumuzu kolektifleştirmeye, çevremizde biriken gücü gerek güncel ve gerekse İstanbul Sözleşmesi etrafında bir araya getirme ihtiyacımızdır. Bunun için her türlü öz örgütlülüğümüzü güçlendirmek ve diğer işlerin arasından çekip çıkarmak zorundayız. Kabul edelim ki, eşit ilişkilenmek ve işleri daha fazla ortaklaştırmak ama yeniden altını çizmek gerekirse, öz örgütlülüğümüzün rolünü daha fazla oynaması bununla doğrudan ilişkilidir ve bunun için adımlarımızı hızlandırma zorunluluğumuz var.

Güncel ile bağımızı koparmadan kendimizi örgütlemeyi esasa alan bir yerden konuya yaklaşmalıyız. Bizi güçlendirecek, örgütleyecek olan şey etrafımızdaki kadınların hızlıca örgütlülüğümüzün çemberine alınmasıyla mümkün olacak. Bunun adımlarımızın hızıyla doğrudan bağı var. 1 Temmuz'daki durağı iyi değerlendirmek, kadın dayanışmasıyla güçlü, kitlesel ve militan bir kadın hareketi için daha örgütlü bir biçimde Taksim'deyiz.

Kürdistan'a Sefer Olur Zafer Olmaz!

Kuzey-Doğu Suriye'de oluşan Özerk Yönetim'in dört parçaya etki etmesi kaçınılmaz olarak TC'yi yeni arayışlara ve özel olarak da PKK'yi geriletebilmek için daha katliamcı politikalara itmektedir. Bu amaçla TC tarafından Medya Savunma Alanları (MSA)'na yönelik başlatılan askeri saldırıda, 24 Nisan tarihinin tercih edilmesi Kürt halkına bir soykırım mesajı anlamına gelmektedir.

TC'nin geniş çapta yürüttüğü askeri saldırı, tüm Ortadoğu devletlerince yakından takip edilmektedir. Gerilla, 40 yıllık birikimi ve yeni savaş taktiklerini yaratıcı tarzda uygulayarak TC'nin saldırılarını boşa çıkarmakta, Kürt halkı ile giderek daha fazla bütünleşmektedir.

Meseleyi önemli ve tarihi kılan gelişme TC'nin saldırıları değildir; Kürt ulusu içinde gerçekleşemeyen ulusal birlik ve Barzani ailesinin TC'ye verdiği ihanet bazındaki yardımlarıdır. KDP, gerilla mücadelesini kırmak için günlerdir büyük askeri sevkiyatlarla MSA'yı kuşatmaktadır.

KDP'nin İzlediği Çizgi Ulusal Değil Sınıfsaldır!

KDP/Barzani-TC işbirliği giderek daha derin bir hal almaktadır. '90'lı yıllarda başlayan işbirliği, zamanla 1.300'den fazla Türk şirketinin Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi (IKYB) denetimindeki topraklara girmesine ve sömürünün-ekonomik kuşatmanın giderek derinleşmesine neden olmuştur. Bu tek taraflı ekonomik bağımlılık hali, KDP'nin ister istemez TC devleti ile daha fazla tahakkümcü tarzda ilişkilmesini sağlamaktadır. KDP'nin izlediği bu çizgide belirleyici olan ulusal değil sınıfsal çıkarlardır. KDP yönetimindeki bir avuç azınlık, Kürt ulusunun ulusal çıkarlarını değil kendi sınıfsal çıkarlarını öncelemektedir. Bu durum beraberinde çubuğun TC'ye doğru işbirlikçilik temelinde bükülmesini getirmektedir.

TC'nin gücü, KDP'nin ve işbirlikçi Kürtlerin zayıflığından, korkaklığından gelmektedir. Bununda ötesinde bugün TC askeri üslerini Kürdistan Bölgesi'ne kurmakta, adeta işgalini savaşız garanti altına almayı hedeflemektedir. Tıkanmış, ekonomik olarak dar boğaza saplanmış, NATO içerisinde bölgede ileri karakol olmanın sancılarını yaşayan ve gerilla karşısında kendisi açısından gereken sonucu alamayan TC'nin imdadına KDP ve Barzani şürekası yetişmiştir. TC hem rahat nefes almış hem de hiç olmadığı kadar MSA'ya saldırma imkanı bulmuştur.

Yeri gelmişken konumuzla bağlantılı olarak NATO Zirvesi'ne de değinmek gerekir. NATO Zirvesi'nde TC'nin bölge ileri karakolu olma misyonu tescillenmiş ve bu anlamda emperyalist güçlerden tam destek almıştır. Türk hakim sınıfları, emperyalizme bağımlı siyaseti gereği bu rolüne daha fazla sarılacaktır. Bölgede hem Avaşın, Behdinan, Zap, Heftanın başta olmak üzere MSA'ya daha kapsamlı bir şekilde saldırarak, Rojava'ya yönelik tehditlerini artıracak hem de İran ve Şam rejimine yönelik olarak misyonu gereği NATO-kuşatma siyasetinin bir parçası olacaktır. Akdeniz'den Karadeniz'e ve Hazar Denizi'ne kadar geniş bir coğrafyada, NATO'ya en fazla katkı sunan 5 ülkeden biri olan TC'nin, güvenlik şemsiyesi adı altında daha fazla at koşturması; bağımlı siyasetinin, yarı-sömürge karakterinin bir ürünüdür. Önümüzdeki süreçte daha saldırı, bugüne kadar bölgede yaptıklarından daha işgalci bir TC tarih sahnesine çıkarılmak istenmektedir. Buna hem TC devlet güçleri oldukça gönüllüdür -ifşaatların açığa çıkardığı kirlenmenin halkta yaratacağı tepkinin önünü alabilmek, ekonomik darboğazı bir şekilde dindirebilmek için daha bağımlı bir NATO silahşoru olabilme adına bu adım kaçınılmaz olmaktadır- hem de emperyalistlerce NATO yöneliminin bir

parçası olarak daha katliamcı bir TC'ye ihtiyaç duyulmaktadır.

Rojava'ya Yönelik Saldırı Devam Ediyor!

Bu anlamda Rojava, ekonomik olarak kıs-kaca alınmıştır. Fırat ve Habur suları kesilerek halk susuzluğa mahkum edilmektedir. Suriye Gelecek Partisi Minbic üyesi Hind Daxistani'nin verdiği bilgilere göre 1987 yılında Suriye rejimi ve Türk devleti arasında imzalanan anlaşmaya göre saatte 500 metre küp su bırakması gereken Türk devleti, bu miktarı 200 metre küpe kadar düşürmüştür. Bu nedenle tarım alanları başta olmak üzere halk sağlığı ciddi oranda etkilenmiş, elektrik üretimi düşmüştür. En büyük sorun ise içme suyunda yaşanan sıkıntıdır. Burada halkın Özerk Yönetime, YPG/YPJ'ye ve QSD güçlerine karşı ayaklanması amaçlanmakta, özellikle farklı etnik köken ve inançtan halkların bir arada yaşaması sabote edilmekte, göç ettirilmesi ve provokasyonların direk örgütlenmesini sağlamaktadır.

Bölgede hesap yapan en önemli güçlerden birisi AB'li emperyalist devletlerdir. Özellikle Fransa devletinin Irak'ta 3 milyar doların üzerinde yatırımı vardır. Bu yatırımların yüzde 30-35'i Kürdistan Bölgesi'ndedir. Söz konusu şirketle tarım, gıda ve enerji başta olmak üzere farklı sektörlerde dir.

KDP demek bugün açısından özgürlüğünü egemenlerin eline teslim eden, bağımlı bir Kürt profili demektir.

Gerilla Direniyor!

HPG hem yeni savaş teknikleri ile faşizme karşı daha farklı taktiklerle tarih sahnesine çıkmakta hem de mücadele cepheleleri bakımından daha geniş bir yelpazede TC'ye karşı savaşabilmektedir. Bu TC'nin savaş kapasitesini zorlayan bir duruma işaret etmektedir.

TC, MSA'ya tüm tekniği ile yüklenirken gereken sonucu alamamakta, karşı hamlelerle Dersim'den Amed'e; Metina, Avaşın, Basya, Zagros, Heftanın ve Behdinan'a kadar darbeler almaktadır. Murat Karayılan'ın açıkladığı gibi devlet sıkışmışlığını aşmak için dolaylı kanallardan ateşkes dilemekten kaçınmamaktadır.

Gerilla mücadelesinin esas kazandırdığı nokta halkın geniş ölçekli desteğidir. Halk Başur'un işgal edildiğini görmekte dir. Toprakları parça parça satılarak da olsa bunun işgal olduğu görülmektedir. TC'nin kuşatma ve yok etme saldırıları sürdükçe, halk daha fazla Kürt Ulusal Özgürlük Hareketini - gerillayı desteklemekte, KDP

ise daha fazla teşhir olmakta ve yalnızlaşmaktadır. Başur halkı, dürüst Peşmerge ve asayiş güçleri, sanatçı ve aydın kesimi, kısacası Kürt ulusunun geniş bir kesimi TC'nin tarihsel olarak derin düşmanlık politikalarının bilincinde ve gerilla direnişine umut bağlamaktadır. Kürt toplumu içinde kök salmış aşiret bağları KDP bölgesinde sarsılmaya devam etmektedir. TC bu gerçekliği gördüğü için halkın yaşam alanlarını bombalamaktan geri durmamaktadır.

Emperyalist güçlerin ve bölgesel işbirlikçi devletlerin tüm çabaları Kürt ulusal özgürlük mücadelesini, gerilla savaşımını denetim altına almak ve süreç içinde sisteme entegresini sağlamaktır. Zira uzun yıllara varan ve önemli bir birikim yaratan bu mücadelenin ezilen Kürt ulusu başta olmak üzere bölge halklarına umut olması egemen güçleri oldukça rahatsız etmektedir. Ulusal demokratik mücadele devrimci bir karakter taşıdığı sürece, esasta emperyalistlerin yönelimin köstekleyen bir konumda olacaktır. Daha da ötesinde komünist-devrimci güçlerin bölgede kök salması, geniş halk yığınlarına öncülük yapacak niteliğe bürünmesi, emperyalist-kapitalist güçlerin tarihsel kabuslarının geri gelmesi anlamına gelecektir. Emperyalist sistem bölgede giderek sömürü ağını genişletirken, halkların emperyalizme olan tepkileri ise daha fazla gelişmektedir. Ana sorun olarak devrimci ve komünist güçlerin zayıflığı ve dağınıklığı şimdilik egemenlerin can simidi durumundadır. Ancak egemen güçler, devrimin bölgede her geçen gün daha fazla mayalandığını, devrimci-demokratik güçler büyük bir umut ve heyecanla; emperyalist, gerici ve işbirlikçi güçler ise büyük bir tedirginlikle takip etmektedirler.

Yaşanan gelişmeler komünist, devrimci-demokratik ve yurtsever güçleri halkların mücadelelerini daha fazla sahiplenmeye sevk etmektedir. Yaşanan pratikler proletarya partisinin birinci kongresinde ortaya koyduğu esas yönelimin ne denli isabetli olduğunu ortaya koymaktadır. Bu yönelimden sebatla ilerlemek komünist ve devrimci güçleri bölge çapında ezilenlerle daha fazla buluşturmakta, her geçen gün daha üst seviyede görevlerle karşı karşıya getirmektedir. Bu anlamda sürecin önemli adımı olan birleşik mücadele ile zorlu görevler yerine getirilirken, amansız saldırılara karşı hamlelerle süreci örgütlemek, niteliğimizi artırmaktadır. Birleşik mücadelenin niteliğini, yüklediği taktiksel ve stratejik görevleri bilince çıkaramayanların dar hesaplar içinde boğulması ve tarihsel süreçlerin gerisinde kalmaları ise kaçınılmazdır.

Bir Deniz Gider Bin Deniz Gelir!

HDP İzmir İl binasına yönelik faşist saldırıda Deniz Poyraz'ın cihatçı katil Onur Gencer tarafından öldürülmesi Türkiye, T. Kürdistanı ile Avrupa'nın pek çok yerinde yapılan eylemlerle protesto edildi.

Devrimci, ilerici ve yurtsever güçler ile kadın ve LGBTİ+ kurumları; ekolojistler ve Alevi örgütlerinin, geniş emekçi kitlelerin katliama duyduğu öfke eylemlerde karşılık buldu. 24 saat HDP'yi gözetleyen ve katili şefkatli kollarına alan polis katliama tepki gösterenlere azgınca saldırdı.

İzmir'de binler Deniz Poyraz'ı sonsuzluğa uğurladı

Deniz Poyraz'ı uğurlamak için binlerce kişi Kadifekale'de buluştu, alkış, zılgıt, **“Şehit namirin”**, “Deniz Poyraz ölüm-süzdür” sloganlarıyla taziye evine yürüdü. Yürüyüşün ardından araçla Kadifekale'ye getirilen Deniz Poyraz'ın tabutu sloganlarla kadınlar tarafından omuzlandı. Kadifekale Camii'ndeki tören sırasında sivil polislerin çekim yapmasına kadınlar tepki gösterdi. Polisleri caminin içine almayan kadınlar, “Çıkın dışarı. Sizin gözünüzün önünde katledildi Deniz. Hakkınız yok burada olmaya. Çıkın dışarı” diyerek polise tepki gösterdi.

Deniz'in tabutunun üstüne mor bez örtülürken, anne Fehime Poyraz, tabutun başında şunları söyledi: **“Ben sizin dayanışmanız sayesinde ayaktayım. Benim bir Deniz'im gitti ama bin Deniz'im var.”**

Cenaze törenine, HDP Eş Genel Başkanları, HDK Eşsözcüleri, ESP, Partizan, YDG, YDK, Mücadele Birliği, Kaldıraç, EMEP Genel Başkanı, Sol Parti, TTB, TİP, KESK, İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Tunç Soyer, CHP milletvekilleri, Gelecek Partisi, Emek ve Demokrasi Güçleri temsilcilerinin de aralarında bulunduğu çok sayıda kurum temsilcisi katıldı.

HDP'ye yönelik saldırı İstanbul'da protesto edildi: “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız”

HDP İstanbul İl Örgütü'nün çağrısıyla, Şişhane Meydanı'nda biraraya gelen yüzlerce kişi Deniz Poyraz'ın katledilmesini protesto ederek **“Faşizmi döktüğü kanda boğacağız”** dedi. Yapılan açıklamaya HDP bileşenlerinin yanı sıra BMG, BGM, SO-DAP, SYKP, Kaldıraç ve çok sayıda devrimci-demokrat kurum katıldı. Polis eylem bitiminde kitleye saldırdı en az 4 kişi gözaltına alındı.

18 Haziran günü ise Kadıköy'de iki ayrı yere çağrı yapılan eylemler için kitle HDP Kadıköy İlçe Binası'nın önü ve

Süreyya Operası'nda toplandı. İlçe Binası önünde toplanan ve aralarında BMG, BGM'nin de bulunduğu kitle buradan yürüyüşle Süreyya Operası önüne geçmek istedi ancak polis izin vermedi ve burada yaklaşık 2 saat boyunca beklenildi.

Yapılan açıklamanın sonrasında YDG'nin de bulunduğu kitle barikatı aşarak Süreyya Operası önündeki eyleme katıldı. Burada ise binlerce kişi Deniz Poyraz için sloganlarla bekledi. DİSK, KESK, TMMOB, TTB Kadıköy Süreyya Operası'nın önünde oturma eylemi gerçekleştirdi.

Ankara'da Deniz Poyraz'ın katledilmesini protesto eden kitleye polis saldırdı

Birleşik Mücadele Güçleri'nin de dahil olduğu Ankara Emek ve Demokrasi Güçleri'nin 19 Haziran günü Güvenpark'ta İzmir'deki saldırı ve katliama yönelik yapacağı eyleme polis saldırdı.

Eylemde **“Deniz Poyraz ölümsüzdür”** yazılı pankart açan kadınlara saldıran polis pankartı tutan kadınları gözaltına aldı. Saldırıdan sonra dağılmayan kitle buradan HDP Ankara il binası önüne geçti. Güvenpark'ta okunamayan açıklama burada okundu.

Adana'da Deniz Poyraz'ın katledilmesi protesto edildi

İzmir'de HDP'ye yönelik faşist saldırı ve Deniz Poyraz'ın katledilmesi Adana'da 19 Haziran günü Adana Demokrasi Güçleri tarafından protesto edildi.

Batman'da Deniz Poyraz açıklamasına saldırı

Deniz Poyraz'ın katledilmesine ilişkin Batman'da 19 Haziran günü açıklama yapmak isteyen kitleye polis saldırdı. Saldırıdan aralarında belediye eş başkanlarının da olduğu 16 kişi işkenceyle gözaltına alındı.

Stuttgart'ta Deniz Poyraz için eylem

Katledilen Deniz Poyraz için Avrupa Demokratik Güç Birliği'nin çağrısıyla

Almanya'nın Stuttgart kenti Rotebühl Platz'da miting düzenlendi.

300'ü aşkın kişi katıldığı miting ölümsüzleşenler adına saygı duruşu ile başladı. Şiirler şarkılarla Deniz anıldı. Miting de katliamı lanetleyen konuşmalar yapıldı, aynı içerikte sloganlar atıldı.

NÜRNBERG

ADGB-NÜRNBERG'in çağrısıyla bir araya gelen yerli ve göçmen kurumlar faşist saldırıyı 18 haziran günü düzenledikleri bir eylemle protesto etti.

Katledilen Deniz Poyraz için bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan miting kurumlar adına yapılan konuşmalarla devam etti.

Yapılan konuşmalarda faşist AKP-MHP iktidarı ve onun kolluk güçleriyle paravan örgütlerinden biri olan “SADAT” protesto edildi.

Atina: Bir Deniz gitti, bin Deniz gelecek!

Atina'da bulunan Türkiye Konsoloslugu önünde toplanan kitle, **“Bir Deniz gitti, bin Deniz gelecek! Faşist Türk devletinin saldırılarını durdur!”** dedi.

Kürdistan Kültür Merkezi'nin çağrısıyla gerçekleşen protestoya Yunanistan Eylem Birliği bileşenleri de destek verdi. Yunanistan, Kürdistan ve Türkiye gibi birçok farklı kimlikten katılımın olduğu protestoda TJK-E'nin (Tevgera Jinên Kurdistanê – Ewropa) basın açıklaması okundu.

LONDRA

Demokratik Güç Birliği-Britanya, tarafından, saldırıyı protesto etmek ve saldırıda hayatını kaybeden HDP üyesi Deniz Poyraz'ı anmak için yapılan çağrı ile bir araya gelen kitle, saldırıları protesto ediyor.

ATİK: HDP Yalnız Değildir, Deniz Poyraz Ölümsüzdür!

HDP'ye yönelik saldırıya ilişkin bir açıklama yapan ATİK; “Gün; tüm demokrasi güçlerinin bir kez daha amasız, fakatsız Kürt halkını ve HDP'yi sahiplenme günüdür. Gün faşizme karşı omuz omuza mücadele günüdür!” dedi.

BMG: HDP'yi savunacağız, faşizmi yeneceğiz!

Birleşik Mücadele Güçleri, HDP İzmir İl Binasına yapılan ve Deniz Poyraz isimli parti çalışanının katledildiği faşist saldırıya ilişkin açıklama yayınladı.

Uzun süredir bizzat İçişleri Bakanlığı tarafından HDP İl Binaları özel hedef haline getirildiği ifade edilen açıklamada, **“Tüm HDP binalarını savunmaya, olası provokasyonlara karşı mahallelerde, kent merkezlerinde hazırlıklı olmaya, eylemlerle tepki göstermeye davet ediyoruz. Bizim sırtımızın duvara dayanması değil, pisliğe batmış bu rejimin ipini çekmek için sokağa, eyleme, direnişe!”** sözlerine yer verildi.

ADGB: Tüm ilerici demokrat sosyalist ve yurtseverleri sokağa HDP ile dayanışmaya çağırıyoruz!

İzmir'de faşist Onur Gencer tarafından katledilen Deniz Poyraz'a ilişkin açıklama yapan Avrupa Demokratik Güç Birliği (ADGB), **“HDP Yalnız Değildir!”** dedi.

HBDH'dan Deniz Poyraz açıklaması

Halkların Birleşik Devrim Hareketi (HBDH) Yürütme Komitesi, HDP İzmir il binasına yapılan faşist saldırı ve katledilen Deniz Poyraz'a ilişkin **“Onlar katil biz Deniz'iz, misliyle hesap soracağız”** başlıklı açıklama yaptı.

Açıklamada; **“Bu saldırının sorumlusu faşist devlettir! Hesabını vermelidir! And olsun ki verecektir! Hesap sorulmalıdır. And olsun ki sorulacaktır, soracağız! Söylenecek kelimeler ve öne konulacak hedef bunlardır. Gerisi ister artık kokuşmuş. Provokasyon edebiyatları ister sağduyuyu soslu korku çılgınlıkları olsun içi boştur, anlamsızdır. Gün geri çekilme günü değil ileri atılma hesap sorma günüdür. Faşizmden hesap sorulmalı, faşist devlet yıkılmalıdır!”** sözlerine yer verildi.

BGM: Deniz Poyraz'ın hesabını soracağız!

Birleşik Gençlik Meclisleri(BGM) faşist saldırıda katledilen Deniz Poyraz için Nurtepe'de yürüyüş düzenledi, Okmeydanı'nda pankart astı

BMG, 17 Haziran günü akşam saatlerinde İstanbul Nurtepe'de gerçekleştirdiği yürüyüşle faşist saldırıyı kınayarak **“Kattillerden hesabı gençlik soracak”** dedi. Yürüyüş sırasında “Deniz Poyraz'ın hesabını soracağız” yazılı pankart açan BGM üyeleri sık sık “HDP umuttur, umut dimdik ayakta” ve “Deniz Poyraz Ölümsüzdür” sloganları attılar.

SEDAT PEKER İTİRAFNAMELERİ VE NARKO DEVLET TC

Basına yansıyan bu uyuşturucu operasyonları, buzdağının sadece görünen yüzüdür. Bunlar rejim açısından yol kazasıdır. Uyuşturucu ticareti, faşizm tarafından doğrudan örgütlenmekte ve Saray'dan yönetilmektedir.

"TC, bir mafya devletidir" derken, ne kadar haklı ve doğru bir tespit yaptığımız bugün açık ve net olarak ortaya çıkmıştır. Aradan geçen zaman zarfında yeni ifşalar ortaya çıktıkça bu seferde TC'nin narko devlet olduğu, bu kez de Sedat Peker'in beyanları ile ispatlanmış oldu. S. Peker'in videolarında itiraf ettikleri karşısında AKP-MHP suç ortakları, çareyi sessizlikle geçiştirmekte buldular. Bir televizyon kanalında iddialara yanıt vermediğini ifade eden İçişleri Bakanı Süleyman Soylu, bırakalım sorulara yanıt vermeyi, yeni soru işaretlerinin oluşmasına yol açan açıklamalarda bulunmuş, konuştukça yeni suçların gerçekleşmiş olduğunu açığa çıkartmıştı. Bu durum sonucunda S. Soylu, Saray'dan gelen talimatla susturulmuş, mülakat vermesi engellenmişti.

S. Peker'in bugüne kadar açıkladıklarının her biri başlı başına soruşturma konusu olması gerekirken, halen belli odakların, boğazına kadar battıkları çukuru sadece "iddia" olarak lanse etmeleri aslında çaresizliklerinin ürünüdür. Oysa itiraf ve ifşalar artık birer "iddia" değil gerçeklik halini aldı. İfşa ve itirafların muhatapları yaptıkları açıklamalarda bu iddiaların gerçek olduğuna dair güçlü veriler sunmaktadır.

TC faşizmi, bugün savaş içerisindedir. On yıllardır Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi'ne ve devrimci komünistlere yönelik savaş içinde olan sistem, geline aşamada savaş kapasitesini yükseltmiş durumdadır. Savaş boyutlanarak sürmektedir. Suriye'de on yıldır devam eden savaşta, Esad rejimini yıkmak için bütün imkanlarını ortaya koyan, en son 24 Nisan'da Metina-Zap-Avaşın-Basyan'a yönelik başlatılan Kürdistan'ın işgal hareketleri, Libya'da iktidarı ele geçirmek için Fayez el Sarac hükümetine yardım için gönderilen cihatçılar, Kafkaslar'da Enver Paşa'nın hayalini gerçekleştirmek için kılıç sallayan Erdoğan rejiminin bütün bu savaşın finansmanını nereden ve nasıl karşıladığı sorusunu ortaya çıkarmaktadır.

ABD, Avrupa Birliği ülkelerinden her gün güvensizlik açıklamaları gelirken, "Türkiye, Çin ile Rusya'dan daha ciddi bir sorun ve tehdit unsuru" ilan edilerek kredi muslukları kesilmiş, "beş centte" muhtaç hale gelinmiştir. Ülke içerisinde iktidarını ayakta tutabilmek için savaştan beslenen faşizm, bütün savaşın finansmanını yoksul halktan toplanan vergiler, uyuşturucu ticareti, insan kaçakçılığı, kara para aklanma vb. ile yürütmektedir. İki yıldır devam eden pandemi sürecinde halk kaderine terk edilirken,

(test-aşı-maddi yardım vb. konularda) yolsuzlukta sınır tanımayan sistem emekçilerden "yardım talep eden" dünyada tek "örnek" olmuştur.

S. Peker'in itirafnamelerinde kuşkusuz en çarpıcı olanlarından biri, TC devletinin önemli kademelerinde yer alanların uyuşturucu ticareti yaptığını iddia etmesidir. S. Peker, isim vererek, yer belirterek, uyuşturucu operasyonlarını kanıt göstererek ifşa etmektedir. İddialara muhatap olanların yaptıkları açıklamalar daha sonradan yalan çıkmakta, hatta alay konusu olmaktadır. Kimi gazetecilerin yaptıkları kısa araştırmalar dahi iddiaların doğru olduğuna dair ciddi veriler sunmaktadır. Her şey bir yana örneğin Kolombiya ya da Venezüella'da yapılan uyuşturucu operasyonlarında, uyuşturucuyu Türkiye'de teslim alacaklara yönelik herhangi bir operasyonun gerçekleştirilmemesi, bu konuda hiçbir adım atılmaması manidardır.

Örneğin 9 Haziran 2020 tarihinde yakalanan 5 ton uyuşturucunun varış noktasının İzmir olduğu bilindiği halde hiçbir soruşturma açılmamıştır. Yine Panama polisinin, Ekvator'daki Bolivar Limanı'ndan Mersin Limanı'na gitmek üzere olan bir gemide 616 paket uyuşturucu yakalanması ve en son Mersin Limanı'nda

yakalanan 1 ton uyuşturucunun "sahip"lerine dair savcılık soruşturması yürütülmesini bırakalım bir açıklama dahi yapılmamıştır.

S. Peker bu sevkiyatın muhatapları olarak Mehmet Ağar ile Binali Yıldırım'ın oğlu Erkam Yıldırım'ı işaret etmektedir. ABD/DEA (Uyuşturucu ile Mücadele Dairesi)'nin Kolombiya üzerinden uyuşturucu trafiğinin sıkı denetime almasından sonra yeni yolun Venezüella üzerinden yapıldığını söyleyen S. Peker, Binali Yıldırım'ın oğlunun bu uyuşturucu trafiğini örgütlemek için Venezüella'ya gittiğini söylemiş ve bu doğrulanmıştır.

Bilinmektedir ki, Türkiye-Venezüella arasında "ticaret anlaşması" yapılmış, özellikle Venezüella'dan peynir ithalatı kolaylaştırmak için yasa çıkartılmıştır. Venezüella'da yapılan bir operasyonda peynir kutularında uyuşturucu yakalanması bu yasanın amacını ve ticaret anlaşmasının nedenini ortaya koymaktadır. Anlaşılan o ki, ticaret anlaşması sadece kamuflaj için yapılmıştır.

Susurluk Soruşturma Komisyonu'na ifade veren eski Başbakanlardan Mesut Yılmaz "bu uyuşturucu trafiği devletin kontrolünde yürütülüyor" demişti. Yine hatırlanacak olursa, eski Brüksel Büyükelçiliği Basın Müşaviri Veysel Filiz'in otomobilinde yaklaşık 100 kilo, toplam 5 milyon Euro değerinde uyuşturucu ile Bulgaristan'a geçerken sınırda yakalanmıştı.

Basına yansıyan bu uyuşturucu operasyonları, buzdağının sadece görünen yüzüdür. Bunlar rejim açısından yol kazasıdır. Uyuşturucu ticareti, faşizm tarafından doğrudan örgütlenmekte ve Saray'dan yönetilmektedir. Buradan elde edilen gelirle, cihatçı çeteler finanse edilmekte, bir miktar da kendi şahsi hesaplarına geçirilmektedir. S. Peker bu ticaretten elde edilen gelirin paylaşımından tasfiye edildiği için itirafçı olmuştur.

Peker'in İtirafı Gerçeğin Çok Azıdır!

Yer, tarih ve zaman vererek konuşan S. Peker, itiraflarını yalanlayanlara yönelik yaptığı telefon görüşmelerini yayınlamak cevap vermiştir. Bir kontrgerilla aparatı olarak kullanılan S. Peker'in itiraflarında ön plana çıkan noktaları kısaca özetlersek,

rejimin halka karşı nasıl bir suç örgütü olduğu daha iyi anlaşılır.

*“Gazeteci-yazar Uğur Mumcu’nun katili Mehmet Ağar’dır. “*Olay yerine ilk gelen katil olur*” diyerek, bombanın patlamasından sonra ilk ziyaret edenin Mehmet Ağar olduğunu ifade etmiştir.

* Kutlu Adalı cinayetinin sorumluları, Mehmet Ağar ile Korkut Eken’dir.

* Mehmet Ağar, Emniyet Müdürlüğü döneminde Kürt iş insanları olan Behçet Cantürk, Savaş Buldan, Recep Kuzucu, Yusuf Ziya Ekinci, Medet Serhat, Fevzi Aslan, Faik Candan, Adnan Yıldırım’lar için MGK’da öldürülme kararı alındı. Tansu Çiller Hükümeti döneminde hepsi öldürüldü.

* Mehmet Ağar’ın oğlu Tolga Ağar, gazeteci Yeldana Kaharman’a tecavüz etti. Kaharman, jandarmaya şikayetinden sonra öldürüldü. Tolga Ağar olay yerinden helikopter ile alındı.

* Rum iş insanı Arşimidis yakılarak öldürüldü. Demirörenler, Rum iş insanının malvarlığı ve zenginliklerinin üzerine çöktü.

* Demirörenlerin Aydın Doğan’dan satın aldıkları medya gurubunun 750 milyon dolar tutarındaki kredisinin hiçbir tak-sidi ödenmedi.

* SADAT, Erdoğan rejiminin ayakta kalması için Emekli Orgeneral H. Tanrı-verdi tarafından oluşturulan kontrgerilla örgütüdür. Cihatçıların askeri eğitimleri ile uğraşır, talan ve işgallerde görevlendirilir.

* Türkmenlere gönderildiği söylenen yardımlar yalandır. Suriye’de El-Nusra gibi terörist örgütlere benim adım kullanılarak askeri malzemeler SADAT tarafından gönderilmiştir.

* El-Nusra’ya silah desteği Cumhurbaşkanlığı İdari İşler başkanı Metin Kıratlı tarafından yürütülmektedir.

* Bodrum Yalıkavak Marina’sının asıl sahibi Azeri iş insanı Masimov’dur. İş insanı ‘FETÖ’cü’ denilerek Marina’ya

çöküldü, el konuldu. Masimov, hapis ile cezalandırıldı.

* Üzerine çökülen otellerden birisi de Paramount Oteli’dir. İlk sahibi Atilla Urastır. Rus mafyasının parasını aklayan, kırmızı bültenle aranan B. Rahimov Türk vatandaşı oldu, adı Bahtiyar İkramoğlu’dur.

* 1.5 milyar dolar ile kayıplara karışan Çiftlikbank CEO’su Mehmet Aydın, 2 milyar dolar ile kaybolan THODEX kurucusu Faruk Fatih Özer, ABD’de dolandırıcılıktan aranan, milyonlarca dolar kara parayı Türkiye’de aklayan Sezgin Baran Korkut hepsi devlet eliyle, İçişleri Bakanı ile anlaşmalı olarak önce bakanlıklarda ağırlandılar. Sonradan yurtdışına elini kolunu sallayarak çıkış izni aldılar.

* Almanya’da uyuşturucu, kara para, silah kaçakçılığı ... gibi kirli işlerde kullanılan Almanya Osmanlılar Çetesi’nin arkasında olan ve finanse eden Erdoğan’ın sağ kolu Metin Külünk’tür.”

Yukarıda kısaca da olsa değindiğimiz suçlar, faşizmin nasıl bir karakterde olduğunun özeti gibidir. Faşizmin normali mafya olmuş durumdadır. En asgari burjuva devletlerde bile olan “kağıt üzerinde hukuk” TC devletinde askıya alınmış durumdadır. S. Peker’in itiraflarında önemli bir yer tutan M. Ağar’ın geçmiş kariyeri nasıl bir devlet gerçekliğiyle karşı karşıya olduğumuzu da özetler niteliktedir.

Mehmet Ağar; Uyuşturucu Kaçakçısı ve Eli Kanlı Bir Katil!

80’li yıllardan günümüze dek değişen bütün iktidarlar döneminde, her taşı kaldırdığımızda, bütün kirli işlerin içinde, “devlet için görev başında” olan Mehmet Ağar isminin öne çıktığını görürüz. M. Ağar; dönem gelmiş cumhuriyetçi, dönem gelmiş laik, dönem gelmiş siyasal İslamcı görünümüyle “her dönemin adamı” oluvermiştir.

1980’de İstanbul Emniyet Müdürlüğü görevine, yine uyuşturucu kaçakçısı ve işkenceci olarak bilinen Şükrü Balcı’nın

desteği sayesinde gelmiştir. ABD’ye eğitim amaçlı giden Ş. Balcı’nın şüpheli bir şekilde ölümünden sonra bütün yollar M. Ağar’a çıkmıştır.

12 Eylül’ün en karanlık günlerinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şube’de işkenceci olarak görevlendirildi. K (Komünist) Masası’nda Partizan ve devrimcilerin operasyonlarında yer aldı. Partizan operasyonlarında birçok kişinin ölümü ve sakat kalmasına sebep oldu.

M. Ağar’ın işlediği suçların kısa bir dökümü bile nasıl bir onun nasıl bir faşist olduğunu özetler. Süleyman Cihan 85 günlük işkenceden sonra, Maltepe’de götürüldüğü bir apartmanın 6. katından aşağı atılarak öldürüldü. “İntihar” etti denildi. Düzenlenen düzmece belgenin altında M. Ağar’ın imzası vardır. Necdet Oynargül ağır işkence sonrasında infaz edildi. Raci Yılmaz’dan çekinen polisler, ancak pusu kurarak onu infaz edebilmişlerdir. Manuel Demir işkencecileri çılgına çevirmiş ve infaz edilmiştir. Hasan Bayrak işkencelerden dolayı ömür boyu felçli olarak yaşamıştır.

Görevde bulunduğu her dönemde uyuşturucu kaçakçılığı ile her türlü kirli işin içerisinde bulunan M. Ağar milliyetçi, anti-komünist örgütlenmelere destek vererek devrimcilerin katledilmelerinde bizzat rol almıştır. Mehmet Ali Ağca, Oral Çelik, Ökkeş Şendiller, Abdullah Çatlı, Velican Oduncu, Haluk Kırıcı ... gibi dönemin Ülkü Ocakları üyesi faşist katillere açık destek sunmuş, yardım etmiştir. Abdullah Çatlı (Mehmet Özbay)’ya adına sahte kimlik çıkartmış, faşist- çetelerin yurtdışında diaspora Ermenilerine karşı operasyonlar düzenlemelerini örgütlemiştir. Nitekim Nubar Yalımyan, Abdullah Çatlı tarafından Hollanda’nın Utrecht şehrinde alçakça katledilmiştir.

M. Ağar, 1990’lı yıllarda Tansu Çiller’in onayı ile bu sefer Kürt iş insanlarına karşı infazların arkasındaki kişi olmuştur. Behçet Cantürk, Recep Kuzucu, Yusuf Ziya Ekinci, Fevzi Aslan, Salih Aslan, Savaş Buldan, Adnan Yıldırım, Behçet Cantürk, Medet Serhat, Faik Candan gibi Kürt yurtseverler öldürülmüşlerdir. Emniyet Müdürü, Milletvekili, İçişleri Bakanı, Parti Başkanlığı görevlerinde bulunmuş bu kişi, halen görevi-

Deniz Poyraz’ın katledilmesi doğrudan devletin idaresi ve kontrolünde yapılan bir baskındır. Katilleri tanıyoruz, biliyoruz ve asla unutmayacak affetmeyeceğiz!

nin başındadır! Bugün emekli olmasına rağmen yine her taşı kaldırdığımızda M. Ağar’a rastlamaktayız.

Kontrgerilla işbaşındadır. Bunun somut göstergesi “çökülen” Bodrum Yalıkavak Marina’daki fotoğrafıdır. Mehmet Ağar, Alaaddin Çakıcı, Engin Alan, Korkut Eken aynı karede poz vererek kontrgerillanın iş başında olduğunun mesajını vermişlerdir. S. Peker’in itirafları ile iyice sıkışmış “Erdoğan rejimi”nin yeni yeni provokasyonlar ile kanlı saldırılar içerisinde olacakları gerçeği İzmir’de kendini göstermiştir. HDP İl Binası’na yapılan ve Deniz Poyraz’ın katledildiği faşist saldırı, geleceğe ilişkin ipuçları vermektedir. Yeni yeni Abdullah Çatlılar, Ogün Samastlar gibi çeteler aracılığıyla HDP şahsında Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi, halkın mücadelesi susturulmak ve yok edilmek isteniyor. Bu saldırı gösterildiği gibi kendiliğinden-sıradan bir olay değildir. Doğrudan devletin idaresi ve kontrolünde yapılan bir baskındır. Katilleri tanıyoruz, biliyoruz ve asla unutmayacak affetmeyeceğiz!

Kanal İstanbul: Türk Sermayesinin Yeni Ekonomik Modelinin En Büyük Rant Projesi!

Deutsche Welle Türkçe ekibinin yaptığı bir araştırma, Kalyon'un 115 bin metrekare, Ege Kimya'nın 202 bin metrekare, Sabancı'nın 600 bin metrekare arazi kapattığını, Koç Grubu'nun ise bundan daha fazlasını aldığını ortaya çıkardı.

Uzunca bir süredir gündemdeki ağırlığını ve önemini koruyan Kanal İstanbul Projesi, AKP-MHP iktidarı tarafından yangından mal kaçırılırcasına hayata geçiriliyor.

İstanbul'u demografik, ekolojik, sosyal-kültürel ve ekonomik olarak derinden etkileyecek, yıkıma götürececek söz konusu proje, maliyeti itibarıyla tüm Türkiye, T. Kürdistan halkını yakından ilgilendiriyor. Başka bir deyişle bu "çılgın" rant projesinin faturası kamu kaynakları eliyle geniş emekçi kitlelere kesilecek. Tıpkı önceki büyük dev, mega vb. isimlerle anılan projelerde olduğu gibi.

Partili Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, İstanbul'un fethinin 568'inci yıldönümü etkinliklerinde sarf ettiği "*Rahatsız olanlar var ama buna hazır olsunlar. İnşallah Haziran ayının son haftasında Kanal İstanbul'un temelini atıyoruz. Kanal İstanbul'un üzerinde 6 köprü göreceksiniz ve bunun çevresinde iki şehir inşa edeceğiz. Bu iki şehirle İstanbul bambaşka olacak.*" (29 Mayıs 2021. <https://www.bloomberght.com/erdogan-haziran-da-kanal-istanbul-un-temelini-atiyoruz-2281102>) sözleriyle Kanal İstanbul Projesi'ne yönelik AKP-MHP iktidarının rant iştahını ortaya koydu. Açıklandığı kadarıyla da 26 Haziran'da projenin ilk köprüsünün temeli atılacak!

Hatırlanacağı üzere proje, ilk kez R.T. Erdoğan tarafından 2011'de açıklanmış, 2017'de etüt ihalesi yapılmıştı. İhaleyi 35 milyon TL ile Yüksel Proje A.Ş. "kazanmıştı." Daha önce diğer mega projelerde

olduğu gibi yap-işlet-devret (YİD) uygulamasıyla ihale edileceği söylenen Kanal İstanbul için R.T. Erdoğan, katıldığı bir televizyon programında "*Yap-işlet-devret ile müşteri bulduk bulduk, aksi takdirde biz burayı milli bütçemizle yapacağız*" demişti. Yaklaşık 45 kilometre uzunluğunda ve 20,75 metre derinliğinde olan, Küçükçekmece Gölü – Sazlıdere Barajı – Terkos'un doğusunu takip eden koridorda inşaat çalışmaları yedi yıl sürecek.

Projenin daha önce 60 milyar TL olarak belirlenen maliyeti hazırlanan Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) raporunda 75 milyar TL olarak belirlenmişti. 2018 yılında Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı'nın hazırladığı resmi sunumda ise projenin toplam maliyetin 20 milyar dolar, yani bugünkü kur farkıyla en az 160 milyar TL olduğu açıklanmıştı. Ancak İstanbul Büyükşehir Belediye (İBB) Başkanı İmamoğlu, projenin sadece İBB'ye maliyetinin 23-35 milyar TL arasında olacağını duyurmuştu..

Cumhuriyet gazetesi ekonomi yazarı Çiğdem Toker ise yapılacak köprüler için her yıl 3,4 milyar doların kamu bütçesinden yani emekçilerden çıkacağını yazdı.

Kanal İstanbul projesinin ÇED raporu 23 Aralık'ta askıya çıkarılmış, 100 binden fazla itiraz dilekçesi verilmişti. Türkiye tarihinde ilk kez bir projeye bu kadar itirazda bulunulurken, buna rağmen rapor 25 gün içinde onaylandı.

Proje, Trakya ile Avrupa yakasını birbirinden ayırırken İstanbul'un en önemli su

kaynaklarının da üzerinden geçiyor. Uzmanlar, böylesine devasa bir projenin Marmara bölgesinin ekolojik dengesinde geri dönüşü olmayan ağır sonuçlar yaratacağı konusunda çok ciddi uyarılarda bulunuyor. Ne var ki tıpkı 3. Köprü, 3. Havalimanı projelerinde olduğu gibi AKP-MHP iktidarı çevre ve ekoloji talanında sınır tanımıyor.

Bir Emlak Rantı Projesi

R.T. Erdoğan, Kanal İstanbul etrafında 500 bin kişilik konut alanına izin verileceğini söylemişti. Ancak raporda proje sonucunda nüfus artışının 1 milyon civarında olacağı açıklanıyor.

Projenin gündeme gelmesiyle birlikte Kemalist-Ulusalcılar, proje alanının Katar başta olmak üzere Araplara satıldığı argümanı üzerinden Türk milliyetçiliğini körükleyen bir hatta muhalefet yürüttü hala da yürütüyor. İmamoğlu da bölgede 30 milyon metrekare arazinin el değiştirdiğini ve bunun başını da üç Arap sermayesinin çektiğini açıklamıştı. Ardından Suudi Arabistan, Kuveyt ve Birleşik Arap Emirliği'nden bu üç yatırımcının toplam 300 bin metrekare-den fazla arsa kapattığı ortaya çıktı.

Bu durum, el değiştiren toprak-arsa miktarında yabancıların oranının düşük kaldığına işaret ediyor. Başka bir deyişle el değiştirmenin Türk egemen sınıfları, onların farklı klikleri ve de AKP-MHP yandaşı şirketleri eliyle gerçekleştiğini gösteriyor. Sözelimi; Kanal İstanbul güzergâhında arsa talanı yapan isimler arasında R. T. Erdoğan'ın imam hatip lisesinden arkadaşı Aziz Torun, 17/25 Aralık operasyonlarında adı geçen eski Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar, Muratbey peynirlerinin sahibi Recai ve Necmi Erol bulunuyor. Diğer yandan 2014-2018 yılları arasında 476 tapu işlemi ile 4 bin 800 dönüm arazinin el değiştirdiği basına yansdı. 3 bin 445 dönümlük kısımda arsa talanında başı çeken ilk beş isim ise şöyle: 1-Süleyman Çetinsaya 2-Sabancı 3-Mustafa Tıraş 4-Erol Tabanca 5-Ege Kimya

Deutsche Welle Türkçe ekibinin yaptığı bir araştırma, Kalyon'un 115 bin metrekare, Ege Kimya'nın 202 bin metrekare, Sabancı'nın 600 bin metrekare arazi kapattığını, Koç Grubu'nun ise bundan daha fazlasını aldığını ortaya çıkardı. Bu veriler Kanal İstanbul projesinin AKP-MHP iktidarı tarafından neden 'milli' ilan edildiğini ve 'devletin bekası' adına savunulduğunu da gösteriyor. Zira proje Türk sermayesinin uzun vadeli çıkarları ve kârları üzerinden

şekillenmiş durumda. Bu gerçek, CHP'nin ve onunla bağlantılı olarak İmamoğlu'nun yürüttüğü muhalefetin de sınırlarının anlaşılması açısından önemli. CHP ve İmamoğlu yarın iktidara gelse söz konusu projenin yürütücülerini olacaktır.

Türk sermayesi Kanal İstanbul projesiyle yine arsa-toprak rantı ve yıllara yayılacak devasa boyutlardaki inşaatlarla yine büyük bir yağma ve talana imza atacak! Nitekim ÇED raporunun "gelirler" kısmında proje gelirlerinin birinci maddesinde gayrimenkul gelirleri gösteriliyor. Bu durum Kanal İstanbul'un bir gayrimenkul, toprak rantı projesi olduğunu gösteriyor.

Projenin Türk Komprador Büyük Burjuvazisinin uluslararası finans kapitalle oluşturduğu yeni ekonomik modelin bir parçası olduğunu da kaydetmek gerekiyor. Bilindiği üzere Merkez Bankası ile birlikte ekonomik alanda yetkili pek çok devlet kurumu İstanbul'a taşınıyor. Bununla birlikte pek çok bankada genel merkezlerini Marmara'ya kaydırıyor. Türk sermayesi bütün yatırımlarını giderek Marmara Denizi'nin doğusuna yığıyor. Böylece Türk sermayesi dünyanın 29 büyük mega bölgesi içine İstanbul-Bursa hattını koyuyor. İst-Bur mega bölgesi diyebileceğimiz bu alan bugün, 14,8 milyon nüfus ve 626 milyar dolar gelir ile dünyanın 17'nci büyük (ekonomik) bölgesi durumunda. Bölge Türkiye, T. Kürdistanı'nın sermaye merkezi olurken milyonlarca insan daha da yoksullaşacak bu alandaki özel şartlarda çalışmak ve yaşamak zorunda kalacak!

Bu yanı sıra Kanal İstanbul bir proje değil, küresel bir kapitalist model.

Ayrıca doğudan üç köprü ile kitleleri para karşılığı şehre sokanlar, şimdi kanal üzerine yapılacak 7 köprü ile batıdan da şehre para karşılığı girilmesini sağlayacak.

Kanal İstanbul kendisinden önceki büyük rant projelerinden daha büyük bir yıkımı açığa çıkaracak. Geniş emekçi kitlelerin yaşam alanlarını doğrudan etkileyecek ve kenti bir bütün olarak yeniden yapılandıracak söz konusu projeye karşı yaşam alanlarımıza sahip çıkmak, emeğimize ve geleceğimize sahip çıkmak vazgeçilmez bir görev olarak duruyor!

Kaynaklar:

Gazetede duvar: <https://bit.ly/3wLdR1q>
Yeni Çağ Gazetesi: <https://bit.ly/35E9ysC>
Sözcü: <https://bit.ly/3h5h3hV>
Medyascope: <https://bit.ly/3cVJIEw>

Katliam Bir Devlet Geleneğidir!

Deniz ve daha nice si katil, faşist devletin kanlı politikaları sonucunda aramızdan ayrıldılar. Onların mücadele azmi elbette ki devrimci dayanışma içerisinde, sokaklarda, alanlarda sürdürülmek zorundadır.

Son süreçte yaşananlar, gündemin yoğunluğu, faşist devlet ve mevcut iktidarın saldırı politikaları... Elbette ki bütün saldırıların içerisinde, saldırılacak ilk alan Kürt ulusunun siyaset yapabildiği, devrimci, demokrat ve daha birçok kesimin ortaklaşabildiği HDP oluyor.

HDP İzmir İl Binası'na yapılan saldırı, kapatma davası, iddianamenin ikinci kez Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesi, Kobane Davası duruşmasını takip edenlere karşı gerçekleşen faşist saldırı ve toplamda bunlardan önce HDP'nin yıllardır, durmaksızın faşist iktidar tarafından hedef gösterilmesi.

Bütün bu yaşananların yakıcılığı ayrı ayrı tartışılmaya muhtaç. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, AYM'nin iade ettiği HDP'nin kapatılmasına dönük hazırlanan iddianameyi yeniden hazırlayarak 7 Haziran günü AYM'ye gönderdi. İddianamede 500 HDP'li hakkında siyaset yasağı ve partinin gelirlerine el konulması istemi de yer alıyor. Yani devlet ve organları açıkça Kürtlere, devrimcilere siyaset yaptırmayacağız diyor.

Kobanê kumpas davasının da bundan aşağı kalır yanı yok. HDP ana davasına dönüştürülmek istenen Kobanê Davası da 6 sene sonra gündeme getirilerek, iktidarın yarattığı pisliğin üstü örtülmek istendi. Duruşmada yüzlerce sayfalık iddianamenin birkaç sayfası okunarak, geçirilmeye çalışıldı. Avukatlar mahkemeye alınmadı, duruşma değil aslında bir tiyatro sergilendi. Son duruşmada ise Sincan Kampüsü'nde gerçekleşen davayı takibe gidenlere faşist bir grup saldırdı. Bu faşist güruhun kimlerin yönlendirmesi ile orada olduğu, kimler tarafından gönderildiği, kampüs önüne kadar özel araçlar ile getirildiği gayet açık.

"Bunlar daha iyi günleriniz" diyerek HDP'yi açıktan tehdit eden Tayyip Erdoğan, ittifakta olduğu Bahçeli ile beraber planlarını devreye sokmuş oldu. Son olarak İzmir'de HDP'ye bir saldırı gerçekleşti. Saldırının gerçekleştiği gün HDP'nin yöneticilerinin de katılacağı yaklaşık 40 kişinin katılmasının planlandığı bir toplantı yapılacaktı.

Ancak toplantı son anda iptal edildiği için katliam sorumluları sadece Deniz Poyraz'ı hedef alabildi. Orada 40 kişi olsaydı da bunun adı katliamdı, Deniz katledildi ve bunun adı yine katliam.

İktidarın, faşist devletin tetikçisi olan katil, bilinçli bir şekilde, devletin ve polisinin gözü önünde HDP binasına girerek bu katliamı gerçekleştirdi. Katilin bilinçli olarak sızdırılan ifadesinde başkaları olsa onları da katledeceği, PKK'den nefret ettiği için bunu yaptığı ifadeleri yer alıyor.

Muhalefet liderleri, CHP'li belediye başkanları, hatta Devlet Bahçeli saldırıya ilişkin tweetler attılar ve olaya yine kendi çıkar ilişkilerinden baktıklarını gösterdiler. Elbette ki daha ilerisini beklemek mantığa aykırı. Çünkü konu HDP ve HDP'nin siyaset yapması!

"Türkiye'nin huzuru, İzmir'in huzurunu bozacak provokasyonlar" açıklamaları bizzat bunu göstermekte. Daha HDP'nin kapatılma iddianamesi ile ilgili doğru düzgün bir tavır alamamış, seçimlerden başka bir şey düşünemeyen CHP'nin ikiyüzlülüğü! Türkiye'nin olmayan huzurunu düşünen CHP, muhalefet olmak bir yana dursun faşist karakterini günden güne daha da açığa vurmakta. Ancak şu anki durumunu dahi HDP seçmeninin oylarına borçlu olan CHP'nin ne kadar yolu takılmadan gidebileceği muamma.

Çete, Mafya Devleti!

Faşist çete örgütlenmeleri ile ilişkisi aleni bir şekilde ortada olan mafya devlet, Suriye'de yine Kürt ulusunun haklı mücadelesine karşı eğitip donattığı bu çetelere tetikçilik yaptırarak saldırıyor. Valilik yaptığı açıklamada tetikçinin "psikolojik problemleri" olduğunu vurgulayarak bu saldırıyı bireysel bir kine, daha da ötesi bilinçsiz bir şekilde yapıldığına halkı inandırmaya çalışıyor. Düne kadar HDP'yi hedef göstererek, tehdit ederek parmak sallayanlar bugün bu katliamdan sorumlu olmadıklarını iddia ediyor. Sorumlu olmadıklarını dahi söylemiyorlar demek daha doğru. Ne Tayyip Erdoğan ne de Süleyman Soylu katliama dair tek kelime etmiş değil!

Son süreçte mafya Sedat Peker'in açıklamaları, ifşaları iktidarı köşeye sıkıştırmış durumda. Toplumun birçok kesimi bu ifşaları, gizliden gizliye neler yapıldığını, iktidarın saklamaya çalıştığı çoğu şeyi kendi kulaklarıyla duymuş oldu. Dış ilişkilerde, ülke içerisinde kapana kısılan AKP, doğasında saldırılabileceği değişmez yere HDP'ye yöneliyor.

Sedat Peker'in ifşaları sonrasında çoğu şey açığa kavuşmuş ve yargılanması gerekenler birikmişken yargı elbette ki herhangi bir adım atmaktan ziyade HDP'nin kapatılması ile ilgileniyor. Yargının da sürüklendiği uçurum böylelikle daha net görünmüş oluyor.

Mafya Devletin Karşısında, HDP'nin Yanında Olmak

Toplamda baktığımız zaman; her köşeye sıkıştığında gündem değiştiren, yeni gündemi her defasında HDP'ye saldırarak inşa eden, her gün yeni katliamlara imza atan iktidar bu sıkışmışlığı elbette ki aşamayacaktır. Faşist kesimin dışında kalanlar AKP iktidarına ve MHP'ye belli bir tavır geliştirmiş durumda.

Bütün bu "muhalefet-iktidar" oyunlarını, burjuva siyasetini tekrar tekrar teşhir etmek ve her daim mücadele etmek üzere bir kenara bırakalım.

Devrimci, demokrat kesimin bu süreçte HDP'nin yanında olma pratiği ileri bir noktada durmakta, en azından İzmir'deki saldırı gündeminde bu durum böyle. Kobanê kumpas davası için aynı pratiğin sergilendiğini söylemek güç olsa da sü-

rekli dayanışma halinde olmak için henüz geç değil. HDP'ye yönelen saldırıların sadece HDP'ye yönelmediğini, muhalif olan her kesime, devrimcilere, kadınlara ve gençlere yöneldiğini de unutmamak gerek.

Köşeye sıkışmış olan iktidar gerçekliği karşısında bu sıkışmışlığı daha da derinleştirecek olan dayanışmadan elbette ki korkuyorlar. Farklı kesimlerden insanların, faşist - erkek iktidardan rahatsız olan her toplumsal kesimin bir araya gelmesinden korkuyorlar. Çünkü bu bir araya geliş, sömürgeci sistemin çürümüş ayakları üzerinde durmasına son verecek olan bir niteliğe sahiptir.

O yüzden siyaset yapacak bir alan bırakmamak, devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin sözünü söyleyeceği her alanı kapatmak, önlerine set çekmek esas amaçları. Yolda ayağının takılacağı her taşı kenara fırlatmak niyetinde olan bir iktidar var karşımızda. Bu gerçeklikle hareket edildiğinde dayanışmayı inşa etmenin ne kadar mühim ve sürecin en önemli ihtiyaçlarından olduğu daha net kavranacaktır.

Bu saldırı HDP'ye, tek başına Deniz'e yapılmış değildir. Onun örgütlü mücadelesine, kadın kimliğine hem Deniz'in şahsına hem de bu mücadelenin içerisinde olan herkese yapılmıştır. Deniz ve daha nice si katil, faşist devletin kanlı politikaları sonucunda aramızdan ayrıldılar. Onların mücadele azmi elbette ki devrimci dayanışma içerisinde, sokaklarda, alanlarda sürdürülmek zorundadır.

Kolombiya Komünist Partisi (Kızıl Fraksiyon) Kolombiya Halkının Büyük İsyanı Üzerine...

Açıklama: Aşağıdaki yazı, Kolombiya Komünist Partisi (Kızıl Fraksiyon)'un Kolombiya'da 28 Nisan'dan bu yana süren halk isyanına dair değerlendirmesidir.

Kolombiya'da 28 Nisan'daki ulusal çaptaki grevin başlangıcının üzerinden üç hafta geçti. Başlangıçta Kongreye sunulan halk karşıtı vergi reformu önergesini hedef alan ve üç haftadır kesintisiz süren protestolar, gerici Iván Duque ve partisi Demokratik Merkez¹'e karşı gerçek bir halk ayaklanmasına dönüşmüştür. Ki, Demokratik Merkez, FARC² ve ELN³ revizyonist gerillalarına karşı eski devletin savaşının ortasında yetkisi altındaki gerici silahlı güçler tarafından gerçekleştirilen binlerce ("falsos positivos" olarak bilinen) yargısız infazın emrini verdiği için Kolombiyalı kitleler tarafından son derece nefret edilen halk düşmanı, toprak ağası ve soykırımcı Álvaro Uribe Vélez liderliğindeki bir partidir.

Bu hareketliliğin ilk 20 gününden sonraki durumu protesto günlerinde halkın kitlesel katılımını ve büyük mücadeleciliğini olduğu kadar aynı zamanda eski Kolombiya devletinin büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının hizmetindeki kana susanmış rolünü ölçmemizi sağlıyor.

Bu çatışmaların sonunda, bir polisin ölümü ve belirtilenlere göre 941'inin yaralanması, binden fazla kamu taşıma aracının ve 156 taşıma istasyonunun, en az 30 gişenin ve 87 servis istasyonunun tahrip olması, yaklaşık 80 CAI'nın (polis karakolları) maddi hasar raporu, 421'den fazla banka şubesi ve 400 ATM'nin halkın öfkesiyle saldırıya uğradı; ticari kuruluşlara

(çoğunlukla büyük sermayeye ait) karşı 300 sabotaj ve kamulaştırma eylemi, ülke çapında 784 belediyede hükümeti köşeye sıkıştıran ve umutsuzca güç kullanarak yollara kurulmuş barikatları kaldırmak için baskıyı tırmandırmaya zorlayan 7 binden fazla halk seferberliği eylemi (yürüyüşler, oturma eylemleri, ablukalar, blokaj, işgal vb.) yaşandı.

Bu mücadele günlerinde halkın ödediği bedel de yüksek oldu: Polis veya silahlı siviller tarafından 50 kişi öldürüldü, 800 civarında insan yaralandı; 500'den fazla kişinin kaybolduğu ve 1.400'ünün tutuklandığı bildirildi, 37 insan gözünden yaralandı, kadına yönelik 21 cinsel şiddet vakası kaydedildi ve ülkenin bazı şehirleri askerileştirildi. Tüm bu rakamlar, Maoizm tarafından sentezlenen büyük bir doğru ile özetlenebilir: **Yüzyıllar boyu süren boyun eğdirme, sefalet ve sömürüden sonra isyan etmek meşrudur!**

Bu, bugün tüm dünyanın içinde bulunduğu ve esas olarak ABD emperyalizmi tarafından ezilen bir ulus olarak Kolombiya'nın içinde bulunduğu, eşitsiz biçimde gelişen devrimci duruma ilişkin Maoist tezi yeniden doğruluyor. Lenin'in 100 yılı aşkın bir süre önce ustaca tanımladığı gibi: yukarıdakiler artık eskisi gibi yönetmiyorlar ve alttakiler artık yaşamakta oldukları gibi yaşamak istemiyorlar. Kolombiya'da olan da tam olarak budur ve bunu anlamak için iki kümeye, halk kümesine

Maoistlerin giderek artan bir kararlılık ve korkusuzlukla hareket ettikleri şehirlerde sınıf mücadelesinin çehresi hızla değişmekte, kitleler, oportünizm ve gericilik vb.lerinden kökten farklı yeni bir gücün geldiğini fark etmekte ve kimse bunun varlığına kayıtsız kalmamaktadır.

ve gerici kümeye bakmak yeterlidir.

Gerici cephede, eski devletin yönetimi altında üç yıl boyunca hüküm süren aşırı sağcı Iván Duque hükümeti döneminde gökyüzünün altında büyük bir kargaşa hüküm sürmekte. Bir süredir yaklaşmakta olan ancak 2020'de ülkeye Covid-19 pandemisinin gelmesiyle birlikte, 2020 yılı itibarıyla suç rakamlarının yoksulluk içindeki 21 milyondan fazla Kolombiyalıya (% 42.5), bu yılın Mart ayı işsizlik oranının % 14.2'ye, 2021'in ilk çeyreği için kayıt dışılık oranının % 49'a ulaştığı, günde üç öğün yemek yiyemediği için 20 milyondan fazla insanın aç kalmaya zorlandığı ekonomik kriz en kaba şekliyle patladı.

Egemen sınıflar içinde, bugün iktidarda olan aşırı sağ içindeki bölünmelerde ve sağ ve "merkez" partiler gibi egemen sınıfların diğer kesimleriyle sağlam ve istikrarlı bir koalisyon oluşturamamasında açığa çıkan yoğun bir itilaf ve mücadele yaşandı. Ancak bunlar, halkın isyanını kınamak ve mümkün olan her yolla onu bastırmak söz konusu olduğunda, tereddüt etmeden birleşiyorlar.

Ve sanki bu yetmezmiş gibi, görevinin her yılında halk, Duque hükümetini, onu gayrimeşru hale getiren görkemli seferberlik günleriyle duvarın önüne koydu ve popülaritesini çok düşük seviyelere indirdi (yakın tarihli bir araştırmaya göre gençler arasında hoşnutsuzluk % 91 oranında). Bu da onu, ülkedeki devrimi engellemek üzere halkın sömürüsünü yoğunlaştırmaya, bürokratik kapitalizmi yeniden iyileştirmeye, emperyalist çok taraflı örgütler tarafından yönlendirilen bazı halk karşıtı önlemler karşısında teslim olmaya veya planlarını değiştirmeye zorladı.

Ya oportünizm ya revizyonizm! En

iyi yaptıkları şeyi yaptılar: Halkın mücadelesini dizginleyerek ve saptırarak eski ve yıpranmış Kolombiya devletine can simidi atmak, sokaklarda ifade edilen muazzam halk öfkesini, kendi küçük çıkarlarına en uygun şekilde gerici yola kanallandırmak, bu manada seçim saçmalığı yoluyla hükümet değişikliğini amaçlayarak devlet içindeki bürokratik görevleri yenilemek... Güçlü Uribe⁴ karşıtı duygudan yararlanarak, bu mücadele günlerinin 2022'de yapılması planlanan bir sonraki seçim sirki çağrısı için "sorumlu bir olma" olması gerektiği ve önümüzdeki dört yıl için bürokratik büyük toprak ağaları yönetimine yeni "alternatif bir hükümet" kurma fikrini açıkça propaganda ettiler. Cumhurbaşkanlığı seçimleri yaklaşırken, oportünizm, kitleler arasında pasifizm ve polisle kardeşlik gibi gerici tezlerini, soyut barış vaazını ve "ajan ve holiganların" (yani, kurulu düzenin ötesine geçen herkesin) reddini yayarak, ulusal grev sırasında çok aktif oldu.

Ayrıca, her türden oportünist ve revizyonistler, protestoların başında "sana oturma eylemleri" çağrısı yaparak ya da son zamanlarda "her gün, günlük ve tehlikeli seferberlik" dedikleri şeye karşı haftalık barışçıl çağrılar yaparak halkı protestolardan geri çekmeye çalışmakta kilit bir rol oynadılar. Halkın öfkesini dizginlemeyi başaramayınca, kendilerine göre hedeflerine ulaşmış olan mevcut grevde "güçleri boşa harcamamak" ve gelecek yılki seçimleri düşünerek "güçleri biriktirmenin" daha iyi bir fikir olduğunu utanmadan savundular. Diğer başkalarının yanı sıra Colombia Humana, Partido Verde, Dignidad, Polo Democrático, revizyonist PCC, UP, Comunes (eski FARC) gibi oportünist ve revizyonist örgütlerin bu hain etkisi, ezen ve ezilenler arasındaki mevcut mücadelenin antagonist karakterini gizleyip reddederek, modası geçmiş ulusal uzlaşma tezlerini ileri sürerek, halk arasında kafa karışıklığı ve korku uyandırarak kitlelerin bazı kesimleri üzerinde belirli bir etki yaratmayı başardı.

Halk kesimine gelince, onlar her zaman Başkan Mao Zedung tarafından sentezlenen mantığı uyguladılar: **Savaşmak, yenilgiye uğramak, yeniden savaşmak, yeniden yenilgiye uğramak, yeniden savaşmak... Ta ki zafere ulaşmıncaya kadar.** Son 4 yılda Kolombiya halkının,

2018'deki ulusal üniversite grevi, 2019'un yerli "minga"sı [bir tür kolektif çalışma], 21 Kasım 2019'da başlayan tarihi ulusal mücadele günleri, 9-11 Eylül 2020 arasında polis baskısına karşı kahramanca mücadele ve bu yıl 28 Nisan'da başlayan mevcut görkemli ulusal grev gibi büyüyen halk protestolarında hayat bulan unutulmaz mücadele günleri yaşandı.

Bütün bu mücadeleler, geniş halk kitlelerinin bu eski toplumu yöneten çürümüş ve çökmekte olan ekonomik ve politik sistemden derin hoşnutsuzluklarının yanı sıra, iktidarın tadına varma özlemlerinin, değişim için güçlü arzularının, ülkede tüm fantezilerini gerçeğe dönüştürecek gerçek bir Yeni Demokratik Devrim için hala bilinçsiz ama gizli haykırışlarının kanıtıdır: **Adım adım Komünist Parti önderliğinde ve işçi-köylü ittifakına dayanarak emperyalist işgalcileri kovmak, gerici toprak ağalarını süpürmek ve ülkenin sefil büyük burjuvazisini, yeni iktidarı kurarak ezmek.** Gençlerin geniş katılımıyla kitlese, meşru, militan protestoların yapıldığı bu günlerde olduğu gibi yeni isyan dalgalarında ayaklanarak eski düzeni sarsan, finans kapitalin kurumları, devlet daireleri, büyük süpermarket zincirleri ve alışveriş merkezleri gibi büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının sembollerine saldırarak sokaklara dökülen kitlelerin haykırıları şey budur.

Ancak bu mücadelelerin her birinde, istisnasız olarak, krize gerici çözüm ağır bastı ve kitlelerin bu mücadelelerdeki yanılsamaları, oportünist ve revizyonist hainlerin suç ortaklığıyla halkın mücadeleden çekilmesi, sonuçsuz müzakere masaları ve devlet tarafından verilen tahhütlerin sistematik olarak yerine getirilmemesi ile sonuçlandı.

Bu arka plana karşın, Maoistlerin ülkedeki rolü kilit önemdedir. Maoistlerin giderek artan bir kararlılık ve korkusuzlukla hareket ettikleri şehirlerde sınıf mücadelesinin çehresi hızla değişmekte, kitleler, oportünizm ve gericilik vb.lerinden kökten farklı yeni bir gücün geldiğini fark etmekte ve kimse bunun varlığına kayıtsız kalmamaktadır. Sınıf mücadelesine aktif katılımın ve onun içindeki yoğun iki çizgi mücadelesinin ortasında, yeni bir kırmızı çizgi kendini belirginleştirmektedir. Bu çizgi, ülkedeki komünistlerin stratejik ve gecikmiş görevi olan Halk Savaşını başlatarak proletarya ve halk kitleleri için iktidarı ele geçirinçeye kadar sürdürmek üzere Kolombiya Komünist Partisi'ni yeniden kurma sürecinde önemli niteliksel sıçramalar yapmaktadır.

Kolombiya'daki hala küçük ama sağ-

lam Maoist birliğin başarılı eylemi, kriz karşıtı gerici planları sabote etmeyi amaçlayan mevcut durumda, kitleleri giderek daha geniş bir şekilde harekete geçirme çağrısında; kitlelere devrimci şiddet, oportünizme karşı mücadele ve düşmana karşı mevcut mücadelenin ortasında kesin olarak çözülemeyecek uzun süreli bir mücadele ihtiyacı konusunda verdiği değerli eğitimde; kitle hareketi içindeki sağ oportünist eğilimlere (seçim, bürokratism ve pasifizm) ve "sol" eğilimlere (maceracılık ve askeri caudilloculuk) karşı şiddetli mücadelede; coşkulu ve disiplinli bir militanlığın oluşturulmasında; etkisi altında giderek daha geniş bir kitle tabanının ve sağlam bir devrimci cephenin inşa edilmesinde; halkın en temel ihtiyaçlarını talep ederek, bu mücadeleyi Başkan Gonzalo'nun öğrettiği gibi devrimci perspektifte eğiterek iktidar mücadelesiyle bağını kurup kitlelerin giderek daha büyük kesimlerini örgütlenme ve yönlendirmedeki ilerlemelerde yansıtılmaktadır.

Gerçek komünistlerin önündeki en büyük görev, halkla birlikte sokaklarda savaşıarak, büyük devrimci perspektifin kitleler arasında daha güçlü bir şekilde ajitasyon ve propagandasını yaparak bu yeni halk isyanı dalgasında aktif bir rol almak; kitlelerin mücadelede kazanılan dersleri sentezlemelerine yardımcı olmak, dostlarını ve düşmanlarını ayırt etmek ve haklarını elde etmek için izlemeleri gereken yolu göstermek; onları Maoizm "avupg" [Kolombiyalı yoldaşlar tarafından Başkan Gonzalo tarafından yapılan evrensel olarak geçerli katkılar için kullanılan kısaltma -ÇN] rehberliğinde ülkenin içinden geçtiği siyasi ve sosyal krize, ekonomik sorunlara gerçek devrimci çözüm için örgütlemek; böylece, kitleler arasında yıllarca süren yoğun çalışmayla, ülkenin büyük burjuvazisi ve toprak sahipleri tarafından kullanılan eski iktidara karşı koyabilecek gücü oluşturmaktır.

Nihayetinde, Maoistlerin sorumluluğu, ülkedeki sınıf mücadelesinin bu yeni dönüm noktasının, halkın bilinç düzeyini yükseltmeye ve örgütlerini güçlendirmeye hizmet etmesini sağlamak; Halk Savaşı yoluyla, eski devleti ve onun gerici silahlı kuvvetlerini yıkacak, işçi-köylü ittifakına dayalı yeni iktidarın inşasını, onların külleri üzerine inşa edecek üç aracı (Parti, Ordu ve Cephe) inşa etme sürecinde somut adımlar atmaktır. Bunun için proletaryanın önderliğindeki köylü kitlelerinin devrimci örgütlenmesi esastır ve ülkedeki komünistler bu örgütün gelişmesi için yorulmadan çalışmalıdır.

Son olarak, Kolombiya'da ulusal

grevin devam ettiğini belirtmek gerekir. Oportünizmin grevi geri çekmeye ve dağıtmaya yönelik bazı çağrılarına rağmen, yine ulusal seferberliğin son günü olan 12 Mayıs'a yoğun bir katılım sağlandı ve mücadele bayrakları vergi reformunun ötesine uzandı.

Şimdiye kadar, halk seferberliğinin bir sonucu olarak, bazı önemli talepler kazanıldı:

Protestoları tetikleyen cezai vergi reformu yasasının geri çekilmesi, reform tasarısını tasarlayan ve savunan bankacı maliye bakanı Alberto Carrasquilla'nın istifası, kongreye sunulan sağlık reformu önerisinin düşmek üzere olması, hükümetin en alt tabakadan üniversite öğrencilerinden öğrenim ücreti almayacağına ve gençleri yatıştırmak amacıyla gençlere binlerce iş yaratacağına söz vermesi, protestolar sırasında halkın çocuklarını öldürmekle suçlanan bazı polis memurlarının tutuklanması ve diğer bazı kamu görevlilerinin ve üst düzey polis komutanlarının istifaları gibi... Ancak bunların hiçbirisi halk isyanının alevlerini söndürmeyi başaramadı.

Kolombiya halkı, kendisine yönelik kanlı baskı dalgasının durdurulmasını ve adaletin yerine getirilmesini, devletin yasal baskı aygıtı (polis, ESMAD, ordu) ve yasadışı silahlı kanadı (kiralanan suikastçılar ve paramiliterler) aracılığıyla doğrudan işlediği 50'den fazla cinayetin sorumlularının cezalandırılmasını talep ediyor. Kolombiya halkı, protestoların ortasında tutuklanan 1.400'den fazla siyasi tutsağın serbest bırakılmasını istiyor.

Savaşçı gösterilerin ortasında yakalanan 400 siyasi tutsak; sağlığı daha da özelleştirmeyi amaçlayan, kitlelerin temel sağlık haklarına erişim olanağı reddedilen yeni sağlık reformunun kesin olarak geri çekilmesini talep ediyorlar; en yoksul ailelerde bolca bulunan açlığı, işsizliği ve kayıt dışı çalışmayı hafifletmek için somut çözümler ve gerçek ekonomik destek talep ediyorlar; mevcut ekonomik krizin bedelinin, yüzde 70'inden fazlasının asgari ücretle (günde 8 dolar) veya daha azıyla yaşamak zorunda bırakılan Kolombiyalı ezilen kitleleri tarafından değil ülkenin zenginleri, büyük burjuvazisi ve toprak sahipleri tarafından milyarlarca varan muhteşem servetlerinden ödenmesini talep ediyorlar.

Brezilya, Şili, Ekvador, Bolivya, Peru, ABD, Fransa, İspanya ve diğer ülkelerdeki isyanlardan sonra sıra, son 3 yılda üçüncü büyük ayaklanmasıyla Kolombiya'ya geldi. Dünyada devrimlerin yeni açık dönemiyle birlikte kitlelerin

isyanı etkileyici boyutlara ulaşırken, emperyalizmin ve tüm gericilerin zayıflığı daha belirgin hale geldi ve stratejik olarak kağıttan kaplan olduklarını ve geçen yüzyılın başından beri en derin krizlerini yaşadıklarını gösterdi. Dünya Proleter Devriminin, özellikle Üçüncü Dünya ülkelerinde ilerlemesi için nesnel koşullar, devrim için uzun zamandır olgunlaşmıştır ve bugün her zamankinden daha muhteşemdir. Ancak durumu kökten değiştiren ve onu diğer çağlardan ayıran ana faktör, Maoizm'in durdurulamaz ilerleyişi ve giderek daha fazla Komünist Partinin olmadığı yerlerde örgütlendiği ve Halk Savaşının başlatıldığı veya Halk Savaşı'nın halihazırda devam ettiği yerlerde geliştirildiği yeni büyük bir Dünya Proleter Devrim dalgasıdır.

Bu nedenle, dünya çapında çok sayıda Maoist Parti ve örgütün 1 Mayıs'taki ortak açıklamasında yapılan çağrıyı yineliyoruz: **"Dünyanın her yerinde kitleler devrim için haykırıyor. Dünyada onları durdurabilecek hiçbir gücün kalmaması için onları tüm dönüştürücü kapasitelerini ifade etmeye yönlendirmek ve örgütlemek komünistlere kalmıştır."**

Yaşasın Kolombiya halkının büyük ayaklanması!

Kahraman Kolombiyalı kitlelere şeref ve şan olsun!

Yaşasın Maoizm! Kahrolsun revizyonizm!

Yoldaşlar, İleri! Komünist Partilerin yeniden kurulması, dünyada yeni Halk Savaşlarının başlatılması, halihazırda sürmekte olan Halk Savaşlarının ilerletilmesi ve krizden çıkmanın tek yolu olarak Dünya Proleter Devrimi için!

Kolombiya Komünist Partisi (Kızıl Fraksiyon)

20 Mayıs 2021

¹ İktidarda bulunan aşırı sağ parti ülkedeki toprak sahiplerinin ve büyük burjuvazinin çıkarlarının başlıca temsilcilerinden biri konumunda.

² Barış anlaşmalarından sonra, çürümüş bir seçim partisi ve bazı muhalifler, eskisi gibi aynı hatalı çizgide silahlı mücadeleye devam ediyor.

³ Hala silahlı, ancak 2016'da FARC ile yapılabenzer bir barış anlaşması başlatmak için yıllardır hükümetle diyalog kurmaya çalışıyor.

⁴ Özellikle gençler arasında, Uribe Vélez ve neredeyse 20 yıldır iktidarda olan ve çeşitli devlet kurumları üzerinde güçlü bir kontrole sahip olan aşırı sağ partisine karşı derin bir nefret var.

PUSULA

MÜTEVAZI AMA İDDİALİ...

Tansiyonu hiç düşmeyen bir dünyada, ortalamanın hep üzerinde seyreden ateşiyile, gündemi sürekli yüklenen bir ülkede mücadele veriyoruz. Dünyada savaş ve çatışmaya, kriz ve bunalıma dair ne varsa dolaysız biçimde içindeyiz. Böyle olduğu için, sürekli saldırgan bir düşmanla mücadele ediyoruz. Olayların gelişim hızı ve çeşitlenme derecesi ile saldırıların yoğunlaşma oranı, işlerin faşizm açısından yolunda gitmediğinin açık kanıtlarını oluşturuyor.

Türk egemen sınıfları bir yandan iç kriz ve dalaşlarıyla uğraşırken diğer yandan da sömürüye daha fazla gaz vermekte, krizden kendilerince çıkış yolları aramaktalar. Bunun için dizginsiz bir saldırı içindeler. Hep yaptıklarını yapmakta, saldırmakta ama saldırdıkça da sönmeyen bir direniş yangınının içinde kıvrılmaktalar.

Bu tablo içerisinde daha aktif ve yoğun bir şekilde harekete geçmemiz gerektiğini kulağımıza fısıldayan, bizzat tarihi materyalizmin yasalarıdır. Zira bizler biliyor ve sürekli tekrarlıyoruz ki, gündeme müdahalede zayıf ve etkisiz kalmanın bedeli oldukça ağırdır. Toplumsal gerçeklikleri, çelişki ve hareketleri doğru biçimde saptayamayan, esas önemlisi buna uygun biçimde konumlanmayan başarı şansı yoktur. Kendi gündemlerine göre hareket edenlerin de elbette bir yere kadar gelişme kaydetmesi mümkündür. Sonuçta her sınıf, kurum, örgüt vb. kendisine uygun politikalara karşı belli düzeyde refleks vermekte gecikmez. Burada ana mesele yüzümüzü kime-nereye döndüğümüzüdür. Açıktır ki, yüzünüzü kime-nereye dönerseniz yanıtı da oradan alırsınız...

Öyleyse görev, yeterince uç vermiş bütün alanlarda yaşanan kaynaşmanın koordinatlarını doğru biçimde çözümleyerek harekete geçmektir. Bunun için öznel durum, yani gücümüzün seviyesi, ancak hamlenin çapını etkileyebilir, kendisini değil. Mütevazı ama iddialı, aceleci değil ama hızlı biçimde hareket etmeliyiz. Bizi besleyip büyütecek, dolayısıyla müdahil ve giderek ön-

der güç olma sorununu çözecek biricik yol budur... Bu yoldaki ilerleyişimizi kolaylaştıracak, organizmayı sarsıp canlandırarak ve motivasyonumuzu artıracak fırsatlar önümüzde durmaktadır.

Böyle yaklaştığımız takdirde, hem genel hem de buna paralel biçimde oluşturulmuş dönemsel görevlerimiz olduğunun tespit edeceğiz ve bu çerçevede geldiğimiz aşamayı net olarak görebileceğiz. Bu aşama, öncelik verdiğimiz mücadele alan ve biçimlerinden hareketle, kendisini inşa etme ve geliştirmesini tarif etmektedir. Bu gelişim düzeyi, merkezden başlayarak, temel olarak gördüğümüz bütün alanlardaki örgütlenme gerçekliğimizde karşılık bulmaktadır. Zira, başarının somut karşılığı ileri kitlelerdeki yansıma ve örgütlenmenin bağrındaki gücümüzdür. Bu güç, kendisini sürekli üreten ve geliştiren bir mekanizma oluşturmaya bağlı olarak gelişmenin dinamiği olmaktadır. Yadsırmıyoruz ki gelişme her alan ve cephede eşit biçimde ilerleme göstermez. Ancak birbirini etkilemenin ve genel olarak ortaya çıkan enerjinin bir eğilim yaratması da gerekir. Bu enerjiden bütün cephelerin payını alması kaçınılmazdır.

Sorun, engel ve zorlukların bütün haşmetiyle karşımıza çıkması kadar çözüm yollarını da önümüze getirir. Kritik günlerden geçerken, yeniyi ait unsurlar kendini çeşitli patlama noktaları içerisinde görünür kılmaktadır... Devrimcilik, yaşayan ve gelişeni, onun içindeki doğru ve iyiyi temsil etmektedir. O yoldan gidenlerin politikası dönüşmeye, sürekli biçimde erginleşme ve olgunlaşmaya açıktır, açık olmak zorundadır. Olgulardaki değişim, başka bir deyişle yeni ortaya çıkan olguların sunduğu gerçekler, politik hattın gelişim ve değişim nedenidir. Görevimiz buna dair analiz ve saptamaları doğru biçimde yapmaktır. Ancak bu da yetmez, gücümüzü buna göre kullanmamız gerekir. Yeni olguların etki sahasına nüfuz etmedikçe gücün istenilen şiddete kavuşabilmesi mümkün değildir. Öyleyse politikanın ilk uğraşı, dinamizmle yataklık eden mekânlar olmalıdır.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Murat Bileydi: 1980 Antalya doğumlu olan Murat Bileydi, 1980 Haziran'ında Gebze'de sıkı yönetim döneminde yoldaşlarıyla bir randevuya giderken kaçırılmış ve kendisinden bir daha haber alınamamıştır. Yapılan araştırmanın sonucunda Murat Bileydi'nin gözaltına alınarak katledildiği sonucuna varılmıştır. Yoldaşları tarafından sevilen, zeki, politik olarak gelişkin, militan ve yaratıcı bir kişiliğe sahip olan Murat Bileydi (Haydar) ile ilgili 2018 yılında bir açıklama yapan Örgütlenme Komitesi "bundan sonra partimizin bir onur nişanesi olarak hak ettiği yeri alacaktır" demiştir.

Efendi Diril: Dersimli olan Efendi Diril, Proletarya Partisi üyesiydi. İstanbul'da duruşuyla ve çalışkanlığıyla halk düşmanlarının korkusu haline gelmişti. Efendi Diril, 30 Haziran 1980 tarihinde İstanbul Kanarya Mahallesi'nde katledildi.

Bargini Şehitleri

Hayrettin Bakış komutasındaki gerilla birliği, 29 Haziran 1985 tarihinde Hozat'ın Bargini köyüne yakın bir mezrada konakladığı sırada bir işbirlikçinin ihbarı sonucu TC askerleriyle Halk Ordusu gerillaları arasında çıkan çatışmada Proletarya Partisi MK-SB Üyesi Hayrettin Bakış ile Topuzoğlu ve Metin Eker ölümsüzleştiler.

Ahmet Kargın (Mehmet Zeki): 1963 Dersim-Ovacık Tetüşağı köyü doğumlu olan Ahmet Kargın (Mehmet Zeki) Proletarya Partisi'nin sempati duyarak Halk Ordusu'na katılmıştır. Mehmet

Zeki kod adını alan Ahmet Kargın, Erzincan Ergani yöresinde para almaya gittikleri bir yerden dönerken konakladıkları sırada Erdal Aslan adlı bir hain tarafından Haziran 1992'de öldürülür.

Ferdi Karacan (Munzur): Ferdi Karacan (Munzur), 1983 Tokat Zile doğumludur. 2006 yılında Proletarya Partisi ile ilişkilenecek 2007 yılında gerillaya katılmıştır. 29 Haziran 2010 tarihinde Dersim/Ovacık – Aslandoğmuş köyünde Çiğdem Yılmaz'la (Kinem) birlikte düştükleri düşman pususunda ölümsüzleşmiştir.

Çiğdem Yılmaz (Kinem): Çiğdem Yılmaz (Kinem) 1987 Sivas Zara doğumludur. Kinem Proletarya Partisi ile 2003 yılında tanışmıştır. Mücadele yaşamı boyunca birçok alanda görev yapan Kinem 2009 yılında gerillaya katılmıştır. 29 Haziran 2010 yılında düştükleri pusuda Ferdi Karacan'la (Munzur) birlikte ölümsüzleşmiştir.

Yurdal Yıldırım (Muharrem): 1979 Yozgat Sorgun doğumlu Yurdal Yıldırım (Muharrem) Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle Almanya'da tanışmıştır. 1999 yılında Karadeniz'e gelerek gerillaya katılmıştır. 29 Haziran 2011 tarihinde HPG'lilerle ortak bir faaliyetten dönerken, pusuya düşmüşlerdir. Yaralı olmasına rağmen yine aynı pusuda ağır yaralanan HPG'li Mazlum Erenci'yi çatışma bölgesinden çıkarmak isterken, aldığı ikinci yaradan sonra Mazlum Erenci ile birlikte ölümsüzleşmiştir.

Sultan Karadaş Mezarı Başında Anıldı

Partizan Emektarı Sultan Karadaş ölümünün birinci yıl dönümünde 8 Haziran günü Esenyurt'ta bulunan mezarı başında anıldı.

Saat 16.00'te gerçekleştirilen anmaya, ailesi, dostları ve yoldaşları katıldı.

Karadaş'ın mezarı başında en sevdiği türkü olan "Yoldaş Seni Anacağız" türküsü okundu. Yanı sıra, şiirler, marşlar ve türküler okunarak anıldı. Gerçekleştirilen anmada üyesi olduğu Yaşam Ağacı Derneği adına da bir konuşma yapıldı. Yapılan konuşmada şunlar kaydedildi:

"Son nefesine kadar iyi bir baba,

iyi bir dost, iyi bir yoldaştı. Böylesi kişilikler, günümüz dünyasında çok rastlanan kişiliklerden değil. Sultan Yoldaş, her gittiğimiz yerde herkesin yambaşında olan insanlardan birisiydi. İnsani duyarlılıkları yüksekti, sadece kendi dertleriyle uğraşan biri değil, nerede müşkül varsa, nerede bir mazlum varsa, nerede gadre uğramış bir insan varsa Sultan Yoldaş her zaman onların yanındaydı.

Mezar başında yapılan anma, Sultan Karadaş'ın inanç ve değerlerine sahip çıkılacağı vurgulanarak sonlandırıldı.

“Demokratik Kitle Kurumunun Nasıl Olması Gerektiği Noktasında Ortak Bir Anlayış Önemli”

Almanya'nın Ulm kentinde oldukça hareketli olan ve bir çok eylem ve etkinliğe ev sahipliği yapan Tohum Kültür Merkezi'nin 45. Yıl dönemi vesilesiyle bir röportaj yaptık.

Hem Tohum Kültür Merkezi'ni daha yakından tanımak için hem de kısaca tarihi ve çalışmalarını öğrenmek için 44. yönetim kurulu adına Hasan Çelik, sorularımıza yanıt verdi. Çelik, derneğin “anti-demokratik uygulamalara karşı tek ve önemli bir mevzi olan Tohum Kültür Merkezi'nin toplumsal tabanı kucaklaması esaslı önemliydi” vurgusu ile demokratik kitle örgütü misyonunu oynadığına vurgu yaptı.

İlk olarak kendinizi tanıtarak 45 yıllık bir dernek olan Tohum Kültür Merkezi'nin çalışmalarından bize bahsedermisiniz? Dernek kendisi için nasıl bir misyon biçiyor, ne türden çalışmalar yapmakta? Kendi nasıl misyon biçmektedir?

44.Tohum Kültür Merkezi Yönetim kurulu başkanı olarak Yönetim kurulu adına merhaba.

Türkiye de yoğun yaşanan sıcak gündem içerisinde bizlere zaman ayıran özgür gelecek emekçilerine teşekkür ederiz.

Bu yıl Tohum kültür merkezinin 45. yıldönümü. Aslında bu tarihin ön hazırlık emeklerini de hesaba katarsak daha eskilere dayandığını göreceğiz. 1976 Ekim ayında farklı çevrelerin bir araya gelerek Ulm Türk Halk Ocağı olarak kurulan ve kuruluşunda TKP, Kom-Kar, CHP ve Kemalist çevreler, alevi ve sol demokrat çevre ve devrimcilerden oluşan bir topluluk tarafından kurulmuştur. 10 Aralık 1977 yılında yapılan ikinci kongrede Almanya Türkiyeli işçiler Federasyonu (ATİF) devrimcilerin eline geçmiştir. Bu tarihten itibaren neredeyse kesintisiz bir şekilde bugünlere taşınmıştır.

4 Ekim 1995 yılında yapılan kongrede Ulm Türk Halk Ocağı ismi değiştirilerek Tohum Kültür Merkezi olarak ismini almıştır. Ve böylece 45. yıllık bir tarihinde bugünkü devamcısı olmuştur.

Tohum Kültür Merkezi hem kültürel hem politik hem de güncel, siyasal mücadelenin bir parçası olarak var olmuştur. Kuruluşundan bu yana kültürel olarak folklor , tiyatro, saz ve gitar kursları vermiştir. Zazaca, Almanca dil kursları, bunun yanı sıra öğrenciler için öğrenime yardımcı olacak kurslar açmıştır. Dünyada ve özellikle Türkiye ve T.Kürdistanı'nda yaşanan anti demokratik uygulamalara

karşı Almanya da ezilen emekçilerin sesi olmaya çalışmıştır. Anti-faşist, anti-emperyalist çizgisinden hiçbir dönem taviz vermemiştir. Ezilen ve katledilen dünya halklarının yanında yer almıştır.

Tohum Kültür Merkezi bugün hala anti-emperyalist, anti-faşist çizgisini korumaktadır. Kültürel etkinliklerinde zayıflamıştır. Şu an bu alana yönelik somut bir çalışması yoktur. Tiyatro ve müzik bağlamında daha çok Türkiye'den hazırlanan oyunları kendi alanında sahnelenmesi yönlü çalışmaları vardır. Politik kimliği ve etkinlikleri daha belirgin olarak öne çıkmıştır. Sokak etkinlikleri, miting, yürüyüşler, panel ve söyleşiler, protestolar vb. etkinlikler sıklıkla organize edilmektedir.

Tohum Kültür Merkezi'nin Bugünkü Yönelimi ve Kendisine Biçtiği Misyon...

44.Yönetim Kurulu pandemi sürecinden kısa bir süre önce seçilmesine rağmen çok önemli adımlar attı. Demokratik kitle kurumunun nasıl olması gerektiği noktasında ortak bir anlayış yakaladı. İdeolojik dernek olmaktan ziyade toplumun ihtiyaç duyduğu ve kendisine ‘benim derneğim’ diye bileceği anlayışı yakalayabilmesini önemsemi. Genel devrimci gerileme, toplumsal dağınıklık, genel çevrenin ihtiyaçları gibi bir dizi konuyu daha yalın tarzda ele aldı. Genel devrimci etkinliklere katılan, emek veren önemli bir çevre olmasına karşın Ulm alanında gericiliğe, ırkçılığa ve anti-demokratik uygulamalara karşı tek ve önemli bir mevzi olan Tohum Kültür Merkezi'nin toplumsal tabanı kucaklaması esaslı önemliydi. Ve bu bağlamda “örgütlü toplum örgütlü birey” anlayışı etrafında içerisini sürekli doldurarak kurumun önemini anlatan kampanyamız oldu. Bir yıl içerisinde farklı siyasi düşüncelere sahip 28 yeni arkadaşımızı somut üye yaparak önemli bir kazanım yakaladık. Yeni ve farklı çevrelerden aramıza gelen üyelerimizin bize çok şey katacağına inanıyoruz. Örgütlenmesi gereken çok geniş bir taban var. İhtiyaçları, beklentileri, bakış açıları farklı ama kitle örgütü etrafında örgütlenebilecek bir çevre. Bizim kitle derneği ve demokrasi anlayışımızı doğru bir hatta oturtmamız önemli bir yerde duruyor. Bu yönlü korku ve kaygıları daha gerçekçi ve bilimsel noktaya çıkardıkça bu engeller yerini başka çelişiklere bırakacaktır.

Kısaca anti-faşist ve anti-emperyalist tutumu; dünya özgülünde yaşanan haksız-

SÖYLEŞİ HASAN ÇELİK

lıklara tavır alışındaki özne duruşu; devrimci, göçmen emekçilerin sorunlarına yaklaşımı; yaşadıkları sıkıntı ve çelişiklere karşı tutumu; demokratik ve yaşamdaki kültürel değerlere yaklaşım ve dayanışma yönü, sabırla çelişiklere yaklaşım anlayışı kitle kurumu olma misyonumuzdur. Kısacası ideolojik kalıptan çıkarak kendi çizgisini kaybetmeden gerçek manada bir kitle örgütü oluşturmak.

Pandemi sürecinde sokak etkinlikleri ve dernek alanını iyi kullanarak bu süre zarfında hiç küçümsenmeyecek etkinlikler yaparak pandemi sürecinin yarattığı korku sendromuna karşı küçükte olsa barikat oluşturduk.

Üyelerimizle sosyal bağımızda zayıflama olsa da esasen sık sık telefonlarla arama, kapı önlerinde kısa ziyaretler ve açık hava etkinliklerin yanı sıra kurumumuzun sosyal medya aracılığı ile sürekli iletişim halinde olmaya çalıştık. Sanırım bu noktada da başarılı olduk.

Son olarak 20 Haziran'da gerçekleştirdiğiniz genel kurulu kısaca değerlendirebilir misiniz, genel hava ve atmosfer nasıldı?

20 Haziran günü yapılan kongremiz başarıyla tamamlandı. Kongrenin yapılabilmesi yada kongremizin başlayabilmesi için tüzük gereği salt çoğunluğun bulunması lazımdı. Pandemi koşullarının olumsuz etkilerinin hala tazeliğini koruduğu böylesi bir dönemde 80 üyenin yarısından fazlasının toplanma zorunluluğuna rağmen üyelerimizin duyarlılığı sonucu

kongreyi yapmamız önemli bir başarıydı. 45. kongremiz yaklaşık dört aylık bir gecikme ile yapıldı. Genel yaklaşım, zor bir dönemden geçilmesine karşın 44.Yönetim Kurulu'nun çalışmaları başarılı bulundu. Bunun sonucu olarak da kongrenin hemen başında verilen bir önergeyle bu yönetim kurulunun tamamının 2022 yılı şubat ayına kadar görevde kalması onaylandı. Böylece 44. Yönetim Kurulu'na başlayan kongre ile birlikte yeniden bir dönemi daha yönetme yetkisi verilmiş oldu. Sonuçta yönetim kurulu geçmiş faaliyet sürecini özetleyerek sürecini anlattı. Genel anlayış çerçevesinde olumlu geçen kongremizin ardından yapılan kısa değerlendirmede 45. yıl çalışmalarına daha nitelikli ve içeriği doldurulmuş bir Tohum Kültür Merkezi kampanyasının yürütülmesi ve bunu Aralık ayında büyük bir gece ile taçlandırma yönelimi ortaya konuldu. Ön hazırlıklara bir an önce başlama hedefi belirtildi. Daha nitelikli, daha katılımlı bir dernek anlayışı ile bu süreç ele alınacak.

45.Yönetim Kurulu'na bu zaman süreci dahilinde çok daha önemli sorumluluklar düşmekte olduğunu biliyoruz. Pandemi süreci, genel bir durgunluk ve yorgunluk atmosferini tersine çevirmedeki sorumluluğumuzun devamı ve bilinciyle hareket edileceğinden kimsenin kuşkusu olmasın diyerek tüm mücadele eden dostlarımıza başarı dileklerini iletiyoruz. Ve bu 45. Genel Kurulumuzun kısa zaman önce yitirdiğimiz Dursun ÇAKTI'ya atfedildiğini belirtiyoruz.

İktidar, Pandemi ve Aşı: Yunanistan'la “Yaz Aşkı”...

Türk devletinin pandemi politikası adaletsizlik temelinde ilerliyor, güven yerine terüddüt ve kaygı veriyor.

Tarih boyunca insanların kitlesel olarak hastalanmasına ve ölümlere neden olan bulaşıcı hastalık ve salgınları, mevcut sistemlerden bağımsız değerlendirmek, “doğal”mış yaklaşımı sergilemek yanlışır. Her ne kadar hastalıklar veya salgınlar “kader”, “olası” vb. gibi görünse de esasta sömürücü sistemlerin doğal döngüde yarattığı tahribat ve bu tahribatın birikiminden kaynaklanmaktadır. İşin ilginç yanı egemenlerin bir taraftan bu tahribatı derinleştiren politikalarda ısrar ederken diğer taraftan da “sağduyu”, “fedakarlık”, “dikkat” vb. çağrılarla topluma duyar kasmalarıdır.

Buradaki temel meseleleri “suçluluk” ve “sorumluluk” kavramlarını toplumsallaştırarak suçluyu, sorumluyu yani kendilerini aklamaya çalışmalarıdır. Örneğin, bütün belgesel, reklam, seminer, kamu spotu vb. alanlarda halka “duyarlılık” çağrıları yapmalarının bir anlamı da kendileri dışındakini yani toplumu “suçlu” konumuna düşürmektir. Bu kampanyalarda esas vurgu ve dil; kitleleri suçlayan, onları sorumlu tutan bir algı üzerinden “duyarlılık” ve “fedakarlık” kılıfıyla örtülmeye çalışılmaktadır.

Örneğin, kitle iletişim araçlarında bu denli sorumluluk ve fedakarlık çağrıları yapan sistem ve iktidarlarının, doğa tahribatına dönük maden, enerji, sanayi vb. şirketlerine çağrı yaptığını gördünüz mü hiç? Ama orman kıyımlarına karşı çıkanların gözaltına alındığına, asker ve polis saldırısına maruz kaldığına, bilim insanlarının Marmara Denizi ile ilgili uyarı ve önerilerine kulakların kapatıldığına vb. çokça tanık olduk ve olmaya devam ediyoruz.

Kısacası hastalık ve salgınlar, sömürücü sistemler ve iktidarlardan bağımsız olarak ortaya çıkmamaktadır. Bu sistemlerin doğaya müdahalesi, ekolojik dengenin, ekosistemlerin bozulmasına, eşitsizliğin derinleşmesine yol açmanın ötesinde giderek daha büyük yıkım ve salgınlara neden olmaktadır. Buna son örnek Covid-19 salgınıdır.

Pandemi; “Rejimi Fırsatı”

Toplumların gündelik yaşam alışkanlıklarından siyasi, ekonomik, kültürel ve sosyal yapılarına kadar uzanan bir yelpazede köklü değişikliklere neden olan Covid-19’un en çok etkilediği kesim işçi ve emekçiler, yoksullar oldu. Yoksulun açlık sınırının da altına gerilediği, emekçinin can güvenliğinin hiçe sayılarak çalıştırıldığı, kadınların çılgınlıklarının dört duvar arasına hapsedildiği, en demokratik hakkını kullanmak için sokaklara çıkanların polis otolarına tika basa doldurulduğu ... bir Covid-19 ve iktidar gerçekliğini yaşadık.

Pandemiye bir fırsat ve saldırı aracı olarak kullanan iktidarın her şeye yanıtı bastırmak üzerinden şekillendi. Çevre eylemlerinden İstanbul Sözleşmesi’nin iptaline karşı direnen kadın ve LGB-Tİ+’lara, işçilere dönük hak gasplarından, Deniz Poyraz’ı sahiplenene vb. tüm bu başlıklarda devletin tek refleksi saldırı oldu. Apaçık bir şekilde Deniz’i ananlara, haklarına sahip çıkan işçilere, gökkuşağı bayrağı taşıyanlara, İşkencedere’de doğayı savunanlara vb. saldırılar gerçekleşti ve halen gerçekleşmektedir.

Bu yoğun gündemlerin bir alt başlığı da pandemi ve aşı tartışmalarıdır. Adalet,

güvenlik vb. kavramların hüsrana uğradığı günümüz koşullarında bu tartışmalar, düzenli olarak sürekli önümüzde olacak gündemler arasında yer alacaktır.

Türk Tabipler Birliği, Covid-19’un ilk evrelerinden beri önlem almaktan kaçınan Türkiye’nin pandemi politikasını, “Türkiye’de ilk doğrulanmış olgunun duyurulduğu günden bu yana salgın eğrisi incelendiğinde, başlangıçta salgını baskılama stratejisi uygulanacakmış gibi gözlenirken, sonrasında İran’da salgın ortaya çıktığında sınırın etkin şekilde kapatılmaması ve gelenlere karantina uygulanmaması, salgının var olduğunun bilindiği dönemde sınır kapılarının açılarak mültecilerin sınıra gitmesine izin verilmesi, sonra da geri götürülmeleri, Umre’den dönenlerin karantinaya alınmaması gibi yaklaşımlar nedeniyle, Türkiye’nin göz göre göre enfekte hale getirildiği kaydedildi” sözleriyle ifade etmektedir.

Aynı zamanda “Covid-19 Pandemisi 1. Yıl Değerlendirme Raporu” adı altında bütün süreci değerlendiren TTB raporda “Türkiye’de salgınla ilişkili veriler sorunludur. Bu sorunlar, verilerin açıklanma biçiminden başlayarak verilerin içeriğine, hatta güvenilirliğine kadar uzanmaktadır” demektedir.

Çok açık ve net bir şekilde pandemiye dair bütün raporların ilk değindiği ve vurguladığı temel nokta Türkiye’nin pandemi politikasının adaletsizlik temelinde ilerlediği, güven vermediği, tereddüt ve kaygı verici olduğudur.

Aşı krizinden sonra gelen aşı güveni-

lirliği ise meselenin başka bir boyutta dlanıp budaklanmasına işaret etmektedir. Aşılmanın da toplum içinde bir korku yarattığını ve güvensizlik oluşturduğunu belirten TTB, bu meseleyi “Tereddütler, Kaygılar, Karşıtlıklar” başlıkları üzerinden incelemeye tabi tutmaktadır.

TTB’nin aşı temalı panelinde konuşan Prof. Dr. Murat Civaner tedirginliği ve aşı karşıtlığı sorununun ön plana çıktığını söylemektedir. Civaner, “Eğer geride kimseyi bırakmayacağız diyorsak, umudumuz buysa; tereddütleri ve karşıtlıkları gidermek zorundayız” vurgusunu yapmaktadır. Bu online panele katılan birçok bilim insanının temel vurguları; tereddüt, kaygı, karşıtlık ve eşitsizliğin ortadan kaldırılması üzerine olmuştur. Katılımcılar bu temelli izlenilecek bir sağlık politikasına ihtiyaç olduğunu vurgulamaktadırlar.

Bu noktada iktidarın derdinin hiçbir zaman toplumun sağlığı olmadığını ve toplumsal sorun, kaygılardan öte cebini düşündüğü ortadadır. Kış aylarından beri Yunanistan’la çeşitli gündemlerle gerginlik yaşayan TC egemenlerinin yaz mevsimi ile birlikte gerginlikleri erteleyerek turizme dönük yatırımlara yönelmesi bunun bariz örneğidir. Yani Yunanistan’la bir çeşit “yaz aşkı” planlayan TC’nin güven vermeye ve kaygılarını gidermeye çalıştığı esas kitle turistlerdir. “Rahat ol, aşılandım” türünden reklam yaparak aslında maskesini de düşüren iktidar Euro’ya olan sevdasını da tescillemiş oldu.

Geleceği Zenginlere Yedirmeyeceğiz Kampanya Çalışmaları Devam Ediyor

Yeni Demokrat Gençlik (YDG)’in 1 Mayıs öncesi startını verdiği Geleceği Zenginlere Yedirmeyeceğiz şiarlı kampanya çalışmaları devam ediyor.

17 günlük kapanma sürecinin ardından YDG kampanya çalışmaları kapsamında ajitasyon ve propaganda çalışmalarına devam ediyor. Geçtiğimiz hafta İstanbul’un Kadıköy ve Okmeydanı semtlerinde afiş çalışması gerçekleştirildi.

Ankara Batıkent’te yine afiş çalışmaları yapan YDG İzmir Menemen ve Asarlık’ta afiş ve sticker çalışmaları gerçekleştirdi.

Gelecek İçin; Adımlarımızı Hızlandıralım!

Geleceksizliğin her geçen gün daha fazla derinleştiği, devletin içinde bulunduğu krizin tüm gerçekliğiyle gözler önüne serildiği bir dönemde gençlik kitleleri politikleşme eğilimi gösteriyor. Devletin mafya-çete işbirliği milyonlarca insan tarafından tartışılırken halk kitlelerinin içinde bulunduğu yoksulluğun hakim sınıfların temsilcileri tarafından da ifşaatlarla kabul edilmesi, gençlik içerisinde ciddi bir öfke örgütüyor. Doğa ranta açılıyor, güncel genç işsizlik %30'lara dayanıyor, bunun yanı sıra pandemiye yüzlerce insan yoksulluktan cebinde 'birkaç lirayla' intihar etti. 5.5 milyon öğrencinin KYK borcu var, on binlerce genç KYK borcundan dolayı hacizlik durumunda ancak yapılan ifşaatlarla aşıktan görünüyor ki devlet halkın cebini boşaltırken şirketlere verdiği borçların faizlerini, yer yer borçlarını silmeye devam ediyor. Pandemi sürecinde devlet zenginlerin kasasını doldurmaya devam edip milyonlarca insanı açlığa mahkum etmişken, bugün yapılan ifşaatlarla AKP-MHP iktidarı daha fazla teşhir olmuş durumda.

Kitlelerde açığa çıkan öfke erken seçim, sokağa çıkmayın çağrılarıyla bastırılmaya çalışılırken AKP-MHP iktidarı kurtuluşunu şovenizmi körüklemekte bulmaya devam ediyor. HDP'nin kapatılması çağrıları yaparak, beslediği çeteler eliyle HDP İzmir il binasına silahlı saldırı gerçekleştirerek Deniz Poyraz'ı katlediyor. Devletin diğer kliği ise bir yandan HDP'ye dönük saldırıların önünü açarken baş sağlığı dilemekten öteye gitmiyor.

Bugün geleceksizliğin bu denli derinleştiği bir süreçte halk kitlelerinin, gençliğin çelişkileri daha da derinleşirken, devletin açığa çıkan öfkeyi bastırmaktan başka derdi bulunmuyor. Bu da halk kitlelerinin, gençliğin örgütlenmekten mücadele etmekten başka çaresi olmadığını bir kez daha gözler önüne seriyor. TC devletin 100 yıllık tarihinden ve önceli Osmanlı'dan aldığı yegane ders bir kliğin kapıya yakınlaştığı yerde başka bir kliğin kapıdan girmeye hazırlanışı oluyor. Bu bizler açısından bir aldatmacadan, ensemizdeki yumruğun 'kolunun' değişmesinden başka bir anlam ifade etmiyor. Yani esas olarak bu sistemi değiştirmekten başka çaremiz yok. Bugün geleceğimizin zenginler tarafından çalınması; sistemin sömürüye, kara ve zora dayalı yapısının bir yansımasıyken, iktidar değişikliğinin halk kitleleri açısından bir gelecek olmadığını biliyoruz.

Bu gerçeklikle kitlelerin kendi sorunları çerçevesinde örgütlenmesinin, bu mü-

cadelelerin birleştirilmesinin ve sisteme yöneltilmesinin sorumluluğunu hissediyoruz. YDG olarak "Geleceği Zenginlere Yedirmeyeceğiz! Geleceği Patriyarkaya Yedirmeyeceğiz!, Geleceği Kayyumlara Yedirmeyeceğiz!" derken halk gençliğinin örgütlenme ve mücadele iradesini ortaya koyma buradan doğru bir mücadele dinamiği oluşturma iradesi ortaya koyuyoruz. Geleceksizliğe karşı geleceği bugünden kazanma mücadelesini, gençliğin çeşitli kesimlerinin (işçi, işsiz, öğrenci, kadın, LGBTİ+, Kürt, Alevi...) birlikte mücadelesiyle büyütebiliriz. Devletin gelişen kitle hareketlerini zayıflatma politikası hareketi parçalamaya dönük saldırılardan beslenirken mücadele dinamiğini ancak çeşitli kesimlerin birlikte mücadelesiyle ortaya çıkarabiliriz.

TC devletin Kürt ulusuna yönelik işgal ve ilhak politikalarıyla toplumsal muhalefetin defalarca bastırılmaya çalışıldığı yer yer başarılı olunduğu deneyimlerimizle sabitken, bu ablukadan çıkış; çelişkilerin kesişim noktalarına yoğunlaşıp birlikte yürüme iradesini büyüterek mümkündür. Kitlelerin yaşadığı sorunlarla bağ kurduğumuz bu yönlü politikaları geliştirdiğimiz oranda gelişen hareketi karşılayabiliriz.

Kolektif Çalışma Güçlendirir!

Çalışmalarımızın içeriği ve yöneldiği esas hedef kitlelere gitmektir. Kitlelerin sorunlarına yönelen bir çalışma örgütsel gelişimi açık olmakla birlikte bu süreci olumlu geçirebilmek, çalışma tarzımızın ve yoldaşlarımızın pratiğinin sonucu olacaktır. Burada Stalin yoldaşın çalışma tarzı üzerindeki vurgusuna dikkat çekmekte fayda var; "Bazıları, zaferin kendi kendine, yani diyelim ki kendiliğinden gelmesi için doğru bir parti çizgisi hazırlayıp geliştirmek, bunu yüksek sesle ilan etmek, onu tezler biçiminde, genel kararlar biçiminde sergilemek ve onu oybirliğiyle benimsemek yeter diye düşünüyorlar. Besbelli ki bu yanlıştır. Yalnız iflah olmaz bürokratlar ve kırtasiyeciler böyle düşünebilirler. (...) Doğru siyasal çizgi bir kere belirlendi mi, her şeyi, hatta siyasal çizginin kendi kaderini de, onun gerçekleştirilmesini ya da başarısızlığını da belirleyen, örgüt çalışmasıdır." (Kadro sorunu üzerine) Bu açıdan geride bıraktığımız süreçte çalışma tarzımıza yönelik belli olumlu örnekler var. Bulduğumuz her alanda koordineli ve yaygın bir ajitasyon propaganda çalışması yakın çevremizin bize yüzünü döndüğü geniş anlamda da yeni ilişki ağları yakaladığımız bir süreç yaratıyor.

Bu olumlu durum kolektif çalışmanın bir sonucudur. Bu anlamda kolektif çalışmamız çalışmanın gelişimi için kritik bir yerde duruyor. 1 Mayıs ve 18 Mayıs süreci bizim açımızdan bu koordineyi sağlayan takvimsel gündemlerdi. Bu ve benzeri takvimsel gündemler bu uyumu yakın zamanda sürdürmeye devam edecek ancak kampanya çerçevesinde bu uyumu yakalamak hareket kabiliyetimizi yükseltecektir.

Politik Gelişimi Sürekli Kılmak

Kampanya hazırlık sürecinde gerçekleştirdiğimiz eğitim çalışmaları kampanyayı sahiplenişimizi ve politik düzeyimizi ileri taşıırken süreklilik halinde merkezi eğitim çalışmaları gerçekleştirmek kolektif düşüncüyü geliştirecek bir yerde duruyor. Bu açıdan eğitim çalışmalarını içerik anlamında zenginleştirmek ideolojik-politik olarak örgütsel gelişimin kapısını aralayacaktır. Dergimizin politik düzeyi büyük oranda eğitim çalışmalarından beslenmiştir, toplamda dergimizin kendisinin de eğitim çalışmaları açısından bir kaynak oluşturması, yeni yoldaşlarımızla politik uyum yakalayabilmek açısından avantaj yaratacaktır. Bu anlamda güncel süreçle güçlü bağlar kurmak şeylerin yansıyan yönüne değil sebeplerine yoğunlaşmak açısından geliştirici olacaktır.

Yaygın Bir Çalışma Örneği

Bu açıdan kampanya çalışmalarına paralel olarak güncel meselelere yönelik refleks çalışmalar örgütlemek, çalışmalarımızın görünürlüğünü arttıracaktır. Bu açıdan her bir yoldaşımızın önerileriyle besleyeceği dinamik bir çalışma örgütleyebiliriz. Bu her yoldaşın inisiyatifini daha fazla geliştirirken, örgütlülüğü hissetmek, kolektif çalışmak açısından besleyici olacaktır. Bu durumda mevcut gündemlere söz söylerken sadece popüler olanla ilişkilenecek

kast etmiyoruz. Politik olan, çelişkilerin açığa çıktığı gündemler bizim açımızdan kritik bir noktada durmaktadır. Bu açıdan ilk vazgeçilenlerle ilk buluşan olma sorumluluğu omuzlarımızda durmaktadır.

Eksikliklerimizin Üzerine Yürüme Kararlılığımızı Diri Tutalım!

İşçilere yönelik pandemi dönemiyle birlikte artan saldırılara karşı direnişler ve grevler tüm baskılara rağmen artarak devam ediyor. Kadınlar 'İstanbul Sözleşmesi'nden Vazgeçmiyoruz' diyerek sokaklarda. LGBTİ+'lar Onur Ayı'nı tüm coşkusuyla karşılamaya devam ediyor. Kürt ulusunun örgütlü güçleri diz çöktürme saldırılarına karşı her alanda direnişte. Geçtiğimiz süreçte yüzünü kitlelere dönen bir çalışma tarzı inşası üzerine tartışmalar yürütsek de bu tartışmalar kampanyayla birlikte daha somut biçim kazanmıştır. Başlangıç düzeyinde olsa dahi çalışmalarımızın esas yönünü gençlik kitlelerinin sorunlarından, özlemlerinden, taleplerinden besleme kaygımız kampanyamızla birlikte daha fazla öne çıkacak durumdadır. Bu yönlü mevcut hassasiyetimizi takvimsel gündemlerle buluşurken çalışmalarımızın esas yönünü kitlelerin gündemleriyle ilişkilene, bağ kurma noktasında geliştirmek esaslı bir noktadır. 13. Konferansın temel ruhu, eksikliklerimizin üzerine yürüme pratiğimizi özeleştiriyiyle yoğurmaktır. Kolektifimizin bu açıdan ileriye doğru adım atmaya başladığı hareketli bir sürecin kapısını araladığı bir dönemde pratiklerimizi özeleştiriyiyle yoğurmaya, zorluklar karşısında mücadele kararlılığımızı ortaya koymaya daha fazla ihtiyaç duyuyoruz. Eksikliklerimiz hala mevcutken buna rağmen her bir yoldaşımızın emeğiyle dinamik bir enerji yakalamış olduk. Bu enerjiyi kararlı bir çalışmayla büyütebiliriz.

Müsilaj Doğayı Öldüren Sermayenin Fotoğrafıdır!

*Şimdi 'biz temizleyeceğiz'
deyip bir yandan
kirllettikleri denizi, alacakları
ihaleler ile temizlediklerini
söylemekten geri
durmayacaklardır.*

Kapitalizmin yegâne var olma koşulu elde ettiği kârdır. Bu uğurda yapamaya-çağı şey yoktur. Geline aşamada Kapitalizm yarattığı tahribat sonucunda doğada geri döndürülemeyecek yıkımlar söz konusudur. Kapitalizm doğaya hükmetme, onu sermaye birikiminin bir parçası haline getirme anlayışı yaşanılacak bir dünyanın yok olmasına neden olmaktadır.

Neo-liberal politikalarla birlikte her şeyin sermayenin kullanımına açılması hedefinin, ülkemizdeki uygulayıcısı AKP iktidarı bu konuda başarılı bir durumdadır. Sermayeye hizmet etmek noktasında kapasitesini azami noktada kullanan iktidar, son on yıllarda sermaye için kullanılmadık alan bırakmamıştır. Var olan yasalarda getirilen değişikliklerle birlikte onlarca alan sermayenin hizmetine açılmıştır. Bu alanların başında doğanın bütün sömürülebilecek yanları gelmektedir. Şehirler betonlara gömülmemekte, dereler HES'lerle kurutulmakta, hava-su-toprak siyanürle, salınan kimyasal gazlarla, atıklarla kirlenmektedir.

Deniz salyası ya da diğer bilinen adı ile müsilaj Marmara denizinde yayılmaya devam ediyor. Marmara denizinde daha önce 2007 yılında görülen müsilaj, o dönemde denizdeki şartlarında etkisi ile yüzeyden kaybolmuştu. Şimdi hızla artan, temizlenen yerde tekrar çıkan büyük bir alanı kaplayan müsilaj karşımızda durmaktadır. İlk olarak müsilaj'ın doğal bir olay olduğu iktidar tarafından propaganda edilmeye çalışılsa da gerçeğin böyle olmadığını bilim insanları araştırma sonuçları ile açıkladılar. Bilim insanları yapılan araştırmalarda müsilaj nedeni ile koleraya yol açan bakteri miktarının oldukça yüksek seviyeye ulaştığını ve denize bir an önce girilmesinin yasaklanması gerektiğini belirttiler.

Sorunu Yaratanlar Sorunu Çözemezler!

Özellikle son otuz yılda evsel endüstriyel atıklarla çöktürülen Marmara denizi

artık eski ekosistemine döndürülemez hale geldi. Gündem denizi kaplayan müsilaja odaklansa da bilim insanları asıl meselenin değişen yok olan Marmara denizi ekosistemi olduğunu belirtiyor. Müsilajın sadece bir sonuç olduğu önemli olanın yıllarca atıklarla çöp havuzuna dönüştürülen Marmara denizinin nasıl bu hale geldiğine odaklanmanın gerekli olduğu aşikâr. Müsilajın bu yıl ilk çıktığı andan itibaren görüntüsü insanlarda yarattığı tedirginlik ile birlikte iktidar cephesinin bu görüntü üzerinden 'aşırı' tepki vermesine neden oldu. Elbette bu aşırı tepkiden kastımız sorunu çözme anlamında değil. Müsilajın denizin yüzeyinde açığa çıkması ve denizin altının tüm kirliliklerini ortaya çıkarması ile birlikte dünya basınında çokça yer bulması iktidarı müsilaj temizleme açılışlarına itti. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından ilan edilen Marmara Denizi Koruma Eylem Planı'ndan hemen sonra törenle müsilaj temizliğine başlandı. Sorunun özü ile ilgilenmeden sorunun sonucunu yani görünen kısmını temizlemeye çalışmak tamda iktidara has bir örnektir. Ne var ki sorunu yaratanların sorunu çözemeyeceği gibi müsilaj temizleme şovları da hemen ertesinde boşa düştü. Vidanjör ile koca denizi temizlemeye çalışmak müsilaja verdikleri aşırı tepkinin sonucu olarak karşımıza çıktı. Onlarca takım elbiselinin katıldığı törenlerde, hafızamızda kalan

iki üç işçinin, girilmesi zararlı denilen denizde vidanjör ile müsilaj temizlemesi, temizliğin ne kadar göstermelik olduğunu bizlere göstermektedir.

Son on yıllarda Marmara denizinin kıyı kesimde türeyen onlarca sanayi tesisinin atıklarının derin deşarj yöntemi ile hiçbir denetime tabi olmadan denize boşaltılması gelinen sorunun ana nedenini oluşturmaktadır. Buna bir de Marmara denizi ekosistemin betonlarla kaplanıp adeta bir havuz duvarına dönüştürülmesi eklendiğinde, ekosistemin kendini yenileyemediğini söyleyebiliriz. Müsilaj bir sermaye gerçekliğini ortaya çıkarmıştır. Bu gerçeklik kârını azaltacak her uygulamadan sermaye sınıfının kaçınması ve kendisini zorlayacak uygulamaların kendisini temsil eden iktidar tarafından ortadan kaldırılmasıdır. Müsilaj doğayı öldüren sermayenin fotoğrafıdır. Bu fotoğrafın yarattığı rahatsızlık, eylem planları, esasta fotoğrafın görünen karesini kaldırmaya yöneliktir.

Kurulan koordinasyon bunun en net örneğidir. Erdoğan'ın imzasıyla kurulan Marmara Denizi Eylem Planı Koordinasyonunda bilim insanları, bilim kuruluşları bulunmazken, sermayenin irili ufaklı tüm temsilcileri yerlerini hemen almışlardır. Valiler, Belediye başkanları, Sanayi odası başkanları vb. gibi kuruluşlar toplanıp salt çoğunlukla karar alacaklar. Kirlenlerin Marmara denizini kurtarmak için kararlar alacak olması, bu kararların

ne olacağının şimdiden belli olduğunu bizlere göstermektedir. Sermaye kendi yarattığı sorunu yine kendini var etmek için kullanacaktır. Önümüzdeki günlerde alınan ihaleleri hep beraber konuşacağız. İktidar yine krizi fırsata çevirip yeni rant sahalarını bizlere deniz temizliği yapıyoruz adı altında pazarlamaya çalışacaktır.

Marmara Denizi Koruma Eylem planında var olan maddelere baktığımızda yıllardır kendi koydukları yasalarda var olan uygulamaları tekrar etmekten başka bir planları olmadığını görmekteyiz. Yıllardır uygulanmayan kuralları şimdi uygulanacağını beyan etmenin ne anlama geldiğini bilmekteyiz. 5 yıla yayılacak eylem planında yeni rant sahalarının açılacağını söylemek yanlış olmayacaktır. Koordinasyonun içinde yer alan kurumlar sermaye ağırlıklı olması bizlere bunu net bir şekilde ifade etmektedir.

Neo-liberal politikalarla birlikte sermaye birikimine paralel artan doğa talanı hızla devam etmektedir. Bu durum doğanın tüm alanlarına karşı acımasız bir saldırıyı getirmektedir. Son yıllarda öne çıkan sermaye gruplarına baktığımızda farklı sektörlerde olmasına rağmen doğada bulunan ranta dâhil olan gruplar olması tesadüf değildir. Bir yanda HES yapan, taş ocağı açan, altın arayan sermaye toprağı kirlertirken, aynı sermaye gemi söküp, inşaat, yol köprü, hava limanı yapıp denizi kirlletmektedir.

Şimdi biz temizleyeceğiz deyip bir yandan kirllettikleri denizi, alacakları ihaleler ile temizlediklerini söylemekten geri durmayacaklardır.

Bilim insanlarının yıllara varan uyarılarını hiçe sayanlar, şimdi eylem planları ile göstermelik hedefler koymaktadırlar. Bilimsel bir yanı olmayan yine sermayeye hizmet edecek kurtarma planı ile sadece görüntüyü kurtarmaya çalışacaklar.

Kapitalizm bizlere hiçbir şey vaat etmediği gibi geleceğimiz çalmaktadır. Gelecekte var olacak imkânlarımızı bugünden geri döndürülemez bir şekilde elimizden almaya çalışmaktadır. Doğa bugün Kapitalizmin saldırısı altında geri döndürülemez bir yöne doğru ilerlemektedir. Bugün doğamıza sahip çıkmak aynı zamanda sistemin tam karşısında konumlanmak anlamını taşımaktadır.

2 Temmuz'un Karanlığını Devrim Aydınlatır!

Alevi sanat festivalinin ikinci günü olan 2 Temmuz 1993'te, binlerce cihatçı, yaklaşık yüz Alevi sanatçının kaldığı bir otelin önünde toplandı. Yaklaşık bir saat sonra otel ateşe verildi. Otelde bulunan sakinler, faşist güruhun otele girememesi için kapı önüne barikat kurdular fakat bu kez de pencerelerden atılan binlerce taşın kurbanı oldular.

Polis, olay yerinde bulunmasına rağmen kalabalığa müdahale etmeyerek otelin içinde bulunan insanların katliama uğramasına an an 'seyirci' kaldı. Döneminin Kemalist-Faşist CHP iktidarı ve günün AKP-MHP hükümeti bugüne kadar katliamı tanımıyor ve Sivas'ı anmak uğruna yapılan tiyatroları yasaklıyor. Aleviler, Osmanlı imparatorluğundan bu yana Türk-Sünni yapıdaki iktidarın yoğun baskısı ile mücadele ettiler, ediyorlar.

Bu baskı altında tutma ve buna eşlik eden asimilasyon politikaları, esas olarak, Alevilerin diğer birçok toplumsal kesimde olduğu gibi Türk – Sünni ulus ve inancına sahip olmamasından kaynaklanıyor. Erdoğan'ın yeniden seçilmesinden sonra, Alevi toplumu yine, iktidarda olduğu teyit edilen hükümetin yanı sıra sistemin aşırı baskısı ile karşı karşıya kaldı ve bu baskılar hala devam etmekte. Yine de Aleviler, Sünni inancına sahip olan insanlarla yan yana gelebiliyor ve bu inanç ile uzlaşa halinde. Sorun tek başına Sünni ya da Alevi mezhebine mensup olmaktan kaynaklanan bir sorunun ötesinde, sistemin kendi tekçi anlayışının Türk – Sünni ulus ve inancına göre restore etmesinden kaynaklanıyor. Faşist yönetim bu tekçi anlayışla birleşince ya da faşizm kendini bu tekçi anlayış üzerinden ürettiği iktidarda olmayan bütün inanç veya uluslara ölüm getiriyor.

Faillerin birçoğu ve özellikle de koordinatörleri bugüne kadar hesap vermeye çağırılmadı. Katliamla ilgili yanıtı olmayan sorular, katliamın üzerinden neredeyse 30 yıl geçmiş olmasına rağmen hala mevcut. Bu önemli sorulardan biri örneğin 6 katilin Almanya'ya engellenmeden nasıl kaçabildiği ve hepsinden önemlisi, polis ve itfaiyenin neden bu kadar geç müdahale ettiği gibi sorulardır.

2 Temmuz 1993'te Sivas Madımak Otel'i'nde yaşanan katliam ile tarihe bir kara leke daha eklendi. Bu saldırı, Alevilere karşı duyulan kini ve nefreti bir kez daha açığa çıkarttı. Döneminin Kemalist-faşist CHP iktidarı yaşanan katliamın keyifli seyircisi ve hatta bu faşizan saldırının tetikleyicisi oldu. Olay yerinde

bulunan polis, müdahale etmeyerek sivil faşist saldırganların 2 otel görevlisi dahil 35 insanın yaşamına son vermesine izin verdi ve olayı görüntülü olarak kaydetti. Sivas'ta Alevilere dönük saldırılar, Roboski'de Kürtlere, Suruç'ta ve Ankara'da devrimcilere yönelik saldırılarda aynı zihniyettedir. Alevilerin bugün örgütlü hareket etme konusunda yaşadığı sorunlar tam da bu gibi asimilasyon politikalarının etki gücünü büyötmektedir. Faşist iktidarın Alevi ve Kürt gençlerine yönelik yürütmüş olduğu bu çirkin politikanın karanlığını devrimin aydınlatacağı tartışılmaz bir gerçektir.

Günümüze kadar devam eden asimilasyon politikası, yaşamımızın her alanına sirayet etmektedir. Sosyal medyadan, izlediğimiz dizilere kadar bu faşizan çizgi gündemimizi belirlemekte. Faşist suç örgütü lideri Sedat Peker ile hükümet arasında geçen tartışmalar sonucu, Peker, yapmış olduğu açıklamalar ile "derin" devlet ve Devlet-Mafya ilişkilerini doğruladı. Mafya lideri Peker'in en son açıklamasında "Alevilere dönük katliam planlanmakta" ifadesi, AKP-MHP faşist iktidarın Alevilere yönelik körüklediği nefretin bir itirafı niteliğindedir. Bu gibi söylemler, Alevilerin mevcut korkularını artırmak ve kendilerini daha fazla gizlemeleri gerektiği algısını yaratmaya çalışan söylemlerdir. Katil Türkiye Cumhuriyeti, Kemalist iktidarın egemenliğinden AKP-MHP faşist yönetimine başta olmak üzere karanlığa isyan eden devrimcilere, Kürtlere, kadınlara, LGBTİ+'lara, Alevilere, Ermenilere barbarlığını sürdürmekte. Erdoğan'ın geçtiği günlerde "Bu daha iyi günleriniz, daha neler olacak neler" demesi bu bağlamda özellikle dikkat çekiyor. İzmir'de HDP il binasına yapılan saldırıda katledilen Deniz Poyraz tamda devletin bu ayrıştırıcı, ırkçı, nefret içeren sözlerinden doğru yapılan saldırılardır.

HDP çalışanı Deniz Poyraz'ın katledilmesi, devletin Kürtlere dönük katliamlar planladığının en somut göstergesidir. Failin, Dışişleri ve İçişleri Bakanı, Milli Savunma Bakanı ve MİT Müsteşarı ile fotoğraflarının olması bu bağlamda özellikle dikkat çekici.

Peker'in yapmış olduğu açıklamaların doğru olup olmadığının tartışmasına girmeden, şunu görebiliyoruz ki; devlet yeni bir süreç başlattı ve bu süreçte fazlasıyla katliam planlandığı çok açık ve ortada. Başka bir konu ise, yaşadığımız dönemde asimilasyon politikalarının ar-

tık kılıf değiştirdiğidir. Sosyal Medya'da gördüğümüz kısa videolar, televizyonda izlediğimiz diziler veya dışarılarda asılı duran reklamlar... Sistemin bu bağlamdaki çizgisi ve gayesi, aslında Kürt ve Alevi gençleri çeteleştirme ve onları böylece kendi sömürgeci sistemlerine karşı tehdit olmaktan çıkartma isteğidir.

Son yıllarda geniş bir etki yaratan "Çukur" dizisi değindiğimiz konunun somut ve etken bir parçasıdır. Çukur adlı dizide Alevi deyişlerinin çalması, mahalledeki gençlerin alevi ve bazı karakterlerinin Diyarbakırlı olması bu bağlamda özellikle dikkat çekiyor. Mafya Lideri Peker, Videolarında Alevilerin sembolü olan Zülfikar'ı takması veya Hz. Ali den sözler yansıtmaması, tamda alevi gençlerini çete ve mafyalaştırmaya özendirmeye çalışan gösterilerdir. Bu dizilerde ve çevrilen tiyatroların bu içeriğinde devletin bir parmağının olduğu muhakkaktır. Sergilenen oyunlarla devrimci potansiyel taşıyan Aleviler ve Kürtler, politikadan uzaklaştırılmaya ve çeteleştirilmeye çalışılmaktadır.

Devletin bu gibi politikalarına karşı durmak için örgütlenmek, bilinçlenmek olmazsa olmazımızdır, çünkü bir büyük balık binlerce örgütsüz balığı kovalar ama örgütlü bin balık büyük balığı alt edebilir. Coğrafyamızda her ne kadar baskı görsek de, buna karşı sergilediğimiz inançlı duruşumuz, irademizin simgesidir. Onlar her ne kadar bizi yok etme girişiminde olsa da tarihten bu yana görüyoruz ki bizi yok edemezler. Her ne kadar yok etmeye çalışsalar da edemezler, BPKD'nin önderi Başkan Mao'nun dediği gibi "düşman saldırıyorsa bu iyidir, daha çok saldırıyorsa daha çok iyidir, bu sadece onun sizden korktuğunu gösterir". Kum üzerine inşa ettikleri sis-

tem, ezilen halkların öfkesi, işçi sınıfının isyanı ve devrimin ateşi ile yıkılacak.

Yaşadığımız tüm katliamların karanlığını devrim aydınlatacak!

Sonuç olarak şunu görebiliyoruz; Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın, Kemalizmi saklandığı kılıftan çıkararak gerçek faşizan yüzünü ortaya koymuştur. 12 Eylül 1980 Askeri Faşist Cunta ile hapishanelerde baskı ve işkence artırıldı ve binlerce devrimci katledildi. Günümüzde kendini muhalefetmiş gibi gösteren ama özünde faşist karakterli Kemalist CHP, her ne kadar kendini demokrasi, adalet ve özgürlük yanlısı gösterse de tarihte asıl yüzünü birçok kere göstermiştir.

Deniz Poyraz arkadaşımızın katledilmesinden sonra CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu "biz bu provokasyonlara gelmeyeceğiz" ifadelerinde bulundu. Bir Kürt kadını parti binasında katledilirken, CHP Genel Başkanı Türk, Erkek ve bu anlamıyla haddine olmayarak bu gibi ifadelerde bulunması CHP'nin katliamı nasıl yorumladığını göstermektedir. Onlar için bir Kürt'ün öldürülmesi sadece bir provakasyon girişimi olabilir.

Elindeki MLM feneri ile yolumuzu aydınlatan Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın ortaya koymuş olduğu gerçekler doğrultusunda bu yolda yürümeye ve ilerlemeye devam edeceğiz. Faşizmi tüm kılıflarıyla beraber dünyanın her bir yanından def edene kadar isyanda olacağız. Son sözümüz bu katliamları örgütleyenlere ve onların tetikçilerine... Unutmayın ki devran döner ve hesap sormanın sırası gelir, çınladıkça kulaklarımız hatırlayın bizi, çünkü sönmeyen ateşimizin, bitmeyen direnişimizin sesidir kulağınızı çınlatan.

MALTEPE'DE İSTANBUL SÖZLEŞMESİ MİTINGİ: DENİZ POYRAZ İSYANIMIZDIR

İstanbul'un birçok noktasında kadınlar, kadın örgütleri ve LGBTİ+ örgütleri Maltepe Etkinlik Alanı'nda buluştu. Maltepe Etkinlik Alanı'nda bir araya gelen binlerce kadın İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmediklerini haykırıyor. Miting alanında Deniz Poyraz'ın katledilmesine yönelik öfke hakim.

İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme kararının Resmi Gazete'de yayımlanacağı 1 Temmuz öncesi, Eşitlik İçin Kadın Platformu'nun (EŞİK) çağrısıyla Maltepe Etkinlik Alanı'nda düzenlenen "Büyük Kadın Mitingi" için binlerce kadın 13.00'te toplanmaya başladı.

Saat 14.00'te kadınlar ve kadın kurumları çeşitli kollardan Maltepe Etkinlik Alanı'na yürüyüş yaparak geldiler.

Polis, Deniz Poyraz Sloganına Yasa Dışı Dedi

Yeni Demokrat Kadın ve Sosyalist Kadın Meclisleri'de "Deniz Poyraz ölümsüzdür" sloganları ile alana doğru yürümeye başladılar. Bu sırada polis, "Deniz Poyraz ölümsüzdür" sloganına yasa dışı iddiasıyla saldırı tehdidinde bulundu.

Bu saldırı tehditlerine rağmen kadınlar sloganlarını sürdürerek bekleme alanına giriş yaptılar.

Burada ise binlerce kadın "İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmiyoruz", "Eş-cinseller vardır", "Nerdesin aşkım, burda-yım aşkım" sloganları ile yürüyüşe geçti.

Yeni Demokrat Kadın'da alana "İstanbul Sözleşmesi Bizim, VAZGEÇMİYORUZ" yazılı pankart ile giriş yaptı. YDK sık sık "Deniz Poyraz isyanımızdır", "Katillerden hesabı kadınlar soracak" sloganları ile Deniz'i Poyraz'ı andı. Ayrıca "İstanbul Sözleşmesini uygula, kararı geri çek" "Susmuyoruz, korkmuyoruz itaat etmiyoruz" vb sloganlarını haykırdı.

HDP, TJA, HDK bileşenleri Deniz Poyraz'ın olduğu pankart, fotoğraflarını

taşırken, Deniz Poyraz'ın katillerinden hesap sorulacağını ve kadınların Deniz'i mücadelelerinde yaşatacağına dair güçlü vurgular yaptı.

Polis kontrol noktalarında ise kadın ve LGBTİ+'ların taşıdığı gökkuşağı bayrağı, flama ve bandanalara polis saldırısı gerçekleşti.

Polisler kadınların ellerindeki bayrakları almak istediler ancak kadınlar ve LGBTİ+ aktivistleri direnerek flamaları vermediler.

İstanbul Sözleşmesi mitingi için alana gelen kadınlara 'Gökkuşağı bayrağı' gerekçesiyle polis saldırdı. Kadınlar saldırıya direnişle karşılık verip bayrağı alana aldılar.

Kadın ve LGBTİ+ Aktivistlerinin Sözleri Kürsüde

Büyük Kadın Buluşması, müzikler eşliğinde kadınların oyunları ve halayları eşliğinde devam etti.

Coşkulu halayların ardından Kadın ve LGBTİ+'ların sözleşmeye dair sözleri kürsüden okundu.

Onur Haftası Komitesi üyesi Sidar yaptığı konuşmada, "Biz haklarından, hayatlarından, İstanbul Sözleşmesinden vazgeçmeyen milyonlarız... Haklarımızı güvenceye alan yasaları hayatı pahası-

na kazananlarız. Ve daha nice hakkımızı mücadelelerimizle kazanacak olanlarız" dedi. Devamında, "Biz bugün ülkenin dört bir yanından gelip, İstanbul Sözleşmesi'nin imzaya açıldığı şehirde bir kez daha İstanbul Sözleşmesi'nden vazgeçmediğini ilan etmek isteyenleriz... En güçlü, en umutlu olduğumuz anlar yan yana geldiğimiz zamanlar" şeklinde sözlerini sonlandırdı.

Mitingde Kadınlar grupları halinde ortak metni parça parça okundu.

Kürsüden yapılan ortak açıklamada, "Kaybedecek zamanımız yok" denilerek, kadınların talepleri sıralandı.

* Eşit yurttaşlık hakkımızın garanti altına alınması için hayatın her alanında somut adımlar atılmasını istiyoruz...

*Toplumsal cinsiyet eşitliğinin yasalarda ve hayatın her alanında sağlanmasını istiyoruz.

* Kazanılmış haklarımızı ve mücadeleyle yazdığımız yasaları tehdit eden

söylemlere ve girişimlere son verilmesini istiyoruz...

* Şiddetsiz bir yaşam sürme hakkımız için acil bir eylem planı açıklanması ve uygulanmasını istiyoruz... 7/24 çalışacak etkin, farklı dillerde hizmet veren özel bir Alo Şiddet Hattı... Her semtte bir kadın danışma evi, her 100 bin nüfusa en az bir sığınak, her 200 bin nüfusa en az bir cinsel şiddet kriz merkezi... Şiddetle ilgili ulusal mücadele ağı... Şiddete uğrayan kadınların ve LGBTİ+'ların bağımsız bir yaşam kurmak için ihtiyaç duyduğu barınma, eğitim, sağlık, istihdam olanaklarının kamusal hizmet olarak sağlanması... Göçmen kadın ve çocuklara yönelik şiddeti önleme ve şiddete karşı korumada ayrımcılığa son verilmesi... 6284 kadınları şiddetten koruma yasasının etkin uygulanmasını istiyoruz... Yasaların eksiksiz uygulanmasını istiyoruz...

* TCK 103. madde kapsamındaki çocuk cinsel istismarcılarına af, "erken evlilik" "genç evlilik" gibi adlar altında çocuk cinsel istismarının meşrulaştırılmasına; kadınların Medeni Kanun, Ceza Kanunu ve şiddet ile ilgili kanunlardaki kazanılmış haklarını ve anayasal eşit vatandaşlık ilkesini kamuoyu önünde sürekli olarak tartışmaya açan tüm söylem ve girişimlere son verilmesini istiyoruz...

* Çocuk yaşta evlendirmeleri ve çocuk istismarını önlemesi gerekirken; aksine teşvik eden, kolaylaştıran ya da göz yumanların soruşturulmasını ve cezalandırılmasını istiyoruz...

* İşyerinde şiddetin ve ayrımcılığın önlenmesi için etkin politikalar, örgütlenme özgürlüğü ve İLO 190 sayılı sözleşmenin imzalanıp uygulanmasını istiyoruz...

Miting çıkışı kadınlara polis saldırı: 5 gözaltı

İstanbul Sözleşmesi Mitingi çıkışında polis kadınlara saldırdı. Polis en az 5 kişi işkenceyle gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar ardından serbest bırakıldı.